NEW APPROACHES FOR CLASSICAL THEATRE PERFORMANCE THROUGH THE APPLICATION OF THE PRINCIPLES OF NO.60: A CASE STUDY OF AUGUST STRINDERG'S MISS JULIE (1888)

Miss Sarinya Inger Olsson

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Dramatic Arts
Department of Dramatic Arts
FACULTY OF ARTS
Chulalongkorn University
Academic Year 2023

แนวทางใหม่ในการแสดงละครคลาสสิกผ่านการประยุกต์โดยใช้หลักการหมายเลข 60
กรณีศึกษาเรื่อง มิสจูลี่ (2431) ของออกัสต์ สตรินต์เบิร์ก

น.ส.สรินยา อิงแอ่ ออลสัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปการละคร ภาควิชาศิลปการละคร
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2566

Thesis Title	NEW APPROACHES FOR CLASSICAL THEATRE PERFORMANCE THROUGH THE APPLICATION OF THE PRINCIPLES OF NO.60:A CASE STUDY OF AUGUST STRINDERG'S MISS JULIE (1888)
By	Miss Sarinya Inger Olsson
Field of Study	Dramatic Arts
Thesis Advisor	Assistant Professor BHANBHASSA DHUBTHIEN, Ph.D.

Accepted by the FACULTY OF ARTS, Chulalongkorn University in Partial Fulfillment of the Requirement for the Master of Arts

..... Dean of the FACULTY OF ARTS
(Associate Professor SURADECH CHOTIUDOMPANT, Ph.D.)

THESIS COMMITTEE

..... Chairman
(Assistant Professor PARIDA MANOMAIPHIBUL, Ph.D.)

..... Thesis Advisor
(Assistant Professor BHANBHASSA DHUBTHIEN, Ph.D.)

..... Examiner
(Assistant Professor WANKWAN POLACHAN, Ph.D.)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สรินยา อิงแอ่ ออลสัน : แนวทางใหม่ในการแสดงละครคลาสสิกผ่านการประยุกต์โดยใช้หลักการหมายเลข 60 กรณีศึกษาเรื่อง มิสจูลี่ (2431) ของออกัสต์ สตรินต์เบิร์ก. (NEW APPROACHES FOR CLASSICAL THEATRE PERFORMANCE THROUGH THE APPLICATION OF THE PRINCIPLES OF NO.60:A CASE STUDY OF AUGUST STRINDERG'S MISS JULIE (1888)) อ.ที่ปรึกษาหลัก : ผศ. ดรพันพัสสา ธูปเทียน

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบการประยุกต์ใช้หลักการหมายเลข 60 ในเทคนิคการแสดงเพื่อรวบรวมและถ่ายทอดลักษณะที่ซับซ้อนของตัวละครมิสจูลี่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหาของผู้วิจัยที่พบระหว่างการฝึกฝนการแสดงคือการขาดอิสระในการใช้ร่างกายเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ของตัวละครในระหว่างการแสดง นำไปสู่ความรู้สึกขัดแย้งภายในที่ขัดขวางความสามารถในการแสดงออก ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีแนวโน้มที่จะพึ่งพาร่างกายส่วนบนของตนมากกว่าการใช้ร่างกายอย่างเต็มที่ในขณะแสดง ผู้วิจัยเชื่อว่าหลักการหมายเลข 60 สามารถปรับปรุงการสื่อสารกับผู้ชมได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยการแปลความเข้าใจเชิงวิเคราะห์ของตัวละครให้เป็นการแสดงที่น่าสนใจอย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยครั้งนี้ใช้แนวทางปฏิบัติคล้ายการวิจัย โดยผู้วิจัยได้ตรวจสอบหลักการหมายเลข 60 และเข้ารับการฝึกอบรมหลักการเหล่านี้กับนายพิเชษฐ กลั่นชื่น ประสบการณ์ที่รวบรวมระหว่างการฝึกอบรมจะถูกบันทึกเป็นข้อมูลทางวิชาการ กระบวนการวิจัยเกี่ยวข้องกับการรวบรวมข้อมูลจากวรรณกรรมและการประชุมเชิงปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องเพื่อทำความเข้าใจหลักการทั้งทางหลักการและปฏิบัติ ต่อมา ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้หลักการหมายเลข 60 ในขณะที่ตีความและรวบรวมตัวละครของละครในระหว่างการซ้อม บันทึกประสบการณ์และข้อมูลเชิงลึกของพวกเขา ผลจากการฝึกอบรมนี้ ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ความรู้สึกอิสระมากขึ้นในระหว่างการแสดง โดยไม่ต้องตึงเครียดหรืออาศัยการเคลื่อนไหวร่างกายส่วนบนเพียงอย่างเดียว ผู้วิจัยยังปรับปรุงความสามารถในการถ่ายทอดความปรารถนาของตัวละครได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สาขาวิชา	ศิลปการละคร	ลายมือชื่อนิสิต .....
ปีการศึกษา	2566	ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก .....

6288503622 : MAJOR DRAMATIC ARTS
KEYWORD: The Principle of No.60, Naturalism, August Strindberg, Miss Julie
Sarinya Inger Olsson : NEW APPROACHES FOR CLASSICAL THEATRE PERFORMANCE THROUGH THE APPLICATION OF THE PRINCIPLES OF NO.60:A CASE STUDY OF AUGUST STRINDERG'S MISS JULIE (1888). Advisor: Asst. Prof. BHANBHASSA DHUBTHIEN, Ph.D.

The objective of this study is to examine the practical application of the principle of No.60 in acting techniques to effectively embody and portray the intricate nature of the character Miss Julie. The researcher's identified issue in their acting practice is the lack of freedom in utilizing their body to convey the character's emotions during performances, leading to a sense of internal conflict that hinders their expressive abilities. Consequently, the researcher tends to rely more on their upper body rather than fully utilizing their entire physique while performing. The researcher believes that the principles of No.60 can significantly enhance their communication with the audience by effectively translating their analytical understanding of the character into a compelling performance. This research follows a practice-as-research approach, wherein the researcher examined the principles of No.60 and underwent training in these principles with Mr. Pichet Klunchun. The experiences gathered during the training sessions were recorded as academic data. The research process involved data collection from relevant literature and workshops to grasp the principles theoretically and practically. Subsequently, the researcher applied the principle of No.60 while interpreting and embodying the play's characters during rehearsals, documenting their experiences and insights. As a result, the researcher experienced a heightened sense of freedom during performances and improved the ability to convey the character's desires more clearly.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

Field of Study:	Dramatic Arts	Student's Signature .....
Academic Year:	2023	Advisor's Signature .....

ACKNOWLEDGEMENTS

I would like to express my gratitude to the faculty members whose support made this research possible. Special thanks go to my advisor, Assistant Professor Dr. Bhanbassa Dhubthien for their assistance and guidance, throughout the research and thesis preparation process until its completion. They have been instrumental in pushing me to believe in my potential and helping me develop it. I am also grateful to Mr. Pichet Klunchun for sharing his useful knowledge and providing intensive training.

I would also like to extend my appreciation to all the artists and dedicated crew members of the production of "Miss Julie" who volunteered their time and effort contributing significantly to the success of the performance. They have been with me every step of the way from the rehearsals until the day of our outstanding production.

Furthermore, I want to express my gratitude towards my family, who has given me a fair fighting chance as a researcher.

Lastly, I am sincerely thankful to Prylada Arbhabhirama for her encouragement and valuable advice throughout the entire thesis writing process until its completion.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Sarinya Inger Olsson

TABLE OF CONTENTS

Page

..... iii

ABSTRACT (THAI) iii

.....iv

ABSTRACT (ENGLISH).....iv

ACKNOWLEDGEMENTS.....v

TABLE OF CONTENTS.....vi

List of Figures.....1

CHAPTER 1 2

INTRODUCTION 2

1.1 Background and Rationale Study 2

1.2 Objectives of the Research 4

1.3 Research Hypothesis.....4

1.4 Research Scope.....4

1.5 Research Methodology 5

1.6 Research Procedures.....6

1.7 Expected benefits:.....7

CHAPTER 2 8

LITERATURE REVIEW.....8

2.1 Classic Plays 8

2.2 August Strindberg 10

2.3 Naturalism.....11

2.4 Laban Movement Analysis (LMA).....14

2.5 The Viewpoints 17

2.6 Thai Traditional Dance “Mae Bot Yai”.....19

2.7 Pichet Klunchun.....21

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

2.8 The Principle of No.60 23
CHAPTER 3 30
METHODOLOGY 30
3.1 Data Collection 30
3.1.1 Plot summary 30
3.1.2 Character Analysis 31
3.1.3 Scene Analysis 33
3.1.4 Research and keywords 39
3.2 Workshop with Pichet Klunchun 41
3.3 Application of the Principle of No.60 43
3.3.1 Exploring six elements 43
3.3.2 Explore word by word 54
3.3.3 Selection and Polishing 57
3.3.4 Data Analysis through Lecture Performance 58
3.4 Conclusion 58
CHAPTER 4 61
RESULT AND DISCUSSION 61
CHAPTER 5 65
FINDINGS AND IMPLICATION 65
REFERENCES 66
Appendix A 68
VITA 128

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

List of Figures

Figure 1: August Strindberg 11
Figure 2: Laban Movement Analysis 17
Figure 3: Pichet Klunchun 23
Figure 4: The Elements of No.60 29
Figure 5: Workshop with Pichet Klunchun 43
Figure 6: Exploring Energy element 47
Figure 7: Exploring Synchronic Limbs and Circle and Curve elements 50
Figure 8: Exploring External Body Space element 52
Figure 9: Exploring Axis Points and Shifting Relation elements 54
Figure 10: Selecting and Polishing process 57
Figure 11: Lecture Performance 58

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

CHAPTER 1
INTRODUCTION

1.1 Background and Rationale Study

Classic plays continue to hold their popularity and go through adaptations to appeal to audiences. Traditional theatre works and playwrights have a lasting impact on generations, inspiring and fostering connections. For example, Shakespeare timeless plays remain popular because their themes still resonate with audiences. Despite their age, the inner turmoil felt by Hamlet, the suffering endured by Othello and the profound love between Romeo and Juliet remain relevant in today's culture enabling spectators to connect with these stories (Bhaluani, 2019).

In terms of acting, having the opportunity to play roles with themes, literature and characters can greatly help actors improve their skills and gain an understanding of life through the characters they portray. However, traditional theatre performances often face the challenge of being bound by frameworks and pre-conceived notions, which can limit actors' creativity. Therefore, it is important to find ways to help actors break free from these constraints. This could involve changing presentation styles, delivering lines differently, modifying the script or placing emphasis on physicality, among other techniques.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

In 2019, Thailand witnessed the emergence of a fascinating concept in the realm of performance inspired by Pichet Klunchun, the principle of No.60. By deconstructing

traditional Thai dance movements and experimenting with them, No.60 offers a blueprint for creating new works while refining the concept along the way.

Within this framework, Pichet Klunchun identified six fundamental elements that can be likened to innovative seasonings crafted from the structure of 59 essential Thai traditional dance movements. These elements encompass Circles and Curves, Energy, Synchronic Limbs, Axis Points, External Body Space and Shifting Relations (กลั่นชื่น, 2564) In exploring this concept further, it became evident that the principle of No.60 not only deconstructs traditional dance frameworks but also serves as a creative process that liberates performers from the confines of conventional dance forms. Consequently, this research project aims to investigate new acting techniques by applying these principles to theatre performances.

To investigate this exploration further, the researcher has chosen August Strindberg's renowned play "Miss Julie" as a case study due to its timeless nature and frequent performances. Most people tend to recognize "Miss Julie" for the scene in the kitchen, where there are boots, a birdcage and two actors sitting together. The researcher believes that applying the principle of No.60 can be a good way to break down the traditional structure of the theatre while still capturing the essence of the original work, leading to new approaches in theatrical performance. The researcher hopes that this study will provide a starting point for combining Thai performing arts knowledge with western theatre principles, ultimately shaping the future of Thai performing arts.

1.2 Objectives of the Research

1.2.1 Examine the training procedure in accordance with the principle of No. 60.

1.2.2 Develop performance abilities by utilizing body movement in accordance with the principle of No. 60.

1.2.3 To synthesize the principles of No.60 for creating a performance by using the case study of the play "Miss Julie" by August Strindberg.

1.3 Research Hypothesis

The principle of No. 60 has the potential to assist actors in deviating from conventional frameworks while maintaining the core substance of the work, hence facilitating the exploration of new approaches to performances.

1.4 Research Scope

1.4.1 Examine the procedure in accordance with the principle of No. 60.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

1.4.2 Examine the training procedure in accordance with the principle of No. 60 through workshops led by Pichet Klunchun

1.4.3 Examine Miss Julie from the play “Miss Julie” by August Strindberg.

1.5 Research Methodology

1.5.1 Examine the information, theory, and practices that are derived from the principle of No. 60.

1.5.2 Analyze the body of information related to classic plays.

1.5.3. Examine the theatrical work entitled “Miss Julie” authored by August Strindberg, doing a comprehensive analysis of its characters and narrative.

1.5.4 Utilize the concepts outlined in the principle of No. 60 to conduct a rehearsal for the theatrical production of “Miss Julie” authored by August Strindberg.

1.5.5 The production of “Miss Julie” by August Strindberg is scheduled to be filmed into four scenes and presents a Lecture performance online.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

1.5.6. Data should be collected via the administration of questionnaires and conducting interviews with both the audience and specialists subsequent to the performance.

1.5.7 Provide a concise overview and critical assessment of the study outcomes.

1.6 Research Procedures

The research processes were conducted from February to September 2021.

List	Research procedures	Duration
1	- Theoretical and practical number theory workshop	February to March 2021
2	- Interpret and analyze scripts. - Experiment with applying Number Theory principles while rehearsing alongside the script.	March to April 2021
3	- Cast actors for the entire production. - Online rehearsal process concentrating on script analysis and interpretation.	May to June 2021
4	- Rehearsal from the beginning to the end of the production.	June to August 2021
5	- Presentation of "Miss Julie" by August Strindberg through Lecture Performance via online platform - Collecting feedback from the audience and subject matter experts via surveys, discussions, and post-performance interviews	September 2021

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

1.7 Expected benefits:

1.7.1 Researchers acquire knowledge that enhances performance abilities.

1.7.2 Researchers acquire knowledge that enhances their capacity to create works based on the Principle of No.60

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

CHAPTER 2
LITERATURE REVIEW

2.1 Classic Plays

The origins of classic plays can be traced back to ancient civilizations, particular Greece, where dramatic expression flourished. In the 5th century BCE, during Athens Golden Age, playwrights such as Aeschylus, Sophocles, and Euripides laid the groundwork for classical theater. The Greeks integrated theatrical performances into religious festivals and staged tragedies and comedies in open air amphitheaters. These early plays often delved into mythological themes, divine conflicts and human experience, offering a shared experience that blended entertainment, ritualistic elements and philosophical contemplation. As Greek theatre declined, Roman playwrights like Seneca embraced and adapted Greek forms while leaving their mark on the development of Western drama. However, theatre experienced a decline during the Middle Ages as the Roman Empire weakened. It was not until the Renaissance period that classical influences were revived. Ancient playwrights' works were rediscovered and studied during this period leading to renewed interest in classical themes and dramatic structure. During the Renaissance era in England with William Shakespeare or in France with Molière both renowned playwrights, there was a fusion of classical models with contemporary perspectives that marked a crucial turning point in the evolution of classic plays. This fusion resulted in their enduring presence within the theatrical canon. Classic plays have continued to evolve over time, reflecting the changing norms, political climates and philosophical perspectives that have shaped each era. Following the Renaissance, classic plays underwent further transformations in the succeeding centuries. In the Neoclassical period, spanning from

the late 17th to the mid-18th century, there was a return to classical ideals with an emphasis on reason, order, and adherence to the principle of time, place and action. Playwrights such as Jean Racine and Pierre Corneille in France exemplified this neoclassical approach in tragedy, while Molière continued to contribute to comedy. As we entered the 19th century, Romanticism emerged as a powerful force that challenged the rigid structures of neoclassicism. Playwrights sought to evoke emotions and explore themes of individualism, nature and even elements of the supernatural. However, there remained a constant tension between classical restraint and Romantic expression (Fischer-Lichte, 2013).

August Strindberg played a crucial role in shaping classic plays during late 19th century theater. Strindberg's works like "Miss Julie" and "The Father" broke away from conventional play structures by investigating psychological realism and existential themes. His innovative approach was often associated with naturalism and marked departure from traditional conventions while paving the way for modern drama. August Strindberg's work played a transformative role in the evolution of classical theater. While his earlier plays like "The Father" focused on depicting life truthfully and challenging the norms of the time, Strindberg later delving into symbolism and experimentation by defying traditional narrative structures, delving into psychological depth and vividly portraying the clash between social classes and gender dynamics. This fusion of naturalism, symbolism and expressionism not only revolutionized classic plays but also laid the foundation for modern drama. Strindberg's contributions to theatrical history exemplify enduring relevance and innovation (Mortensen, 2023).

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

2.2 August Strindberg

August Strindberg, a playwright, is widely acknowledged as a highly influential and groundbreaking figure in the late 19th and early 20th centuries. His profound contributions to the realms of drama and literature have garnered recognition. The life and writings of this individual reflect the societal and cultural shifts that occurred during that era in Europe. Born on January 22, 1849, in Stockholm, Sweden. Strindberg experienced the challenges brought about by hardships within his family during his years. Moreover, his strained relationship with his father, who worked as a shipping agent greatly influenced the portrayal of male authoritarianism evident in Strindberg's works (Szalczer, 2012).

Strindberg's early years were filled with circumstances. His passion for literature and the arts was clear from the start. In 1867, he enrolled at Uppsala University with the aim of pursuing a path encompassing fields like history, chemistry, and medicine. This varied education laid the groundwork for his versatile writing style and exploration of genres. As Strindberg's writing career developed, he cultivated a sensibility and a penchant for experimentation. His initial literary works took an approach to portray life in its form. Strindberg's dramatic plays, such as "The Red Room" (1879) and "The Father" (1887) explore into the side of family dynamics, marriage, and societal constraints (Szalczer, 2012).

Strindberg's artistic development on the hand didn't follow a path. The artist delved into principles, like naturalism, symbolism and expressionism. What truly stands out is Strindberg's versatility and his passionate exploration of forms and storytelling

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

frameworks. He effortlessly combines approaches while maintaining a distinct and unmistakable voice. In Strindberg's masterpiece "Miss Julie" we witness his ability to explore the complexities of the mind, marking it as one of his most acclaimed literary achievements. This captivating story explores social class dynamics, the construction of gender roles and the profound capacity for both destruction and desire within every individual's heart. Miss Julie's character beautifully exemplifies the nature of existence as she grapples with reconciling her privileged upbringing with her longing to break free from societal constraints. The interactions between characters symbolize affection culminating in an ending. Through its exploration of characters psychological and emotional depths "Miss Julie" epitomizes drama as a genre (Szalczer, 2012).

Figure 1: August Strindberg

Source: (Mortensen, 2023)

2.3 Naturalism

Naturalism, a movement characterized by its emergence, in the century aimed to present a more realistic portrayal of life on stage. It explored the aspects of existence

and was heavily influenced by Émile Zola, a renowned French writer often referred to as the father of naturalism.

Émile Zola, a figure in 19th century literature, played a crucial role in Naturalism as an extension of Realism. This literary movement focused on depicting life, drew inspiration from scientific advancements and authenticity was paramount in performances. Zola's masterpiece "Les Rougon Macquart" consisting of twenty novels embodied Naturalist principles by exploring determinism and the complex interplay between heredity and individual's destinies. In "Germinal" Zola further examined how environmental and socio-economic factors profoundly influence behavior contributing to the movement's emphasis on determinants. The Naturalists fearlessly addressed subjects in works like "Thérèse Raquin", where Zola explored instincts and the consequences of immoral actions without hesitation. Despite reactions to "Nana" Zola's contributions continue to shape our understanding of the complexities in the human condition.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

Zola's critical essays and support for Naturalist writers were crucial in shaping and promoting the movement establishing its position in literature. Despite facing some controversies, Zola's Naturalism continues to have an impact offering a perspective to delve into the complexities of human life (Nelson, 2012).

Zola aimed to bring a contemporary perspective by incorporating characters and storylines influenced by the method. There are several key aspects of naturalism. Firstly, a key aspect of naturalism is determinism, which challenges the idea of will

and suggests that external factors, like heredity and environment shape an individual's destiny. In this approach humans are depicted as existing in a setting similar to animals reacting to both inner and outer influences but ultimately powerless against them. The naturalist viewpoint often conveys the notion that human fate is predetermined, resulting in a sense of unhappiness during life and being forgotten after death. Secondly, objectivism, where authors strive to maintain an objective tone. By positioning themselves as observers to scientists recording their observations authors create a detached narrative that emphasizes the story rather than individual characters. While achieving objectivity may be unattainable this storytelling technique allows for a semblance of detachment. Sometimes nameless characters are utilized to shift attention towards the plot than focusing on individuals. Thirdly, Pessimism emerges as a theme, in naturalist literature with characters repeating lines or phrases that carry negative undertones underscoring the inevitability of death. Lastly, another characteristic commonly found in naturalist literature is the element of surprise twist at the end of stories. These unexpected twists often highlight nature's indifference towards struggles. Within naturalist novels and stories there is a prevailing sense that the forces of nature remain unmoved, by the challenges and hardships faced by humans (Zhang, 2010).

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

August Strindberg, a known figure in the Naturalist movement brilliantly embodies the principles of this literary approach in his masterpiece "Miss Julie". Written in 1888, the play intricately explores the psychology and societal constraints of its characters, Miss Julie and Jean within the setting of a Swedish counts estate during Midsummers Eve. Strindberg, influenced by the method crafts a narrative deeply

rooted in determinism depicting characters whose fates seem predetermined by forces. Departing from structures, Strindberg employs a condensed timeline and a confined location to intensify the interactions among characters. “Miss Julie” authentically captures Naturalisms commitment to unearthing life’s realities delving into themes of social class conflicts, gender dynamics and cultural norms. Strindberg’s skilled use of realism reveals the thoughts and motivations of his characters, amplifying the play’s impact. The enduring significance of “Miss Julie” lies in Strindberg’s incorporation of Naturalist principles that showcase his influence on shaping theatrical realism (Sprinchorn, 1968).

2.4 Laban Movement Analysis (LMA)

Laban Movement Analysis (LMA) established by Rudolf Laban is a methodology that offers a thorough framework for understanding human movement. It has found applications in fields with actor training being particularly captivating. The Laban Movement Analysis (LMA) provides actors with a framework to explore, develop, enhance their physicality and an expressiveness and ability to embody characters. The researcher views Laban Movement Analysis and the principles of No.60 as being similar or close in some ways. Moreover, researchers believe that Laban’s principles can be used as a guideline for the researcher’s exercises well. The consequence is this principle is a tool used by both actors and dancers professionally. Therefore, it offers an example of best practice to be applied when collaborating with the principle of No.60. According to Laban and Ullmann (1971), the LMA breaks down movement into four components providing a holistic understanding of human physicality:

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

2.4.1 Body: This component focuses on the physical aspects of the human body, including posture, alignment, tension and relaxation. Actors gain self-awareness about their physicality and posture as it greatly influences how audiences perceive characters. For example, a character with a stooped posture may convey timidity while an upright stance can radiate confidence.

2.4.2 Effort: Effort refers to the level of physical exertion individuals put forth and encompasses attributes such as strength, agility, speed, endurance and more. By utilizing qualities of effort, actors can effectively communicate emotions and intentions. For example, when a character feel anger they might make vigorous movements while a character experiencing happiness might move gracefully and smoothly.

2.4.3 Shape: The study of shape in acting focuses on the configurations and forms that the body takes during movement. By understanding shape, actors can create profiles for their characters. For instance, a character with features and abrupt movements could represent agitation and anxiety.

2.4.4 Space: Space refers to how actors utilize the surrounding environment and move within it. Actors learn about proxemics the use of levels and how spatial relationships impact their performance on stage. These spatial considerations can affect framing and scene composition.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

Laban Movement Analysis (LMA) is a tool in actor training that helps develop characters by exploring attributes to express emotions authentically. Through studying Laban Movement Analysis (LMA) actors gain an understanding of Effort qualities in movement enabling them to create authentic, relatable and complex characters. In

addition, it helps actors improve their stage presence by using exercises and techniques that focus on how they stand, move and present themselves (Laban & Ullmann, 1971).

Laban Movement Analysis (LMA) has benefits, beyond its purpose. It proves valuable in scene work and blocking because it takes into account dynamics, tempo and the relationships between characters. This allows actors to create captivating arrangements on stage while ensuring that their positioning and movements align with the story and the emotions conveyed in their performances. The connection between breath and movement is crucial as it enhances control and resonance. Moreover, Nonverbal communication plays a role in LMA as it allows actors to convey information to the audience without relying on words. By utilizing LMA performers can incorporate layers of meaning and subtle messages into their performances through gestures, posture and interactions with characters or the environment. The concept of being completely flexible in movement is a discovery, for anyone involved in acting (Laban & Ullmann, 1971).

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

According to the LMA theory individuals express their experiences through movement than just mechanically executing bodily actions. Actors who embrace the aspect of LMA often find that it gives them a sense of freedom leading to performances that are authentic, dynamic and captivating for the audience. This experience of freedom can have an effect, on artists allowing them to break free from patterns and explore creative possibilities within their craft (Laban & Ullmann, 1971).

Figure 2: Laban Movement Analysis

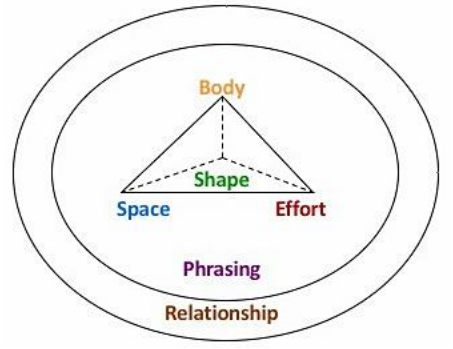

Source:(e.V, 2023)

2.5 The Viewpoints

The Viewpoints approach is deeply rooted in the principles of naturalism an artistic philosophy, in the 19th century. Naturalism emphasizes the reality of existence recognizing that individuals are influenced by both their surroundings and their genetic makeup. Aligned with this standpoint, the Viewpoints technique advocates for a scientific method within the realm of theater. Its goal is to liberate actors and directors from the constraints imposed by text centered theater encouraging them to explore aspects of time and space. Through this approach performances aim to achieve authenticity, captivation and emotional impact (Bogart & Landau, 2004). The researcher finds connections and similarities between the viewpoints and the principles of No.60. It serves as a model to apply when working with the principles of No.60.

According to Bogart and Landau (2004), the Viewpoints technique comprises nine elements that collectively contribute to the development of a theatrical language. These elements include Spatial Relationship, Kinesthetic Response, shape, gesture,

pattern, repetition, tempo, topography and architecture. Each component serves a purpose in theater development encompassing both expression and emotional resonance.

2.5.1 Spatial relationship refers to studying how performers interact with objects, within the performance space in terms of dynamics. The analysis of stage images character relationships and the interpretation of performances greatly influences the impact. The concept of Kinesthetic Response revolves around examining how an actor's physicality, including their movements and reactions, to stimuli effectively conveys emotions and intentions. This exploration aims to enhance authenticity by enabling responses to unfolding events on stage.

2.5.2 Shape encompasses arrangement and structure of movement improving character portrayal scene setting and narrative storytelling.

2.5.3 Gesture involves using hands, arms and body language to convey thoughts and emotions enriching verbal communication and character portrayal.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

2.5.4 Repetition is a technique where recurring movement sequences establish rhythm, heighten tension and emphasize moments in performances.

2.5.5 Duration focuses on timing movements for audience perception, intensity and scene pacing.

2.5.6 Tempo plays a role in assessing the pace of motion, for both impact and overall atmosphere.

2.5.7 Topography involves analyzing and evaluating how the performance space is organized and structured. This has an influence on

decisions about where actors move on stage, how scenes are set up and how well audiences understand the story.

2.5.8 Architectonics on the hand refers to the structure and framework of a performance. It guides the organization on a scale. Influences how the story unfolds.

When it comes to theater, using the Viewpoints technique encompasses elements that impact character development, verbal communication, collaborative ensemble work and directorial decision making. Understanding Spatial Relationship allows performers to explore the stage purposefully and authentically enhancing both emotional aspects of their performances. Incorporating shape and gesture is vital for creating characters by portraying their physical attributes, postures and attitudes. Gestures play a role in verbal communication as they convey complex emotions and intentions without relying solely on spoken words. Repetition, duration and tempo are key in exploring into characters emotional depth by revealing changes in their states of mind while also influencing scene pacing. The use of the Viewpoints technique encourages actors in an ensemble to work together by developing a shared language and creating a dynamic. This technique enables actors to interact naturally move fluidly and express their intentions effectively resulting in cohesive group performances (Bogart & Landau, 2004).

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

2.6 Thai Traditional Dance "Mae Bot Yai"

Mae Bot Yai is an intricately structured form of Thai dance that has deep roots, in Thailand's rich cultural heritage. The term "Mae Bot Yai" holds significance in the

dialect, where “Mae” represents mother, “Bot” signifies action and “Yai” refers to something large. This description captures the essence of this dance style, characterized by movements, expansive gestures and emotional expressions. Passed down through generations this art form upholds the beauty of Thai culture. Similar to dances in Thailand, Mae Bot Yai holds strong connections to religious and historical traditions of the country. It often originates from festivals, celebrations and courtly rituals that have shaped the region’s heritage. The dances choreography and movements are representations of aspects of Thai culture and spirituality. Graceful arm movements, hand gestures and detailed footwork are parts of Mae Bot Yai that convey stories, emotions, and cultural narratives. Beyond entertainment value this dance serves as a means to preserve and honor Thailand’s heritage (โพธิเวชกุล, 2559).

Throughout the ages, Mae Bot Yai has undergone transformations and embraced change while remaining rooted in its values. The contemporary versions of this dance form pay homage to its essence while incorporating influences making it a vibrant and timeless expression of Thai culture. According to โพธิเวชกุล (2559), Mae Bot Yai is renowned for its fluid and expressive movements. The dance captivates audiences with its choreography and the seamless integration of elements. Here are some important aspects of the movements, in Mae Bot Yai:

2.6.1 Hand Gestures: Hand movements play a role in Mae Bot Yai. Dancers skillfully use their hands to convey emotions, symbols and narratives. Each gesture holds meaning and significance within the performance. For instance, the “flower bud hand” gesture symbolizes the blossoming of a flower while the “bird beak hand” gesture may represent a bird or winged creature.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

2.6.2 Footwork: The footwork, in Mae Bot Yai consists of deliberate steps. Dancers execute foot patterns that complement the hand gestures and overall choreography. The footwork in Mae Bot Yai is not just visually pleasing. It also adds an element to the dance enhancing the overall musicality of the performance.

2.6.3 Facial expressions: Facial expression plays a role in Mae Bot Yai. Dancers use their faces to convey emotions and tell stories. They skillfully use smiles, raised eyebrows or widened eyes to reflect the feelings and reactions of the characters. The ability to emote effectively through expressions is highly valued in this dance form.

In Mae Bot Yai every part of the body is involved. Dancers maintain a posture. Create graceful lines with their movements. They sway their torsos allowing for transitions between different poses. These body movements contribute to the dance's fluidity and expressiveness. Therefore, Mae Bot Yai is a dance style that requires precision, discipline and a deep understanding of Thai culture and traditions. The physical movements showcase the dancer's artistic skills and storytelling abilities making it a captivating dance form, with significance in Thailand (โพธิเวชกุล, 2559).

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

2.7 Pichet Klunchun

Pichet Klunchun has had a journey as a performer since completing his Dance program at Chulalongkorn University, Faculty of Fine Arts. His talent lies in creating choreography that seamlessly blends dance techniques with the beauty of traditional Thai dance. This special combination has brought him success in the world of

performing arts. Pichet boasts a portfolio having directed captivating shows and choreographed mesmerizing dance routines showcased on both Thai and international stages. His exceptional work has been featured in art events across Asia, the United States and Europe positioning him as a figure in the global dance community (Center, n.d.).

Some of his roles include performances in productions like “Phya Chat Than”, “The Sound of Monks”, “Chui Chai,” “Black & White,” “Nijinsky Siam” and “I am a Demon”. Pichet Klunchun’s remarkable talent and dedication have earned him recognition both domestically and internationally. A significant milestone came in 2006 when he received the European Cultural Foundations (ECF) Princess Margriet Award, for Cultural Diversity through their ‘Routes program. This prestigious accolade acknowledges individuals who use expressions to bridge divides. In 2008, he was honored with the “Brave Citizen” award, by the Sanya Thammasak Institute for his efforts in promoting democracy in Thailand. Pichet’s contributions to the arts scene in France, Thailand and beyond were recognized by the French Ministry of Culture when he was bestowed with the title of “Chevalier of the French Arts and Literature Order” in 2012. In 2014, Pichet Klunchun made history as the Thai artist to be awarded the John D. Rockefeller 3rd— award by the Asian Cultural Council highlighting his dedication to preserving and popularizing Thai dance on an international platform. Today, Pichet Klunchun continues to be an influential figure in the world of dance. He established the Pichet Klunchun Dance Company with a mission to nurture dance artistry and develop dancers while also focusing on safeguarding and expanding knowledge about traditional Thai dance. Additionally, he

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

has constructed the Chang Theatre which serves as a venue for showcasing dance performances and various forms of art from across Asia (Center, n.d.).

Figure 3*: Pichet Klunchun*

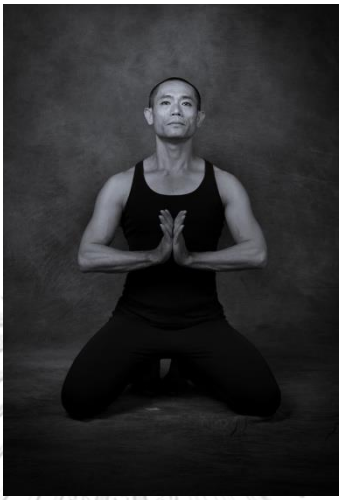

Source: (Lee, 2019)

2.8 The Principle of No.60

In an interview with กลั่นชื่น (2564), he mentioned that he began his journey into the performing arts during the Buddhist Era of 2539 2540 BE. This period was marked by an infusion of elements into the Thai artistic landscape. Artists in Thailand started breaking down their methods to recreate their rich historical heritage. Initially, individuals with expertise in Thai dance were employed as performers. Later underwent training to enhance their skills in contemporary theatrical techniques. The development of Thai theater was greatly influenced by directors and lecturers who emphasized the importance of establishing a Thai theatrical style distinct from Western conventions. Pichet Klunchun emerged as a figure during this time gaining recognition for his mastery of Thai dance and theater. Pichet played a role in this

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

period contributing remarkably to numerous artistic endeavors that combined Western artistic principles with traditional Thai storytelling. His innovative blend of Thai dance and theatrical performance propelled him to the forefront of his profession.

Pichet had an involvement in the entertainment industry taking on roles such as directing and editing television shows and films. He even assumed the director position for the Asian Games. Additionally, Pichet spent five years teaching at universities. He started at Suan Sunandha Rajabhat University for two years then moved on to Srinakharinwirot University for three years. However, a significant turning point in Pichet Klunchun's journey came when he decided to leave his government job. He successfully applied for a scholarship that allowed him to pursue education in New York. During this time, he had the opportunity to learn ballet and explore other dance forms under the guidance of esteemed choreographers who were pushing the boundaries of dance beyond its traditional limits. Inspired by this experience, Pichet began questioning expressions of Thai dance embarked on a quest to discover new avenues for artistic self-expression (กลั่นชื่น, 2564).

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

Upon returning to Thailand, Pichet embarked on creating a composition called "I am a Demon," which symbolized his exploration of identity and explore into the essence of Thai dance. Throughout the investigation it was discovered that the core shapes seen in Thai dance—triangles, rectangles and circles—have roots and have undergone minimal changes over time. Pichet aimed to dismantle the existing frameworks of Thai dance in order to align them better with his objectives. This involved removing elements from compositions, costumes and musical arrangements. Pichet's innovative

approach challenged the norms of Thai dance, garnered a mixed response of both appreciation and criticism. Nevertheless, his work also caught the attention of critics and educators who recognized its impact marking a milestone in Pichet's professional journey while paving the way for further exploration and advancement in the realm of Thai dance (กลั่นชื่น, 2564).

In his production titled "Black and White", Pichet Klunchun pushed the boundaries of his creativity by collaborating with performers and applying his evolving principles. During that period, these ideas were referred to as "Deconstructing Divinity" than "The Principle of No.60". To encourage dancers to think outside the box and overcome challenges posed by their body patterns during rehearsals, Pichet introduced an exercise called "Follow the Chicken". It aimed to break down structures while allowing dancers to explore possibilities beyond their customary movements. This approach although it had its merits in questioning the established norms did not quite produce something truly groundbreaking. After that, Pichet returned to his principles, which centered around the concept of a circle. He included exercises related to circles to further challenge the Thai dance form. Despite the varying outcomes of these exercises, Pichet Klunchun Dance Company recognized the need for creativity to advance their pursuits (กลั่นชื่น, 2564).

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

The journey served as an inspiration for the creation of an artistic piece called "Dancing with Death". After completing this performance, Pichet and his dancers decided to take a break from creating productions. Instead, they focused on introspection, gaining an understanding of their artistic identity. Pichet Klunchun

embarked on an endeavor aimed at exploring his principles and ideas from an artistic standpoint. The central concept derived from “The Principle of No. 60” found in the “Mother of all Dances” was related to freedom. Following that he spent some time in Canada exploring these ideas. This realization led to a moment of insight that contributed to their growth. After conducting experiments, with his dancers Pichet eventually created a performance based on “The Principle of No. 60” which gained recognition worldwide. As the concept evolved six fundamental elements were identified. Pichet Klunchun noticed that “The Principle of No. 60” was not tied to a dance style but encompassed a range of thoughts and philosophies. Consequently, he focused more on exploring these concepts than solely focusing on their execution (กลั่น ชื่น, 2564).

2.8.1 The Elements of the principle of No.60

Pichet exploration of the Principle of No. 60 reveals six elements that can be compared to types of seasonings distinct from those used in the past. This principle was developed by analyzing the blueprints behind the 59 Thai dance movements unveiling an external structure characterized by circles and curves. The study examined angles of hand positions and various foot placements categorizing them into six elements: Circle and Curves Energy, Synchronic Limbs, Axis Points, External Space and Shifting Relation.

2.8.1.1 Circle and curve: When dancers perform on stage their graceful movements are based on curved patterns. These patterns can be divided into three dimensions, absolutes, stability and impermanence. Pichet Klunchun has discovered six circles and twelve smaller circles within Thai dance that contribute to the incorporation of

Thai energy into the curves seen in this art form. This element highlights the importance of self-expression. Encourages individuals to embrace physical and spiritual freedom.

2.8.1.2 Energy: Energy is an essence within dance that manifests through movement, continuous flow and transformation. Thai dance incorporates dimensions of energy through the utilization of three points, on the body; the cheek, responsible for controlling facial expressions; the chest, which guides movements of the upper body; and the lower abdomen, which controls leg movements. The way these three focal points converge or diverge creates an interplay. This aspect relates to the realm of energy encompassing elements such as self-exploration, self-awareness and understanding of one's physicality, rhythms of breathing and recognition of our human nature.

2.8.1.3 Synchronic Limbs: The elegance and beauty in Thai dance stem from dancers' interaction with one another—a concept that challenges interpretations. Softness, relativity and beauty are ideals in coordinating body movements that simultaneously or synchronously incorporate both initiating and concluding actions. This aspect places emphasis on pursuing quality by valuing beauty.

2.8.1.4 Axis Points: Specific areas on the body hold importance in performing dance movements. Even a slight adjustment in these aspects has the potential to greatly alter how a dance is interpreted and communicated. For instance, changing the placement of a smiling gesture from being around the mouth to below the chin can result in a

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

shift, in its meaning. Different aspects of the dance performance reveal its accuracy or flaws. These aspects are closely related to resilience. The ability to persevere. They encompass qualities like self-control and consistent progress in dance.

2.8.1.5 External Space: The proper placement of spaces is crucial in Thai dance. Incorrect positioning can disrupt the choreography of the dance. Photographs depicting dance movements help highlight areas exposing any flaws in the structure. This element encourages individuals to embrace a perspective venture into territory and surpass traditional boundaries in their thinking.

2.8.1.6 Shifting Relation: This element plays a role in every stage of a dance indicating changes in focus or physical postures. The outcome of these movements depends on how all the mentioned elements interact with each other. It also involves recognizing the art of yielding than asserting which reflects an acceptance and respect for others dignity.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

Therefore, Pichet Klunchun's discoveries in The Principle of No.60 go beyond dance movements. They include concepts that facilitate the creation of dances that transcend physical manifestations. The main focus of The Principle of No. 60 lies in its ability to establish a connection with the core thereby fostering a relationship among the six elements that form the central essence of an individual often known as the center point (กลั่นชื่น, 2564).

Figure 4: The Elements of No.60

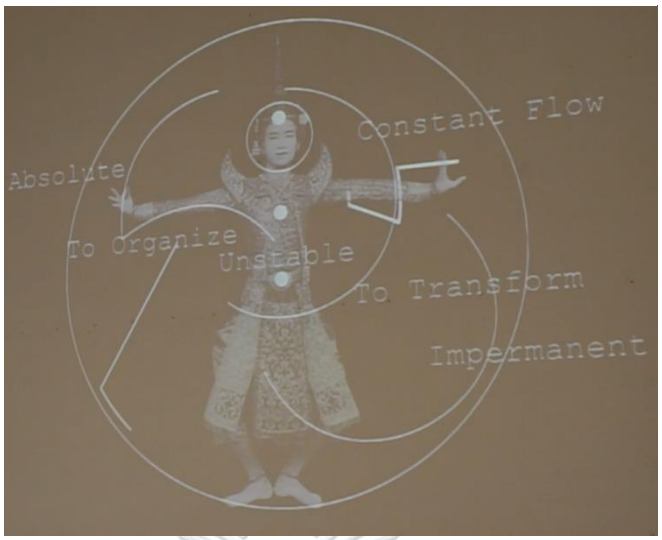

Source:(Center, n.d.)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

CHAPTER 3
METHODOLOGY

In this research methodology the researcher has categorized it into four sections, including Data Collection, Workshop with Pichet Klunchun, Applying the Principle of No.60, and Data Analysis through Lecture Performance.

3.1 Data Collection

Before diving into the rehearsal process, the researcher started by collecting information from textbooks, papers and other relevant research sources. The goal was to understand the material and make it easier to apply practically and develop further. The researcher examined The Principle No. 60 both in terms of its understanding and practical application. Afterward, the researcher focused on analyzing a script titled "Miss Julie" by August Strindberg. Specifically, the researcher chose four scenes, from the play—two monologues and two dialogues featuring the character, Jean.

3.1.1 Plot summary

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

“Miss Julie” is a captivating play that unfolds in the kitchen of a nobleman house in Sweden during a feast. The primary characters driving the story are Miss Julie, an aristocratic daughter of the count; Jean, the butler; and Christine, the cook. As their relationships intertwine tensions arise when Miss Julie initiates an affair with Jean, who is already involved with Christine. Miss Julie’s aim is to break free from her existence and her father’s authority. As their attraction for each other grows stronger, so does the clash between their classes and power dynamics. Strindberg skillfully uses this drama as a means to explore gender roles, societal divisions and intricate aspects of existence itself. Throughout one evening the hopes, fears and vulnerabilities of

these characters are laid bare before culminating in a tragic conclusion where Miss Julie chose to put an end to her life. In the play “Miss Julie”, there is an exploration of the boundaries of structures and the consequences that arise when those boundaries are questioned. This play holds a place in the realm of theater due to its powerful examination of the psychological distress and emotional turmoil experienced by its characters as well as its sharp critique of the society they inhabit (Strindberg, 2013).

3.1.2 Character Analysis

3.1.2.1 Miss Julie

August Strindberg depicts Miss Julie, the protagonist of this play as a woman due to her temperament and unpredictability. Strindberg considers Miss Julie a contemporary character because she grew up in a traditional family that did not conform to conventional gender or class norms. She refuses to succumb to expectations imposed on women such as settling down and starting a family. Consequently, she experiences distress and inner conflict that hinder her ability to function in society.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Miss Julie serves as a representation of Strindberg’s belief that the European aristocracy was a social construct. He suggests that it favored those who were biologically unstable while suppressing brilliant and perceptive men. Strindberg’s growing mistrust of women is also evident in Miss Julie’s character as she takes her disdain to levels. Considering herself a man hater, she ends her engagement when she becomes tired of being dominated by her fiancé. However, after engaging in an encounter with Jean, he humiliates her ultimately leading to her tragic demise. Through the character of Miss Julie, the play highlights the contrast between helpless women like herself and confident and capable men like Jean. He portrays her death as

a sacrifice to prevent her from having children with a man and potentially subjecting them to a life of torment due to their indeterminate gender.

3.1.2.2 Jean

Moving on to Jeans character. Jean plays a role in exploring and presenting themes such as social class, ambition and desire. As the valet, Jean demonstrates unwavering determination to rise above his status and climb the societal ladder. Jeans behavior, in the play shows a level of adaptability blurring the lines between his status and that of Miss Julie. The way he interacts with her fluctuates between respect and dominance reflecting the power dynamics at play. His ability to adjust and navigate classes is a survival strategy that allows him to seize opportunities as they arise.

Ambition and desire are the driving forces behind Jeans persona. While his initial connection with Miss Julie seems rooted in attraction it becomes clear that his motivations are largely influenced by the chance for advancement. Jean sees Miss Julie as a means to elevate his standing transforming their dynamic into a battle for control where he seeks power over her and her assets. As the play unfolds, Jean undergoes a transformation shifting from an adaptable character to one who becomes increasingly manipulative. He demonstrates an awareness of how he can exploit Miss Julie’s vulnerabilities and her attraction towards him, revealing aspects of his personality. The evolution of Jeans character sheds light on the complexities of norms and personal desires, within the themes explored in the play.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

3.1.3.3 Kristine

Kristine serves as a character who opposes and contrasts with Miss Julie in the play. She represents values, loyalty and the limitations imposed by her status. Kristine's portrayal as a member of the household is characterized by her commitment to fulfilling her responsibilities and her sense of duty. In contrast to Miss Julies reckless nature, Kristine highlights the influence of standards and expectations on her own behavior. Through the character of Kristine, the play effectively highlights the clash between norms and modern principles.

3.1.3 Scene Analysis

The researcher handpicked two monologues and two dialogues from the play. First scene, Julie opens up to Jean about her mother's history. The second scene depicts Jean beheading Julie's bird which leads to her losing her sanity. The third scene takes place in the kitchen where Julie tries to flirt with Jean. The fourth scene serves as the play's final ending. These four scenes were chosen by the researcher because they effectively portray Julie's character, mental state, obstacles, desires and conflicts. It is a situation that makes it fitting for researchers to use the principle of No.60 as a guide in expressing emotions and using body language to fully communicate as Miss Julie character.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

3.1.3.1 Monologue: Mother scene

In this scene, Miss Julies objective is to establish a sense of closeness and understanding with Jean. To accomplish this, she chooses to share delicate details about her life and her relationship with her mother. This deliberate choice can be interpreted as an effort to create intimacy between them. Sharing information serves as a means for Miss Julie to break down the usual barriers that exist between people.

It exposes her emotions in a way that allows Jean to witness her vulnerabilities, ultimately fostering a sense of closeness between them.

In this moment of feeling disoriented and intoxicated, Miss Julie suggests that she and Jean have a conversation before leaving. She shares insights into her background revealing that her mother came from a normal class and strongly believed in gender equality and women's independence. Despite her mother's disagreement, she ended up marrying the Count. Miss Julie informs Jean that she was born against her mother's wishes and was raised unconventionally. She grew up as a boy dressing in attire riding horses and learning the art of hunting. However, a significant change occurred when the Count took charge. This led to Miss Julie's mother falling seriously ill and isolating herself during the day while wandering outside the house at night. Subsequently, their entire home was ravaged by a fire on the evening their insurance coverage expired. Miss Julie's family suffered a loss. Miss Julie's mother sought permission from a friend who happened to be a bricklayer to borrow money for rebuilding their home on the condition that no interest would be charged.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

According to Miss Julie's reflections on her mother exhibited convictions and progressive beliefs. Her ideas about women equality and independence were groundbreaking compared to norms of her time. Despite resisting marriage, she eventually entered into matrimony with the Count while firmly holding onto her principles. When Miss Julie's mother made the decision to raise her in a manner that defied gender stereotypes and encouraged engagement in pursuits like horse riding and hunting, it was evident that she was challenging societal expectations. However,

her declining health and social isolation suggest that ultimately the Counts authority overpowered her beliefs. The devastating fire that destroyed their property along with her mother's request for a loan without interest serves as an example of how the family's circumstances deteriorated and their reliance on assistance. Miss Julie's mother embodies a mix of conflicting elements, including ideas, societal limitations and the influence of her unwavering beliefs in a resistant environment.

3.1.3.2 Monologue: The canary

In this scene, Miss Julie relates to the bird experiencing a sense of confinement or suppression. The bird's destiny might reflect her challenges and beheading it could symbolize her liberation from the constraints she finds herself in.

Jean reluctantly agrees to Miss Julie's proposal on one condition; she must leave behind her beloved canary because he believes it will slow them down. Miss Julie passionately emphasizes how important the canary is to her; it has become her source of comfort after losing her dog. She insists that Jean should kill the canary rather than abandoning it. With reluctance, Jean uses an axe to sever the canary's head causing Miss Julie immense pain as she witnesses the death of her cherished bird. Overwhelmed by distress, Miss Julie then asks Jean to end her life while cursing him. She firmly rejects the idea of leaving with Jean and playing the role of a servant's mistress. Instead, she devises a plan in which she confesses to the Count that she had a relationship with a servant and stole money from him. Her intention is to use this admission to escape. Miss Julie believes that revealing this information would deeply impact on her father potentially leading him to contemplate suicide and bringing an end to their family's legacy. In her eyes, such an outcome would offer them peace.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

The scene involving the canary serves as a moment that reflects the chaotic nature of Miss Julie and Jeans relationship. Symbolically, the canary represents Julie's state and the fleeting solace she finds in it akin to the temporary happiness and security sought through her affair with Jean. Jeans compliance with Julie's request to kill the canary showcases his obedience and submission to her desires underscoring the power dynamics within their relationship. The brutal act of killing the canary can be seen as symbolic of their affair unraveling disrupting the equilibrium they had maintained. Miss Julie's intense emotional reaction when she asks Jean to end her life indicates her desperation and misery, hinting at psychological damage inflicted by her relationship with Jean. This scene beautifully captures the interplay of classes, gender dynamics and power struggles. It vividly portrays how the canary's sacrifice symbolizes the forces that ultimately lead to an outcome for everyone involved.

3.1.3.3 Dialogue: Julie and Jean flirting

Miss Julies actions are fueled by desires and her playful interactions with Jean represent her yearning for a deeper emotional and physical connection. This particular scene portrays her longing to break free from the confinements of her surroundings.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

Miss Julie playfully engages in a conversation with Jean praising his command of French that he acquired while working as a sommelier in a restaurant. Jean shares anecdotes from his childhood when he had encounters with Miss Julie on her father's estate where his father worked as a cotter. However, Jean chooses not to elaborate on the details of those encounters or their timing. While Kristine rests nearby by the stove, Miss Julie subtly suggests that she possesses the qualities to be a wife. In response, Jean subtly alludes to Kristine's habit of sleepwalking indicating his awareness of it. Miss Julie then offers Jean a drink initially met with hesitation due to

perceived impropriety of their circumstances. However, she firmly reiterates her request as more of a command compelling Jean to comply by serving her some wine from her father's collection. Despite all that, Miss Julie prefers beer. She requests Jean to drink on her behalf, which he does while kneeling. It is quite amusing as she playfully orders Jean to kiss her shoe. He complies with her command. Their interaction becomes more worrisome when Jean cautions Miss Julie about the servants gossip regarding her reputation emphasizing the importance of avoiding drinking sessions with him to avoid complications. In response, Miss Julie points out Kristine's presence causing Kristine to wake up and return to bed.

This scene beautifully showcases the dynamics of power, desire and societal expectations between Jean and Julie. Jeans fluency in French reflects his adaptability and ability to transcend his background. The revelation of Kristine's information alters the power dynamics between Jean and Miss Julie. Miss Julie leverages her status to assert her authority by giving orders that Jean willingly follows satisfying Julies craving for control. Additionally, this scene highlights Julie's preference for simplicity when she asks for a beer—an indication of how her upbringing has instilled a value for equality. Lastly, Miss Julie requests Jean to kiss her shoe, an act underscores the stark contrast in their social positions and foreshadows their impending sexual encounter. The situation portrayed can be seen as an illustration of concepts related to classes, individual desires and societal expectations.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

3.1.3.4 Dialogue: Ending Scene

In the final scene, Miss Julie undergoes a collapse. Throughout the play, she has been entangled in an intricate relationship with Jean. Miss Julie objective is to have power, freedom and an escape from social constraints.

Miss Julie, deeply affected by her circumstances pleads with Jean to understand the gravity of her situation. The conversation turns towards contemplating the idea of suicide as the escape for a noblewoman who has experienced a downfall. However, Jean emphasizes that this option is not available to him as a man. Miss Julie, on the other hand, confesses her inability to take such drastic measures and draws parallels between her situation and that of the Count before her. She sees her suicide as a continuation of her mother's quest for revenge against her father. Miss Julie tries to assign blame by pointing out her mother's upbringing and her fiancé's tolerance towards viewpoints. The sudden interruption caused by the Counts return heightens the urgency of Miss Julie's predicament. She implores Jean to take on the role of the Count using his authority to guide and command her actions. In a moment, Miss Julie depicts Jean as a celestial being while he gently gives instructions to her. The conversation takes a turn as they explore into the topic of Gods mercy. Jean implores Miss Julie to leave fearing that her hesitation might make him appear weak. When the Count rings the bell again from above, Julie confidently walks away presumably prepared to face fate.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

The power dynamics between Jean and Miss Julie are clearly evident in how Jean determines the circumstances surrounding Miss Julie's decision to end her life. This

emphasizes his sexual control over her. It further highlights the nature of Miss Julie's predicament showcasing social norms that afford males the opportunity to rebuild their lives following a scandal. Unfortunately, women lack control over their reputations often resort to suicide as a means of coping with shame. With the Counts' return, both Miss Julie and Jean become aware of their positions in society, reinstating an established order and stripping Jean of any illusions of superiority he may have harbored. In order to escape their fixed statuses, Miss Julie and Jean must rely on their imaginations. Jean assumes the role of the Count to gain power and assert authority over Miss Julie, ultimately compelling her to take her life. Even though Jeans whispered words could not be heard by the audience, it is clear that he pressures her into taking her life undoubtedly to safeguard himself all while disregarding the existence of this woman.

3.1.4 Research and keywords

***3**.1.4.1 Midsummer Night Dream*

During the era, the Swedish population celebrated Midsummer as a way to commemorate the arrival of summer and the start of a season. In areas, individuals would dress up in attire resembling the man adorned with ferns. Additionally, since the century people have been erecting maypoles covered in greenery to partake in dance rituals while also adorning their homes and agricultural tools with various types of foliage. Midsummer not served as a gathering for young people but also included a meal comprising pickled herring, beer and schnapps for all workers, in central Sweden mill communities. However, it was not until the century that this celebration became the widely celebrated event in Sweden surpassing all other festivities (Intitute, 2022).

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

The Midsummer celebrations in Sweden have their origins in a tradition dedicated to John the Baptist, which takes place on June 24th. The specific date was determined to be a Friday between June 20 and June 26 in 1953. While the celebration of Midsummer did not originate from Christian times various rituals and festivities were conducted during that period to commemorate the summer solstice. The midsommarstång, also known as the maypole, is believed to have originated in Germany during the 17th or 18th century. It is typically adorned with garlands and floral decorations. Placed prominently for community dancing. In context, Midsummer was often associated with qualities where plants were thought to possess heightened magical properties on this evening and supernatural beings were believed to be more active. It was even said that rolling naked in the morning mist on midsummer day had effects on one's well-being (Carlson, 2019). The characters behaviors and the overall mood of the play affected by the symbolism connected to Midsummers Eve. This night is known for its festivities and mystical elements and Strindberg cleverly utilizes this backdrop to heighten the tensions and conflicts within the story.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

3.1.4.2 Diana (Miss Julie's dog)

In the opening scene, we see Kristine preparing a meal with the intention of giving Diana, Miss Julie's dog, a substance. When Julie notices that Diana had interacted with the Gatekeeper's dog, she refuses to accept it and decides to kill Diana. Miss Julie believes that Diana has been tainted by an association with a dog from a lower status. This situation can be metaphorically compared to the relationship between Julie and Diana themselves. Julie meets fate as her dog. Both suffer consequences. The way Julie treats Diana reflects her views on status and intimacy. After learning

about Diana's encounter with the Gatekeeper's dog, Miss Julie feels compelled to order the killing of her pet. Similarly, when Julie seduces Jean, it brings disgrace upon her family. Ultimately leads her to contemplate ending her own life by the end of the play.

3.1.4.3 The canary

Moving on to another aspect of symbolism in the play, there is a canary kept in a cage that serves as both an embodiment of Miss Julie herself and represents her trapped situation. Whenever the canary is confined within its cage, it symbolizes a longing for freedom. The connection between Miss Julie and this caged bird signifies her desire to escape from her family life and embark on travels with Jean. However, Jean brings an end to the bird's life by severing its head, which ultimately leads to Miss Julies demise well. Jeans action results in the conclusion of Julies existence, permanently deprives her of freedom.

3.1.4.4 Boots

The boots emerge as a substitute for the Count. Jean frequently employs the Counts boots as a representation of the Count himself using this metaphor to express his discomfort with the events involving Miss Julie. In context, the boots symbolize patriarchy and authority where two themes closely associated with the character of the Count.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

3.2 Workshop with Pichet Klunchun

The researcher had the privilege of attending a class taught by Pichet Klunchun, where he introduced the concept of No.60, a principle he developed. Through exercises led by Pichet, the researcher experienced a connection with their own body

and that of their partner. This bond was established through both collaborative participations. This experience sparked the researcher's curiosity leading them to engage in an in-depth exploration of the theory behind the principle of No.60 with Pichet Klunchun. Additionally, researcher took part in a workshop conducted by Pichet Klunchun and Kornkarn Rungsawang from the Pichet Klunchun Dance Company.

Before leading the session, the researcher met with Pichet Klunchun personally to learn about the principle of No.60 theory and discuss its concepts. The session began with an exercise that encompassed all six elements of study. Next, participants engaged in a body focused exploration of these six elements alongside a partner followed by a movement exercise involving all three individuals. This phase of inquiry aims to teach participants about the six elements of the principle of No.60 and how to conduct research on motion.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

The workshop was led by Pichet Klunchun with the participation of Kornkarn Rungsawang, a dancer from Pichet Klunchun Dance Company. We began by exploring elements and then integrating them with a partner. Our focus started with Energy, which is the core of all exercise, where Kornkarn introduced us to the "Vagina Dance" technique. This unique dance method emphasizes using the muscles of our organs creating movements that flow from one part of our body to another while reflecting these motions externally. In Thailand, this dance technique is considered groundbreaking as it provides dancers with a language to connect deeply with their movements. It is important to note that the Vagina Dance aligns with the

Energy element of principle No.60 where energy serves as the basis for all movement forms. We started our practice by regulating our breathing in harmony with the Vagina Dance in order to achieve a state of alignment with our breath patterns.

Figure 5: Workshop with Pichet Klunchun

3.3 Application of the Principle of No.60

In this section, the facilitators collaborate to provide guidance during the rehearsal period. The rehearsal procedure consists of three parts, including exploring the six elements, exploring words by words and selecting and polishing.

3.3.1 Exploring six elements

The first part involves examining six elements from the principle of No.60. Before diving into the script, it is important for researcher to prepare themselves physically, vocally and emotionally. The researcher will go through each element of the principle of No. 60 with a check-in process. The following are the procedures that researcher undertakes:

3.3.1.1 Exploring the Energy

The researcher begins to take a breath in and out while maintaining a posture. Focus on the breath as the researcher inhales through the abdomen and exhales through the pathway. This breathing technique involves using imagination. During the practice, researcher become aware of their body and breath while also paying attention to their surroundings and observing others. The Vagina Dance exercise requires combining imagination with guided breathing. If researcher only focus on the breath without engaging imagination, the researcher may feel tension in their body. For instance, when instructed to imagine breathing up from the vagina solely concentrating on the act of breathing may create tension in the body. However, when researcher incorporate imagination, relaxation increases, and researcher gain control over their breath. It is important to note that this practice is an interplay between imagination and guidance, for your breath. By utilizing imagination as a guiding force, tension decreases, and researcher can effectively navigate their breath journey. Overall, practicing the Vagina Dance exercise involves using both imagination and guided breathing to create an impactful experience compared to solely focusing on breath awareness.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

Next, is the regulation of breath, focusing on different parts of the body. The researcher guides participants to breathe in and out, starting from the vagina and moving to the abdomen. The breath follows the same path for both inhalation and exhalation. The researcher synchronizes their breath according to the facilitator's instructions, beginning with four slow breaths before starting. As researcher gain control over their breath, researcher progress to regulated fast inhalations and

exhalations. The pace, whether slow or fast, is facilitated by the facilitator. The researcher observes that when the pace is slow, a romantic and expressive quality emerges in researcher’s movements and body language. As the pace increases, a heightened sense of intensity and tension is felt. When researcher encounter a "stuck" point, especially during inhalation through the vagina, the researcher advises breathing through the mouth to ease the process.

Moving on, researcher is guided to breathe into the chest, inhaling and exhaling through the same pathway. The researcher encourages elongated breaths to facilitate longer movements. The speed of breath is regulated, emphasizing using breath to propel movement more than relying on physical actions. The researcher notes that sometimes researcher inadvertently use body movements more than guided breath, and adjustments are made to prioritize breath guidance. As the breath journey becomes longer, researcher may feel insufficient breath, prompting the researcher to suggest increasing the pace of breath to reach the extremities and exhale back through the vagina. Adjusting the breath to create a comfortable sensation and avoiding tension in the body is emphasized, promoting relaxation.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

The exploration then extends to other parts of the body. Researcher is guided to breathe into the vagina, abdomen, pelvis, chest, and head. When working with the head, researcher encouraged to allow it to move freely in any direction, guided by internal breath rather than external forces. As the breath journey lengthens, the researcher observes a sense of insufficient breath, prompting adjustments to facilitate a smoother breath flow. The researcher discovered that working with different body

parts induces varied sensations. Working with the abdomen provides a grounded and stable feeling, while working with the pelvis evokes a powerful and expansive sensation, akin to the breath expanding the body. The shoulders and chest induce a strong and confrontational feeling, resembling the sensation in the chest. When working with the arms, synchronized breath allows for a flowing and free sensation, occasionally evoking a strong feeling.

Moreover, the researcher moves on to regulating researcher's breath and focusing on each part of the body. The facilitator will guide researcher to breathe out starting from the abdomen and moving upwards towards the chest. Both inhalation and exhalation follow the path. The researcher synchronizes their breath, with the facilitator's instructions beginning with four breaths. As the researcher gain control over their breath, the researcher progresses to regulated inhales and exhales. The pace, whether slow or fast, is facilitated by the facilitator. The researcher observes that when the researcher breathes slowly, there is an expressive quality in the movements and body language. As the pace increases, the researcher feels a sense of intensity and tension. If the researcher encounters any obstacles during inhalation through the vagina, it is advised to breathe through the mouth to ease the process. Moving forward, the researcher is guided to focus on breathing into their chest area while inhaling and exhaling through the pathway. The researcher is encouraged to take elongated breaths to facilitate movements. The speed of the breath is regulated with an emphasis on using it to propel movement than relying on physical actions. The researcher should be mindful not to rely on body movements alone but prioritize following guidance for proper breath control. As the journey of breathing continues, researchers may

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

experience a sense of not having enough breath. This prompts the researcher to suggest increasing the pace of their breathing allowing the breath to reach all parts of their body and then exhaling through the vagina. The emphasis is on adjusting the breath in a way that feels comfortable and avoiding any tension in the body, which promotes relaxation.

The exploration then expands to parts of the body. Researchers are guided to focus on breathing into areas, including the vagina, abdomen, pelvis, chest and head. When focusing on the head, the researcher is encouraged to let it move freely in any direction based on their breath than external influences. As this journey continues, the researcher may notice a sensation of not having breath and make adjustments to ensure a flow of breath. Overall, the researcher discovers that working with body parts evokes sensations. Breathing into the abdomen provides a stable feeling while focusing on the pelvis creates an expansive sensation as if the breath is expanding within their body. The shoulders and chest can induce a confrontational feeling to what is felt in the chest area. When working with the arms synchronized breathing allows for a flowing and liberated sensation occasionally accompanied by emotions.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

Figure 6: Exploring Energy element

3.3.1.2 Exploring Synchronic Limbs and Circle and Curve

In the section, the researcher dedicated to working with synchronic limbs. The researcher decided to explore into five actions: stretching, contracting, flowing, sudden and hesitated movement. The main objective of this exploration was to identify connections within the body by observing how muscle interacted during movements. The researcher aimed to understand how the body maintains its balance. Following this investigation came an examination of how the body interacts with its surrounding space and objects.

During the investigation into the relationship between stretching and contracting movements in the body, it was discovered that controlling body balance heavily relies on the legs when they are stretched or contracted. Given that the researcher's right-handed actions involving their working on the left side of the body felt more comfortable as it provided a sense of equilibrium. When pushing their limits with stretching exercises, the researcher experienced a sensation of expansion and tension throughout their body. Notably, there was coordination between neck muscles and those in their fingertips as palm and arms. This exploration required engaging muscles simultaneously while breathing played a role in maintaining body balance. Inhaling helped regulate control over their body while exhaling posed challenges when it came to controlling both muscles and overall balance. Consequently, relying on inhaling became essential for guiding investigations into understanding relationships within the body.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Continuing with the exploration of movements, the researcher explores the aspects of water and air. In this exercise, the research also explores the circle and curves element combined with synchronic limbs. By envisioning oneself as water effortlessly flowing from one point to another, a sense of lightness and fluidity was experienced in the body, while the legs played a role in maintaining balance resulting in a tensed sensation. In the case of working with objects that embodied water elements and tactile sensations these objects provided support. Overall, there was a sense of freedom; however there remained a weight that influenced control over body movements.

Exploring the air elements involved visualizing invigorating air of being outdoors in a bustling public park. Initially, this experience induced feelings of lightness and comfort without any tension in the legs. However, as the intensity of the air grew stronger an increased burden was felt which led to a sense of stress. Managing oneself and maintaining control became more demanding as the forcefulness of the air escalated at times, even leading to moments where balance was compromised. Consequently, relying on breathing became essential for guiding movement and regulating control.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

Incorporating air as an element, for investigating body tension revealed an observation; as temperatures dropped, bodily movement naturally decelerated. The extreme cold made the body stiff. The researcher had to focus on breathing to help with movement and muscle control. Inhaling helped with body control. Exhaling

made it difficult to manage both the body and muscles, leading to tension. The researcher relied on breath as the way to navigate their sensations.

Lastly, during the exploration there was a need for lifting and carrying objects. When picturing sitting and engaging in lifting activities the researcher experienced discomfort, bodily pain, itching and a dusty feeling with nasal irritation. This caused tension in the body and feelings of frustration and annoyance. To ease this discomfort, the researcher practiced controlled breathing techniques that improved comfort but did not completely eliminate irritation leaving a lingering sense of frustration.

Figure 7: Exploring Synchronic Limbs and Circle and Curve elements

3.3.1.3 Exploring External Body Space

During the exploration of incorporating space, the researcher approached it from perspectives. The process involved expanding one's awareness to the surroundings, gradually extending it to its capacity. The exploration began with focusing on the individuals body starting from the most limited point. Afterwards, the researcher examined how their immediate environment, including objects like tables and chairs

influenced their sense of dominance or helplessness by considering how they utilized space.

When working with a chair the researcher made discoveries. Exploring the chair in relation to space unveiled insights. As the researcher continued their exploration, the chair transformed from an object into forms or locations. For instance, using it as a bed evoked feelings of being a child hiding under furniture. Flipping it around turned it into a shelter showcasing its versatility. This realization made the researcher acknowledge how the character of changes based on its usage opening up possibilities for functions. The researcher concluded that beyond its purpose a chair can assume roles and hold varying meanings. For example, the chair could transform into a source of comfort, a hiding place, a shield of protection or even a symbol of transformation. By interacting with the chair and the surrounding space in ways, the researcher gained an understanding of how objects can change and acquire new meanings through their interaction with individuals.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

This exploration highlighted the relationship between people, objects and the external environment. It emphasized how our perception and use of an object can shift depending on how we interact with it, showcasing the nature of spaces and the objects they contain. The researchers' experience with the chair underscored the importance of considering perspectives and roles to comprehend the potential of elements in our surroundings.

Figure 8: Exploring External Body Space element

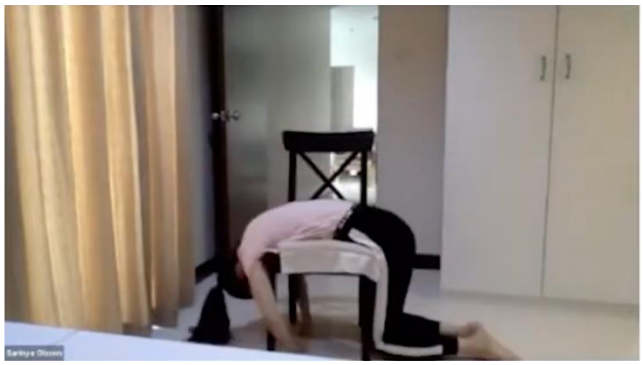

3.3.1.4 Exploring Axis Point and Shifting relation

When delving into the Axis Point and Shift Relation elements, the researcher decided to investigate qualities like precision, hesitation, suddenness, direction and softness. The researcher began by focusing on these aspects within themselves through the Axis Point element. This involved exploring points in their body transitioning between wide spaces and engaging with points both on their own body and in the surrounding space.

Having gained insights from these explorations, the researcher then applied their findings to the Shifting Relation element by experimenting with communication. For example, the researcher tried speaking to a partner with clarity or adopting a tone. Exploration expanded to include working with points in the body exploring one's surroundings and engaging with points on their partner's body. Throughout this exploration of shifting relation, the researcher remained mindful of objectives and intentions while considering circumstances. The researcher discovered that when focusing on points, their attention naturally gravitated towards those areas. Visualizing these points along lines of the body aided in guiding movement and interactions. By utilizing body parts to engage with these points, unique sensations

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

and perceptions were experienced. For instance, when the chin was used as a reference point, it created a sense of stretching and lifting. On the other hand, when the arms were utilized, it gave a feeling of acceptance and being compelled. Each body part chosen as a point had an impact on the researchers' experience and conveyed different qualities.

This exploration shed light on the relationship between Axis Point and Shift Relation elements. It demonstrated how points in both the body and external space combined with shifting relation could elicit nuanced and diverse responses. The researchers' firsthand experience underscored the importance of considering precision, direction and gentleness in movement and communication. This emphasized the depth and intricacy of these elements within interactions.

In conclusion, while the researcher was going through these exercises, the researcher discovered limitations and recurring patterns in body habits, a tendency to heavily rely on arm usage for various activities. It became apparent that problems often arise from ingrained habits that are not easily broken as there is a focus on achieving the goal without paying much attention to the process of getting there. The lack of enjoyment in exploration and limited sense of freedom and connection with one's body were also identified. In response to these findings, the researcher revisited the exercises with facilitators who encouraged instinct driven exploration to cultivate a sense of freedom. As the researcher engaged in exploration again, the researcher experienced a feeling of liberation breaking away from their usual constraints. This entire process involved a shift in mindset reminding the researcher to approach things

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

gradually, establish connections slowly and push boundaries within their comfort level.

Similar principles were applied when working with a partner. Initially, the researcher explored aspects with their partner, but genuine connection did not materialize as expected. The limitations stemmed from each individuals' habits. In the second tryout, the researcher and their partner became more committed to the exercises, dedicating time to spend together and attentively listening to each other's emotions and desires. The researcher explored both the physical aspects seamlessly blending them. Initially, the researcher did not experience any breakthroughs. As the researcher and partner continued supporting each other with music, their bond grew deeper. Laughter played a role in relaxation and self-expression. Through movements the researcher and partner found a way to communicate effectively and openly express their feelings while grasping each other's needs.

Figure 9: Exploring Axis Points and Shifting Relation elements

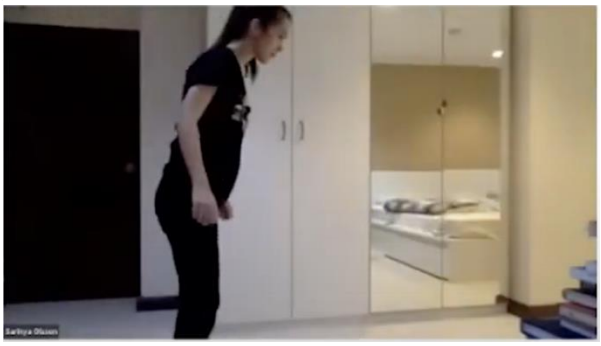

3.3.2 Explore word by word

In this section, the researcher starts applying the exercise with the script. The researcher starts exploring from words to phrases and complete monologues analyzing

them progressively as elements. The researcher begins exploring the words within each monologue by internally communicating and integrating bodily reactions and emotions to establish connections between their body, inner voice and the feelings evoked by those words.

The researcher aims to provide examples of their experience working with Miss Julies monologues as she narrates the story of her mother. At the outset, the researcher explores elements within the word that did not seem connected. Here are a few instances:

"Freedom"; Initially, there was a sense of hesitation and uncertainty that accompanied the exploration of this aspect. The researcher pondered the concept of freedom. Eventually established a connection to Miss Julies longing for liberation within the narrative.

"Like a boy"; Exploring this element involved directing attention towards the researcher's physicality. By examining movements and embracing the notion of being "like a boy", there was a shift from doubt to a sense of pride in embodying characteristics.

"Wrack and ruin"; The word "ruin" had an impact on the researcher evoking emotions associated with breakdown and self-blame. This exploration allowed for the expression of these feelings drawing parallels to Miss Julie's experiences.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

"Ordinary"; Initially, encountering this term stirred conflicting emotions and feelings of pressure within the researcher. However, as the researcher continued their exploration, acceptance gradually emerged regarding both embracing ordinariness in themselves and when portraying characters.

The researcher spent a lot of time exploring these elements. The researcher delved into the words and carefully extended them into longer sentences to better convey the experiences. Below are some examples;

"Feeling trapped and suffocated at home"; the researcher felt a sense of being restricted and confined, similar to feeling like a robot with an increasing sense of boredom and exhaustion over time. This phrase made the researcher feel confined and detached and eventually settled into a state of monotony and weariness.

"Then there was a fire"; When the researcher heard those words, it brought to mind an image of a blazing fire. However, as the heat intensified, the researcher experienced shock and helplessness. In that moment, the researcher made the decision to stay motionless. The imagery was so vivid that it felt real. However, as the temperature rose higher and higher, an overwhelming feeling of helplessness washed over the researcher compelling the researcher to remain immobile.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

Continuing the researcher's exploration with the monologue allowed the researcher to incorporate thoughts and emotions while following their instincts to establish connections in order to overcome any disconnection from words or sentences.

3.3.3 Selection and Polishing

After exploring all the exercises and fully connecting with the conversation researchers enter a part of making selecting and polishing them. As an example of a conversation where Miss Julie talks about her mother. Throughout this conversation, it becomes evident that Miss Julie tries to handle everything on her own but eventually opens up about her parents' thoughts and stories during her childhood. One of her choices is to turn to intoxication as a coping mechanism. Consequently, researchers decided to explore the concepts of circles and curves related to her intoxication as the idea of trying to project that she is okay. However, as Miss Julie continues sharing her story it brings forth conflicts within her character, allowing for choices and involvement of elements. For instance, there is an Axis Point when Miss Julie struggles with stammering while speaking or when she expresses emotions intensely highlighting her nature. Moreover, the element of a shifting relationship starts off as a storytelling moment. It gradually has a profound impact on Miss Julies emotions. As a result, her feelings and aspirations undergo changes throughout this scene.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

Figure 10: Selecting and Polishing process

3.3.4 Data Analysis through Lecture Performance

Following the researcher's examination of all four scenes, the researcher proceeded to analyze the four chapters, the gathered data, and the actual performance recordings to assess the study findings using Lecture Performance. The researcher chooses to record four scenes of her own performance and showcase them to the audience.

Figure 11: Lecture Performance

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

3.4 Conclusion

From the desire to address personal performance issues and aspire to be an actor who can skillfully express emotions through body movements, the opportunity to explore and experiment with Pichet Klunchun's principle of No. 60 in a short period caught researchers' attention and resonated with them. Consequently, researcher had the privilege of incorporating these principles into their practice enhancing their acting skills and gaining effective access to diverse roles.

At the beginning of the workshop, Pichet Klunchun structured the training by introducing elements of these principles similar to how dancers approach their

practice. However, due to experience in physicality, the researcher noticed that their body movements tended to be repetitive and lacked exploration of new dimensions. The researcher attributed this limitation to being unfamiliar with working with their body at that stage of the workshop. Nonetheless, as the workshop progressed, Pichet introduced exercises centered around breath control. These exercises added dynamism and freedom to the researcher's body movements. Through repeated practice under Pichet's guidance, it became evident that researchers were gradually understanding and grasping elements of the principles. He then started giving intricate exercises incorporating all six elements and gradually involving more people in the practice. This enabled the body's movements to give rise to stories and connections with others based on impulses.

Once researcher understood the principles of No. 60, the phase involved working with the roles. During this stage, researcher practiced independently while also receiving guidance from facilitators. After reviewing the principle of No.60 and understanding the text and character deeply, researcher began incorporating these principles into the performance. To start this process, researcher explored all the elements through physicality, initially focusing on the monologue. However, as researcher worked on expressing the words, researcher realized there was a need to work on elements that initially felt disconnected. Gradually, researcher integrated them into sentences until researcher performed the full monologue. During the rehearsal, if there was any disconnection from a part of the text, researcher revisited it to enhance the understanding of it and strengthen the connection with the character.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

By breaking down and analyzing each word in detail, researcher was able to express the role and establish a stronger connection with its essence. Even though researcher may not have personally experienced what the character went through, researcher found that using the elements helped researcher effectively convey their desires. The process began by embodying and internalizing the characters' movements in the body and then incorporating expressions to convey different words. Gradually, researcher reintegrated these body movements into the characters movements while still utilizing the elements. This whole process culminated in selecting and incorporating them into researcher performance.

As a result of this training, researcher felt a sense of liberation during the performance without any tension or relying on body movements. Moreover, researcher were able to communicate the characters desires. Researcher utilized these techniques for actor preparation before entering a scene and during the performance to connect with the actions or words throughout the play.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

CHAPTER 4
RESULT AND DISCUSSION

The researchers' journey into the principle of No.60 under the guidance of Pichet Klunchun was an exploration of self-discovery and artistic growth. The workshops offered a blend of theory and practice creating an environment where the researchers' understanding of the principle of No.60 evolved from a concept to a deeply ingrained practice. Pichet introduced six elements which served as the foundation for this exploration and provided a roadmap for the researcher's engagement with these elements.

The initial workshop with Pichet Klunchun was an opportunity that immersed the researcher in the world of the principle of No.60. Through curated exercises by Pichet, the researcher established a connection with their own body and that of their partner. This collaborative participation became the steppingstone for in depth exploration driven by the researcher's growing curiosity about the underlying theory behind the principle of No.60. The researcher's involvement extended beyond attending workshops; the researcher also had meetings with Pichet Klunchun to dive deeper into unraveling this transformative principle.

A significant aspect of this exploratIon was a workshop facilitated by both Pichet Klunchun and Kornkarn Rungsawang, performer from the Pichet Klunchun Dance Company. This workshop was a shift from theory to practice providing a hands-on opportunity to experience the principle of No.60. It began with an exercise that

covered all six elements of study where the researcher engaged in an exploration alongside their partners. The goal of this phase was to understand the No.60 elements and develop a methodology for researching motion.

During the workshop, the focus was on the Energy element specifically exploring the "Vagina Dance" technique introduced by Kornkarn Rungsawang. This innovative dance method emphasizes using organ muscles as a language for dancers to connect with their movements on a level. Guided by Kornkarn, the researcher synchronized their breath with the Vagina Dance emphasizing how breath plays a role in achieving alignment and control over movement. Throughout this process, an intricate interplay between imagination and guided breathing emerged as a theme ensuring that breath awareness is not merely mechanical, but an immersive experience driven by one's imagination.

The application of the principle of No.60 extended further into exploring Synchronic Limbs and Circle and Curve concepts. The researcher investigated into five actions: stretching, contracting, flowing, sudden movements and hesitation movements. This exploration aimed to understand how these actions connect within the body and interact with surrounding space and objects. Intriguing findings surfaced, including the significance of using legs for maintaining body balance during stretching and contracting movements. Additionally, the profound influence of factors like water and air on sensations and movements was discovered.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

Exploring the space around our bodies opened up a world of possibilities. The researcher gradually expanded their awareness beyond themselves embracing the surrounding environment. Engaging with objects like chairs shed light on how flexible their roles and meanings can be, emphasizing the relationship between individuals, objects and the external world.

The Axis Point and Shifting Relation aspects brought attention to precision and intentionality. Collaborating with partners, the researcher explored into qualities such as precision, hesitation, suddenness, directionality and softness within themselves and in communication. The interplay between these elements showcased responses that could be elicited when combining points within one's body and relating them to shifts in external space.The researcher's exploration of the No.60 principle took them through a rehearsal process consisting of three parts: exploring each element individually delving into words and phrases deeply and finally selecting and refining their choices. By breaking down each element through word-by-word exploration, the researcher created a foundation for internalizing complex emotions and establishing connections within the context of their script. The researcher's analysis of words, like "freedom" "acting like a boy" "complete destruction," and "ordinary" revealed a level of engagement that went beyond the surface. It allowed them to connect with the character's experiences and emotions on a level.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

During the phase of selecting and refining the researchers enhanced understanding of the principle of No.60 translated into their performance. The researcher chose a Monologue where the character, Miss Julie discusses her mother applying No.60

concepts to convey the characters desires and conflicts. Exploring ideas such as circles and curves within the context of intoxication uncovered layers in Miss Julies attempt to maintain normalcy despite turmoil. The Axis Point and Shift Relation elements became evident through moments of stammering and intense emotions highlighting how dynamic the characters feelings and aspirations were throughout the scene.

Through this exploration it became clear how profoundly the principle of No.60 impacted both the researcher's acting skills and self-awareness. Their journey began with grappling body habits. Eventually, led to a sense of liberation and deeper connection with their own body. The meticulous analysis of words and phrases combined with an embodied understanding of the principle of No.60 elements enabled the researcher to portray characters in a nuanced way that felt authentic and connected. The newfound sense of freedom was not visible in the researchers practice but also in their collaborative efforts with partners. These collaborations fostered connections that grew deeper through shared exploration.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

In essence, the researcher's journey through the principle of No.60 represents a path of growth. From laying foundations to putting them into practice, from overcoming limitations to experiencing a sense of liberation, the researcher's involvement with No.60 demonstrates a deep dedication to the art of acting. The principles they learned and embraced during this exploration serve as a perspective that enhances their ability to convey emotions connected with characters and contribute to the vibrant tapestry of theatrical performance.

CHAPTER 5
FINDINGS AND IMPLICATION

Researcher believes that training in the principles of No. 60 acting workshop requires an amount of time and dedication. Actors need to undergo training to ensure their muscles are in condition and to be able to creatively and diversely apply the exercises. This training allows them to improve their performance in aspects such as voice work, emotions, understanding character motivations handling situations and embodying the physicality of the character through gestures, postures, walking, standing and sitting.

The principles of No. 60 serve as a tool for working with an actor's body by using preparation to connect the body, voice and emotions while exploring the text. It is important to note that this process is more ongoing than being a product since there is always room for further development.

During the research period, researcher primary involvement focused on conducting searches and participating in exercises aimed at addressing the characters' state, physical movements, vocal expression and textual elements. However, it is crucial to acknowledge that these efforts represent the phase of exploring innovative theories and experimental practices within actor training. This research serves as a step towards discovering a methodology, but its practical application is currently limited to early stages of an actors practice.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

REFERENCES

Bhaluani, A. (2019). *Why the theatre is still relevant today*. https://www.thisislocallondon.co.uk/youngreporter/175 39299.theatre-still-relevant-today-

Bogart, A., & Landau, T. (2004). *The viewpoints book: A practical guide to viewpoints and composition*. Theatre Communications Group.

Carlson, C. (2019). *A Brief History of Sweden's Midsummer Festival*. https://theculturetrip.com/europe/sweden/articles/a-brief-history-of-swedens-midsummer-festival

Center, R. C. A. (n.d.). *Pichet Klunchun* https://www.rcac84.com/artist/พิเชษฐ-กลั่นชื่น/

e.V, E. (2023). *Laban Movement Theory*. https://www.laban-eurolab.org/lbms/theory/

Fischer-Lichte, E. (2013). Classical theatre. *The Cambridge Companion to Theatre History*, 73-84.

Intitute, S. (2022). *Flower wreaths, dancing and a sun that never sets. Swedes call it Midsummer*. https://sweden.se/culture/celebrations/midsummer#

Laban, R., & Ullmann, L. (1971). The mastery of movement.

Lee, B. (2019). *Pichet Klunchun "I'm jealous of Cunningham and Graham interview*. https://www.fivelines.asia/pichet-klunchun/

Mortensen, B. M. E. (2023). *August Strindberg*. https://www.britannica.com/biography/August-Strindberg

Nelson, B. (2012). Emile Zola (1840-1902): Naturalism. *The Cambridge Companion to European Novelists*, 294-309.

Sprinchorn, E. (1968). Strindberg and the greater naturalism. *The Drama Review*, *13*(2), 119-129.

Strindberg, A. (2013). *Miss Julie*. A&C Black.

Szalczer, E. (2012). *August Strindberg*. Routledge.

Zhang, X. (2010). On the Influence of Naturalism on American Literature. *English Language Teaching*, *3*(2), 195-198.

CHULALONGKORN UNIVERSITY

กลั่นชื่น, พ. (2564, 14 มกราคม 2564). [Interview].

โพธิเวชกุล, ส. (2559). พัฒนาการแม่บทในนาฏศิลป์ไทย (Vol. พิมพ์ครั้งที่ 2). สำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

Appendix A

MISS JULIE SCRIPT

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

บทละครเรื่อง มิสจูลี่

บทดั้งเดิม

เคนเนธ แม็คลีช

แปลและดัดแปลงเพื่อการแสดง

ชลเทพ ณ บางช้าง

ตัวละคร

จูลี่ ลูกสาวของท่านเคาท์ (อายุ 25 ปี)

ฌอง ชายคนรับใช้ของท่านเคาท์ (อายุ 30 ปี)

คริสติน แม่ครัว (อายุ 35 ปี)

ชาวนา

<u>ฉาก</u>

ภายในครัวโอ่อ่าของคฤหาสน์แบบสวีเดนแห่งหนึ่งที่เขตชานเมืองในปี 1880 เป็นเวลากลางฤดูร้อน มีบานประตูอยู่สามบานในห้องนี้ ประตูเล็กๆสองบาน เป็นประตูห้องนอนคนรับใช้ คือ ฌอง กับ คริสติน ส่วนอีกประตูเป็นประตูกระจกเปิดออกไปสู่สนามหญ้า เป็นทางเดียวที่จะออกไปหลังบ้าน มองผ่านออกไปจากประตูกระจกนี้จะมองเห็นอ่างน้ำพุซึ่งมีรูปปั้นของคิวปิดตั้งอยู่ และพุ่มดอกไลแล็ค กับยอด Lombardy poplars ด้านหนึ่งของฝาห้องครัวเป็นชั้นวางของตกแต่งด้วยกระดาษเป็นลวดลาย หยักๆ ใช้เป็นชั้นวางเครื่องใช้ทองเหลือง เหล็ก และดีบุก มุมด้านซ้ายมือเป็นปล่องไฟติดกระเบื้องแผ่นใหญ่เป็นแถว ขวามือสุดเป็นโต๊ะอาหารของคนใช้ ที่เตาอบแต่งด้วยไม้เบิช พื้นห้องปูด้วยพรมลายกิ่งสน มุมหนึ่งของโต๊ะมีแจกันญี่ปุ่นใบใหญ่ใส่ดอกไลแล็คไว้เต็ม นอกจากนี้ก็มีถังน้ำแข็งใบหนึ่ง มีอ่างล้างชามกับอ่างน้ำอย่างละใบ ที่เหนือประตูบานใหญ่แขวนกระดิ่งแบบโบราณใบใหญ่ไว้ใบหนึ่ง มีกระบอกพูดติดไว้ที่ผนัง

เสียงซอดังแว่วๆมาจากวงเต้นรำที่โรงนาใกล้ๆนั้น คริสตินยืนอยู่ที่หน้าเตาไฟ กำลังทอดอะไรบางอย่างอยู่ในกะทะ เธอสวมชุดผ้าฝ้ายสีอ่อนและมีผ้ากันเปื้อนผืนใหญ่คาดทับอยู่ ฌองเดินเข้ามาใส่ชุดเครื่องแบบของคนรับใช้ ถือรองเท้าบูทใช้สำหรับขี่ม้าคู่ใหญ่ซึ่งมีเสปอร์ติดอยู่ เขาวางมันลงในที่ที่มองเห็นได้อย่างเด่นชัด

คริสติน

อ้อ เธอกลับมาแล้วหรือจ๊ะ

ฌอง

ส่งท่านเคาท์ที่สถานีรถไฟแล้วฉันก็กลับเลย มาถึงก็แวะเต้นรำที่โรงนาหน่อยนึง เธอรู้มั้ยว่าพบใครที่นั่น คุณจูลี่น่ะสิ กำลังเต้นรำอยู่กับเจ้าคนดูแลสัตว์ แต่พอเธอเห็นฉันเข้านะ ก็รีบตรงมาหาฉันและชวนให้เต้น รำคู่กับเธอ ท่าทางเธอแปลกๆ ฉันไม่เคยพบเคยเห็นมาก่อนเลย บ้าจริง

คริสติน

ก็เห็นเป็นอย่างนั้นมาแต่ไหนแต่ไรแล้ว ยิ่งสองสามอาทิตย์นี้ยิ่งเป็นเอามากตั้งแต่ถูกถอนหมั้นนั่นแหละ

ฌอง

คงจะเป็นเพราะเรื่องนี้ด้วยมั่ง คู่หมั้นก็ดูเป็นคนสุภาพดีทีเดียวแม้ว่าจะไม่ร่ำรวย เฮ้อ แต่ก็ช่างจู้จี้ด้วยกันทั้ง คู่ (นั่งลงที่โต๊ะ) มันแปลกดีนะที่คุณจูลี่อยากอยู่บ้านกับคนรับใช้ มากกว่าที่จะไปเยี่ยมญาติกับท่านเคาท์

คริสติน

เธออาจจะยังไม่สบายใจที่ถูกถอนหมั้นก็ได้

ฌอง

คงงั้นมั้ง. . . ฉันว่านายคู่หมั้นนั้นเก่งทีเดียว คริสตินเธอรู้มั้ยว่าฉันไปเห็นอะไรมา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

คริสติน

เธอเห็นเขาสองคนใช่มั้ย

ฌอง

ใช่ เผอิญเย็นวันนั้นฉันพบทั้งคู่ที่ลานในคอกม้า คุณจูลี่กำลังทำในสิ่งที่เธอเรียกมันว่า การฝึกคู่หมั้นให้ เชื่องอยู่ รู้มั้ยว่าเป็นยังไง เธอบังคับให้เขากระโดดข้ามแส้ม้าเหมือนอย่างที่ฝึกหมาน่ะสิ เขาก็อุตส่าห์ ยอมกระโดดตั้งสองครั้งเห็นได้แผลเจ็บตัวไปด้วย พอครั้งที่สามเขากระชากแส้จากมือคุณจูลี่แล้วหักมันทิ้ง เสร็จแล้วก็เดินออกจากคอกม้าไปเลย

คริสติน

ขนาดนั้นเชียว ฉันไม่กล้าทำกับใครอย่างนั้นหรอก

ฌอง

เรื่องมันก็เป็นอย่างที่เล่าแหละ เออ ว่าแต่เธอมีอะไรให้ฉันกินล่ะจ๊ะ อร่อยหรือเปล่า

คริสติน

(ตักอาหารจากกะทะใส่จานให้ฌอง) มีเนื้อแพะอยู่หน่อยนึง ฉันแอบแบ่งเอาไว้

ฌอง

(ดมอาหาร) ดีจัง นี่น่ะของโปรดฉันทีเดียว (เอามือแตะที่จานอาหาร) เธอน่าจะอุ่นจานให้ร้อนหน่อยก็จะ ดีนะ

คริสติน

เวลาเธอจู้จี้ ยิ่งกว่าท่านเคาท์เสียอีก (ดึงผมฌองเล่นอย่างรักใคร่)

ฌอง

(อย่างโกรธๆ) หยุดดึงผมฉันเสียที เธอน่าจะรู้ว่าฉันไม่ชอบ

คริสติน

แหม ที่ฉันทำเพราะรักเธอน่ะสิ (ฌองเริ่มกินอาหาร คริสตินเอาขวดเบียร์มาขวดหนึ่ง)

ฌอง

เบียร์สำหรับค่ำคืนที่สนุกสนานอย่างนี้น่ะหรือ ไม่ล่ะ ขอบใจ ฉันมีของดีกว่านั้น (เปิดลิ้นชักโต๊ะหยิบขวดเหล้าไวน์แดงออกมา ที่ฉลากเป็นที่เหลือง) ดูสิว่านี่อะไร ช่วยหาแก้วให้สักใบสิจ๊ะ ต้องเป็นแก้วที่มีด้านนะเวลาจะดื่มไวน์น่ะ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

คริสติน

(เอาแก้วไวน์ให้ฌอง) พระเจ้าโปรดช่วยหญิงที่ได้เธอเป็นสามีด้วยเถิด จู้จี้จริงเชียว (คริสตินหยิบเบียร์กลับไปใส่ตู้น้ำแข็งอย่างเดิม แล้วหยิบกะทะวางบนเตา)

ฌอง

เหลวไหลน่า เธอน่าจะดีใจนะที่จะได้ผู้ชายที่ฉลาดอย่างฉัน มันไม่ทำให้เธอเสียหายเลยนี่ เมื่อใครๆเขาพากันพูดว่าฉันเป็นคู่หมั้นของเธอ (จิบไวน์) เยี่ยม เยี่ยมจริงๆเลย เออ แต่ว่ายังอุ่นไม่ค่อยได้ที่ (เอาแก้วไวน์ใส่อุ้งมือ) เราจะซื้อไวน์นี้ได้ที่ดิญอง ลิตรหนึ่งตกประมาณ 4 ฟรัง ไม่ใส่ขวดไม่ต้องเสียภาษี เอ๊ะ นั่นเธอกำลังอะไรน่ะ เหม็นจัง

คริสติน

ไอ้อาหารเฮงซวยบ้าๆ ที่จูลี่ให้ไดน่ากิน

ฌอง

คริสติน เธอควรพูดจาให้ไพเราะกว่านี้หน่อยนะ แล้วทำไมต้องมาทำในวันหยุดอย่างนี้นะ หรือว่าไดน่าไม่ สบาย

คริสติน

ใช่ มันแอบออกไปกับหมาจูที่เรือนเล็กน่ะ แล้วก็เกิดเรื่องขึ้นมา คุณจูลี่เธอไม่ต้องการให้เป็นอย่างนั้น

ฌอง

คุณจูลี่มีบางอย่างที่น่านับถือ แต่บางอย่างก็ตรงกันข้าม เหมือนกับแม่ของเธอนั่นแหละ ท่านเคาท์เตสชอบอยู่ในครัวกับในโรงนามากกว่าที่อื่นเวลาอยู่บ้าน แล้วก็ชอบขับรถม้าออกไปคนเดียว ท่านเคาท์เตสจะชอบใส่เสื้อที่แขนสกปรกแต่ยังติดกระดุมที่เป็นตรามงกุฎไปได้ทุกแห่ง คุณจูลี่ก็เหมือนกัน ไม่ได้ไว้ศักดิ์ศรีเอาเสียเลย ฉันว่าพวกเขาไม่ได้เป็นผู้ดีอะไรนักหรอก เมื่อกี้ที่โรงนาฉันยังเห็นไปแย่งตัวเจ้า คนเฝ้าไร่จากแอนนาไปเต้นรำด้วยเลย เราจะไม่ทำอย่างนั้นแน่ แต่อ้ายกิริยาอย่างนั้นน่ะนะจะเกิดขึ้นตอน ที่พวกผู้ดีอยากแสดงตัวให้เห็นว่าเขาก็เป็นคนธรรมดาอย่างเราๆ มันเลยกลายเป็นเรื่องธรรมดาไปเสียจน . . . คุณจูลี่ก็สวยดีนะ มีช่วงไหล่งดงามเหลือเกิน . . . เออ . . . แล้วก็อื่นๆ อีกเยอะ

คริสติน

ฉันรู้แล้วน่า คลาร่าช่างตัดเสื้อเขาก็พูดให้ฉันฟัง

ฌอง

คลาร่าหรือ โธ่เอ้ย พวกเธอคงจะอิจฉากันใช่มั้ย ฉันน่ะยังเคยได้ออกไปขี่ม้ากับคุณจูลี่และยังเต้นรำกับเธอ มาแล้วด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

คริสติน

นี่ฌอง เธอจะเต้นรำกับฉันตอนเสร็จงานแล้วใช่มั้ยจ๊ะ

ฌอง

งั้นสิ

คริสติน

สัญญานะ

ฌอง

แน่นอน ฉันพูดแล้วก็ต้องทำตามที่พูดสิ เอ้อ ขอบใจมากนะสำหรับอาหารเย็นที่อร่อยอย่างนี้ (ปิดจุกขวดไวน์)

(จูลี่มาที่ประตูทางเข้า ทำท่าว่ากำลังพูดอยู่กับใครอยู่ข้างนอก)

จูลี่

อีกสักครู่ฉันจะกลับไป ไม่ต้องรอนะ

(ฌองรีบเก็บขวดไวน์ แสดงท่าทีนอบน้อม จูลี่เดินไปหาคริสตินที่เตา)

จูลี่

ทำตามที่ฉันยังแล้วหรือยังคริสติน (คริสตินทำสัญญาณว่ามีฌองอยู่ในห้องนั้นด้วย)

ฌอง

(ทำท่ากรุ้มกริ่ม) คุณผู้หญิงทั้งสองคงจะมีความลับกันกระมังครับ

จูลี่

(เอาผ้าเช็ดหน้าสะบัดไปที่หน้าฌอง) ชอบสอดรู้สอดเห็นจริงนะ

ฌอง

หอมอย่างนี้คงจะเป็นกลิ่นดอกไวโอเลต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จูลี่

ทะลึ่ง เป็นนักพิสูจน์กลิ่นด้วยหรือ นี่ ต้องขอชมหน่อยนะว่าเต้นรำได้ไม่เลวเลย จะมัวยืนอยู่ทำไมล่ะ ไปได้แล้ว

(เพลงเต้นรำแบบสก็อตดังขึ้น)

ฌอง

(แสดงความสุภาพอย่างตั้งอกตั้งใจ) นั่นคงเป็นอาหารพิเศษของแม่มดกระมังครับ สิ่งที่คุณกำลังทำกันอยู่คืนนี้ มันจะวิเศษจนสามารถทายโชคชะตาและอนาคตได้มั้ยครับ

จูลี่

(อย่างเฉียบขาด) ถ้ารู้อย่างนั้นก็ดีแล้ว (หันไปพูดกับคริสติน) แล้วใส่ขวดเสียคืนนี้เลยนะ ฌอง ไปเต้นรำกับฉันเพลงนี้เถอะ

ฌอง

(ลังเล) ขออภัยครับคุณ แต่ผมสัญญากับคริสตินไว้แล้วว่าจะเต้นรำกับเธอครับ

จูลี่

แต่คริสตินเต้นกับเธอเพลงอื่นก็ได้นี่ ใช่ไหมคริสติน เธอให้ฉันไปเต้นรำกับฌองเพลงนี้ก่อนได้ใช่ไหม

คริสติน

(กรอกของใส่ขวด) อย่าห่วงดิฉันเลยค่ะ คุณจูลี่อุตส่าห์ลดตัวลงมาฌองก็ไม่ควรปฏิเสธ ไปสิฌอง เธอควรจะขอบคุณคุณจูลี่ที่ให้เกียรติเธอนะ

ฌอง

พูดตรงๆนะครับ ผมว่ามันไม่ดีเลยที่จะเต้นรำกับคู่เต้นคนเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ยังมีคนอีกหลายคนที่เต็มใจรอรับใช้คุณ คนที่เขาเต็มใจจะเต้นกับคุณ

จูลี่

(ตาวาว) เธอพูดอะไรนะ เต็มใจอะไรกัน เธอหมายความว่ายังไง

ฌอง

(เสียงอ่อนลง) ผมจะพูดง่าย ๆ ถ้าหากคุณไม่เข้าใจ ผมคิดว่ามันไม่ดีที่คุณจะแสดงออกนอกหน้าว่าชอบใครคนใดคนหนึ่งเป็นพิเศษ เพราะคนอื่น ๆ ก็อยากให้คุณรู้สึกอย่างนั้นเหมือนกัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จูลี่

ชอบเป็นพิเศษ ช่างคิดจริง ๆ เธอทำให้ฉันแปลกใจ ฉันให้เกียรติพวกนั้นด้วยการไปเต้นรำกับพวกเขาในฐานะที่ฉันเป็นคุณหนูของบ้าน และเมื่อฉันอยากเต้นรำฉันก็จะเต้นกับคู่ที่จะไม่ทำให้ฉันกลายเป็นตัวตลก

ฌอง

ถ้าเป็นคำสั่ง ผมก็พร้อมจะรับใช้ครับ

จูลี่

(เสียงอ่อนลง) อย่าถือว่าเป็นคำสั่งเลย คืนนี้เราแค่มาสนุกกันในงาน ไม่มีชั้นวรรณะยศศักดิ์ เอาล่ะ ยื่นแขนเธอให้ฉันสิ อย่าห่วงเลยคริสติน ฉันไม่แย่งเขาไปจากเธอหรอก

(ฌองส่งแขนให้จูลี่ แล้วพากันเดินออกไป)

(คริสตินอยู่คนเดียว ทำงานไปเรื่อยๆ ฮัมเพลงตามทำนองที่ได้ยินแว่วมา เก็บโต๊ะที่ฌองทานอาหารเมื่อครู่ ล้างจานแล้วเก็บข้าวของถอดผ้ากันเปื้อนออก เอาแผ่นกระจกเล็ก ๆ ออกมาจากลิ้นชักวางพิงกับแจกันที่ใส่ดอกไลแล็ค จุดเทียนขึ้นเล่มหนึ่งเพื่อที่จะเอาคีมหนีบผมลนให้ร้อน เพื่อที่จะเอามันมาม้วนผมม้าของตัวเอง เดินไปที่ประตู เงี่ยหูฟังเสียงข้างนอก เดินกลับมาที่โต๊ะอีกครั้ง พบผ้าเช็ดหน้าของจูลี่ที่ลืมไว้ หยิบมันขึ้นมาดม คลี่ออกดู แล้วตอบมาก็พับเก็บไว้)

(ฌองเข้ามา)

ฌอง

คุณจูลี่นี่ถ้าจะบ้าจริง ๆ มีอย่างที่ไหน เที่ยวไปเต้นรำกับใครบ้างก็ไม่รู้แม้แต่อ้ายคนที่ยืนยิ้มมองเธออยู่หลังประตูนั่น คุณจูลี่เขาเป็นอะไรกันแน่นะคริสติน

คริสติน

มันถึงวันของเธอแล้ว เธอถึงได้ทำอะไรแปลก ๆ อย่างนี้ เธอจะไปเต้นรำกับฉันเดี๋ยวนี้เลยไหม

ฌอง

เธอไม่โกรธที่ฉันถูกพาออกไปใช่ไหม

คริสติน

ไม่หรอก เรื่องเล็ก ๆ อย่างนั้น เพราะฉันรู้ฐานะของตัวเองดี

ฌอง

(กอดเอวคริสติน) เธอเป็นคนมีเหตุผลนะคริสติน เธอจะเป็นภรรยาที่ดีของฉัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

(จูลี่เข้ามาท่าทางไม่พอใจ)

จูลี่

แหมพ่อคนรูปหล่อ วิ่งหนีออกมาจากคู่เต้นรำของเธอได้เชียวนะ

ฌอง

ไม่ได้วิ่งหนีไปไหนครับคุณจูลี่ เพียงแค่กลับมาหาคนที่ผมจำเป็นต้องทิ้งเขาไปเท่านั้น

จูลี่

(เปลี่ยนเสียง) เธอนี่เต้นรำเก่งนะรู้ไหม แล้วทำไมยังใส่เครื่องแบบนั่นในวันพักผ่อนอย่างนี้นะ ไปถอดออกซะไป

ฌอง

งั้นเชิญคุณออกไปก่อนสักครู่ เสื้อนอกของผมอยู่ที่นี่ (ชี้มือไปยังเสื้อที่ห้อยอยู่ที่บานประตูห้องเขา)

จูลี่

เธออายฉันด้วยหรือ กับแค่การเปลี่ยนเสื้อนอกเท่านั้น ถ้าอายก็เข้าไปเปลี่ยนในห้องสิ ฉันจะหันหลังให้

ฌอง

ขออภัยครับ (ฌองเข้าไปเปลี่ยนเสื้อ มองเห็นได้ขณะเปลี่ยน)

จูลี่

คริสติน บอกฉันหน่อยซิว่า เขาเป็นคู่หมั้นของเธองั้นหรือ ดูเธอสนิทกันมาก

คริสติน

คู่หมั้นของดิฉันหรือคะ จะเรียกอย่างนั้นก็ไม่ผิดนักหรอกค่ะ เราก็เรียกว่าอย่างนั้นเหมือนกัน

จูลี่

เรียกอย่างนั้นรึ

คริสติน

คุณเองก็เคยมีคู่หมั้นเหมือนกันนี่คะ เอ่อ. . .

จูลี่

แต่ฉันหมั้นกันจริง ๆ นะ

คริสติน

ก็เหมือนกันนั่นแหละค่ะ

(ฌองใส่เสื้อสีดำออกมาจากห้อง)

จูลี่

หล่อมากฌอง หล่อมาก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ฌอง

ผมทำเพื่อให้คุณพอใจครับ มาดมัวแซล

จูลี่

เธอพูดภาษาฝรั่งเศสได้ด้วยรึ ไปเรียนมาจากไหนน่ะ

ฌอง

ที่สวิสครับ เมื่อตอนที่ผมเป็นคนรับใช้ในโรงแรมแห่งหนึ่งที่โลซาร์น

จูลี่

แต่งชุดนี้แล้วเธอดูเป็นสุภาพบุรุษที่มีเสน่ห์มากนะ (นั่งลงที่โต๊ะ)

ฌอง

คุณกำลังยอผมใหญ่แล้ว

จูลี่

(อย่างรำคาญ) ยออะไรกัน

ฌอง

ผมเจียมตัวเกินกว่าที่จะเชื่อว่าคุณพูดจริง ๆ ผมคิดว่ามันเกินจริงไปหน่อย ถึงได้คิดว่ามันเป็นคำยอก็เท่านั้นเอง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

จูลี่

วิธีการพูดอย่างนี้มาจากไหนน่ะ คงจะไปดูละครบ่อยละสิ

ฌอง

ครับ แล้วผมยังได้ทางผ่านไปหลายแห่งแล้วด้วยครับ

จูลี่

เธอเป็นคนแถบนี้ไม่ใช่หรือ

ฌอง

ใช่ครับ พ่อของผมเป็นกรรมกรอยู่ในที่ดินถัดไปนี่เอง อยู่ในที่ของทนายความไงครับ ผมยังเคยเห็นคุณบ่อย ๆ ตอนที่คุณยังเด็ก แม้ว่าคุณจะไม่เคยมองผมเลย

จูลี่

จริงๆหรือนี่

ฌอง

จริงครับ ผมยังจำได้ดี แต่ผมจะไม่เล่าล่ะครับ

จูลี่

เล่าหน่อยสิ ทำไมล่ะ ตอนนี้ถึงเวลาที่จะเล่าได้แล้ว

ฌอง

ไม่ล่ะครับ ผมเล่าตอนนี้ไม่ได้ เอาไว้โอกาสอื่นเถอะครับ

จูลี่

ไม่มีโอกาสอื่นอีกแล้ว แล้วตอนนี้มีอะไรที่ทำให้เธอเล่าไม่ได้

ฌอง

ไม่มีหรอกครับ แต่ว่าผมไม่อยากเล่า (ชี้ไปที่คริสตินซึ่งกำลังหลับ) ดูเขาสิครับ

จูลี่

เขาเป็นภรรยาที่มีเสน่ห์ของเธอไม่ใช่หรือ ฉันอยากรู้ ว่าเขาจะกรนไหมนะ

ฌอง

ไม่หรอกครับ แต่เธอมักละเมอ

จูลี่

(สนใจ) เธอรู้ได้ยังไง ว่าคริสตินละเมอเวลาหลับ

ฌอง

(อึดอัด) ผมเคยได้ยิน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

(สองคนหยุดมองตากัน)

จูลี่

ทำไมเธอไม่นั่งล่ะ

ฌอง

ผมไม่สามารถที่จะทำตัวตามสบายต่อหน้าคุณ

จูลี่

ถ้าฉันสั่งให้เธอนั่งลงล่ะ

ฌอง

ผมก็จะทำตามครับ

จูลี่

งั้นนั่งลง แต่เดี๋ยวก่อน เธอจะไม่หาเครื่องดื่มมาบริการฉันเสียหน่อยรึ

ฌอง

ผมไม่ทราบว่าในตู้น้ำแข็งจะมีอะไรบ้าง อาจจะมีแต่เบียร์อย่างเดียว

จูลี่

ฉันชอบเบียร์ รสนิยมของฉันมันธรรมดา ๆ ฉันชอบเบียร์มากกว่าไวน์เสียอีก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

(ฌองหยิบขวดเบียร์ออกมาจากตู้น้ำแข็ง หยิบแก้วใบหนึ่งพร้อมจานรองสำหรับเสิร์ฟ)

ฌอง

เชิญครับ

จูลี่

ขอบใจนะ แล้วเธอไม่ดื่มบ้างรึ

ฌอง

ผมไม่ใช่คอเบียร์ครับ แต่ถ้าเป็นคำสั่ง. . .

จูลี่

คำสั่ง... ฉันอยากจะคิดว่านี่มันเป็นมารยาทของการเป็นเพื่อนกัน

ฌอง

อย่างนั้นก็ตกลงครับ (ฌองเปิดขวดเบียร์ หยิบแก้วอีกใบหนึ่ง)

จูลี่

ดื่มเพื่อฉันหน่อยสิ (ฌองลังเล) ผู้ชายนี่ก็ขี้อายเหมือนกันนะ

(ฌองคุกเข่าลงกับพื้น ชูแก้วขึ้นด้วยท่าอันสง่างาม)

ฌอง

สำหรับสุขภาพคุณหนูของผมครับ

จูลี่

ยอดไปเลย เอ้า ตอนนี้จูบเท้าฉันหน่อยสิ เพื่อมันจะได้ดูสมบูรณ์แบบไง (ฌองลังเลแล้วยกเท้าของคุณจูลี่มาประคองจูบ) โอ...วิเศษที่สุดเลย เธอคงเคยเป็นนักแสดงสินะ

ฌอง

(ลุกขึ้นยืน) คุณจูลี่ครับ เราจะอยู่ด้วยกันอย่างนี้ไม่ได้ เดี๋ยวใครจะเข้ามาเห็น

จูลี่

จะเป็นไรไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ฌอง

เขาจะต้องเอาไปพูดกันลับหลังแน่ ๆ ครับ ถ้าคุณได้รู้ว่าเขาพูดกันอย่างไร คุณจะต้อง...

จูลี่

พวกนั้นพูดอะไรกันบ้าง บอกฉันซิ นั่งลง

ฌอง

เขาพูดกันเป็นนัย แต่เขาใช้ภาษาพูดที่ไม่น่าฟังนัก คุณก็น่าจะรู้ว่าอะไร คุณไม่ใช่เด็กแล้ว ถ้าใครมาเห็นว่าคุณหนูของบ้านนี้กำลังดื่มกับคนรับใช้ผู้ชายสองต่อสองในเวลากลางคืนแล้ว...

จูลี่

แล้วอะไร เห็นไหมว่าเราไม่ได้อยู่กันสองคน คริสตินก็อยู่ที่นี่ด้วย

ฌอง

แต่เขาหลับแล้ว

จูลี่

งั้น ฉันจะปลุกเขาเอง (ลุกขึ้นจากเก้าอี้) คริสตินเธอหลับหรือเปล่า

(คริสตินพึมพำขณะที่หลับอยู่)

จูลี่

ตายจริง ทำไมเธอถึงขี้เซาอย่างนี้นะ

คริสติน

(ละเมอ) รองเท้าบูทของท่านเคาท์ทำความสะอาดแล้ว ตั้งกาแฟสิ ค่ะ ค่ะ เดี๋ยวนี้ค่ะ (พึมพำจับใจความไม่ได้)

จูลี่

(บีบจมูกคริสติน) ตื่น คริสติน ตื่น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ฌอง

(โมโห) ปล่อยให้เขาหลับไปเถอะน่า

จูลี่

อะไรนะ

ฌอง

ถ้าคุณต้องยืนอยู่หน้าเตาตลอดทั้งวัน คุณก็จะเหนื่อยอ่อนในเวลากลางคืนอย่างนี้แหละ การได้นอนหลับจึงไม่ควรถูกรบกวน

จูลี่

(เปลี่ยนเสียง) จริงของเธอ ฉันชักเลื่อมใส่เธอมากขึ้น ขอบใจสำหรับคำเตือน (ส่งมือให้ฌอง) ตอนนี้เธอไปเก็บดอกไลแล็คให้ฉันหน่อย

(คริสตินเดินงัวเงียเข้าไปในห้องของเธอเอง)

ฌอง

ออกไปกับคุณหรือครับคุณจูลี่

จูลี่

ก็ใช่น่ะสิ

ฌอง

ไม่ได้หรอกครับ ไม่ได้จริง

จูลี่

ฉันไม่เห็นเข้าใจที่เธอพูดเลย เธอไม่คิดว่ามัน...

ฌอง

ผมไม่ได้คิดอะไรทั้งนั้น แต่คนอื่นสิครับ

จูลี่

อะไร คิดว่าฉันรักคุณใช้งั้นหรือ

ฌอง

ผมไม่ใช่คนขี้นินทา แต่เรื่องอย่างนั้นก็อาจจะเกิดขึ้นมาได้ในสภาพที่เป็นกันเอง ไม่มีสิ่งใดต้องเกรงกลัว

จูลี่

ฉันเชื่อว่าเธอก็เป็นผู้ดีคนหนึ่ง

ฌอง

ครับผม

จูลี่

งั้นฉันก็จะลงมาสมาคมด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ฌอง

อย่าเลยครับคุณจูลี่ เชื่อคำแนะนำของผมเถอะ ไม่มีใครที่ไหนเชื่อหรอกครับว่าคุณเต็มใจลดตัวลงมาเอง คุณพลาดแล้วตกลงมาต่างหาก

จูลี่

ฉันคิดว่าพวกนั้นก็พูดถูกแล้ว ลองพิสูจน์ดูก็ได้ เอาไหม (จ้องตาจ้องอย่างเย้ยหยัน)

ฌอง

คุณจูลี่คุณแปลกมาก

จูลี่

ก็อาจเป็นอย่างนั้น เธอเองก็แปลกเหมือนกัน อะไรมันก็แปลกทั้งนั้น ชีวิต...สิ่งมีชีวิต...ทุกอย่าง เป็นเพียงแต่ของที่ลอยอยู่บนผิวน้ำลอยไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะจมลง ๆ มันทำให้ฉันนึกถึงความฝันเรื่องหนึ่ง บางครั้งนะฉันฝันว่าฉันอยู่บนยอดเสาต้นหนึ่งซึ่งฉันมองไม่เห็นทางลงมาได้เลย รู้สึกว่าหัวหมุนเมื่อมองลงมา ฉันตั้งใจว่าจะลงไปให้ได้ แต่ฉันก็ไม่กล้ากระโดด ฉันไม่สามารถจะอยู่บนนั้นได้ และฉันก็เฝ้ารอให้ฉันตกลงมาเอง แต่จนแล้วจนรอดฉันก็ไม่ตกลงมา ฉันจะสงบลงไม่ได้เลยจนกว่าฉันจะตกลงมา ตกลงถึงพื้นดินเสียที แต่ถ้าฉันตกลงมาบนพื้นดินแล้ว ฉันก็อยากจะลงไปใต้ดินอีก เธอเคยรู้สึกแบบฉันบ้างไหม

ฌอง

ไม่หรอกครับ ในความฝันของผม ผมกำลังนอนอยู่ใต้ต้นไม้ใหญ่ในป่า ผมอยากลุกขึ้นปีนมันไปให้ถึงยอด เพื่อที่จะได้มองเห็นอาณาเขตกว้างใหญ่ที่ดวงอาทิตย์สาดแสงไป แล้วผมอยากจะขโมยไข่ทองคำจากรังนกบนนั้นด้วย ผมปีน ปีนขึ้นไป แต่ว่าลำต้นของมันหนาและลื่นเหลือเกิน กิ่งก็อยู่ไกลมาก แต่ผมรู้ว่าถ้าผมเหนียวกิ่งแรกนั้นได้ล่ะก็ ผมจะขึ้นไปถึงยอดมันได้ยังกับปีนขึ้นบันไดทีเดียว แต่ผมก็ยังเหนี่ยวกิ่งนั้นไม่ได้ ผมจะต้องไปถึงให้ได้ แม้ว่ามันจะเป็นไปได้เพียงความฝัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จูลี่

ฉันคุยเรื่องความฝันกับเธอด้วยเหรอ มาเถิดน่า แค่ในส่วนเท่านี้เอง

(จูลี่เกาะแขนฌองเดินไปยังประตู)

จูลี่

พอเราเก็บดอกไม้ในคืนนี้ได้เก้าดอกแล้วเข้านอน ความฝันของเราก็จะกลายเป็นความจริง

(หมุนตัวหันหลังให้ประตู ฌองเอามือขยี้ตา)

จูลี่

อะไรเข้าตาหรือ ไหนให้ฉันดูหน่อย

ฌอง

ไม่เป็นไรหรอกครับ คงเป็นแค่ฝุ่นเท่านั้นเอง เดี๋ยวก็หาย

จูลี่

แขนเสื้อของฉันคงไปปัดถูกตาของเธอเข้า นั่งลงสิ ขอฉันดูหน่อย (จับมือฌองให้นั่งลง หงายหน้าเขาขึ้น เอามุมผ้าเช็ดหน้าเช่ียผงที่ตา) อยู่เฉย ๆ สักพักหนึ่ง (ดีมือฌอง) ทำอย่างที่ฉันบอกสิ ทำไมล่ะ เธอตัวสั่น คนเก่ง (ลูบต้นแขนฌอง) เธอแข็งแรงจังเลย

ฌอง

คุณจูลี่

จูลี่

อะไรจ๊ะฌอง

ฌอง

ระวังหน่อยครับ ผมก็เป็นผู้ชายคนหนึ่งเหมือนกันนะ

จูลี่

เธอจะอยู่นิ่ง ๆ ไม่ได้หรือ เอาล่ะ ออกแล้ว จูบมือขอบคุณฉันสักทีเป็นไง

ฌอง

(ยืนขึ้น) คุณจูลี่ครับ กรุณาฟังผม คริสตินเขาไปนอนแล้วนะ คุณฟังผมหน่อยสิ

จูลี่

จูบมือฉันก่อนสิ

ฌอง

เอาล่ะ คุณจะต้องโทษตัวคุณเองนะ

จูลี่

สำหรับเรื่องอะไรกัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ฌอง

เรื่องอะไร คุณอายุ 25 แล้วยังทำตัวเป็นเด็กอีกหรือ คุณไม่รู้ว่าคุณกำลังเล่นอยู่กับไฟ มันอันตรายนะ

จูลี่

ฉันปลอดภัยเสมอ

ฌอง

(โกรธ) ไม่จริงหรอกคุณ คุณจะไม่ปลอดภัยอย่างที่ว่าเลย เพราะมันมีเชื้อไฟพอที่จะจุดให้ติดได้อยู่ตลอด

จูลี่

เธอหมายถึงตัวเธอเองนั้นสิ

ฌอง

แน่นอน ไม่ใช่เพราะว่าเป็นผมเท่านั้น แต่มันเป็นเพราะว่าผมเป็นผู้ชายที่หนุ่มแน่น และ...

จูลี่

และหล่อเสียด้วย แหม แทบไม่น่าเชื่อเลยว่าจะอวดตัวเก่งอย่างนี้ เธอคงเหมือนดอนฮวนหรือโจเซฟ พระเจ้าช่วย ฉันว่าเธอเป็นโจเซฟ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ฌอง

คุณคิดอย่างนั้นหรือ

จูลี่

งั้นสิ

(ฌองเข้าไปกอดและพยายามจะจูบจูลี่ จูลี่ชกที่หูของฌอง)

จูลี่

เธอกล้าดียังไงนะ

ฌอง

คุณตั้งใจหรือเปล่าครับ หรือว่าหลอกเล่น

จูลี่

ตั้งใจแน่นอน

ฌอง

งั้นที่คุณทำไปแล้วคงทำด้วยความตั้งใจเช่นกันสินะ คุณยึดมั่นกับมันเกินไป อันตรายนะ เอาล่ะ ผมเบื่อที่จะเล่นสนุกแล้ว ผมขอตัวไปทำงานของผมเสียที ท่านเคาท์ต้องการรองเท้าบูทเป็นสิ่งแรกเมื่อท่านกลับ นี่ก็เลยเที่ยงคืนแล้ว

จูลี่

วางรองเท้าลงเดี๋ยวนี้นะ

ฌอง

ไม่ นี่เป็นงานที่ผมจะต้องทำ ผมไม่ได้เป็นเพื่อนเล่นของคุณ และจะไม่ยอมเป็นอื่นด้วย ผมดีเกินไปจะทำอย่างนั้น

จูลี่

เธอทะนงตัวนักนะ

ฌอง

เฉพาะบางอย่าง ไม่ทุกอย่าง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จูลี่

เธอเคยมีความรักไหม

ฌอง

เราจะไม่พูดถึงเรื่องนั้น ผมเคยผ่านผู้หญิงมาบ้างแล้ว ครั้งหนึ่งผมแทบบ้า เพราะผมไม่สามารถจะได้ผู้หญิงคนหนึ่งที่ผมต้องการ บ้าเหมือนกับพวกที่กินไม่ได้นอนไม่หลับเพราะความรัก

จูลี่

ผู้หญิงคนนั้นเป็นใคร

ฌอง

คุณจะบังคับให้ผมบอกไม่ได้หรอก

จูลี่

ถ้าฉันถามอย่างเพื่อนล่ะ ผู้หญิงคนนั้นเป็นใคร

ฌอง

คุณนั่นแหละ

จูลี่

(นั่งลง) ตลกจังเลย

ฌอง

ใช่ มันน่าหัวเราะถ้าคุณจะคิดเช่นนั้น มันเป็นเรื่องที่ผมไม่เคยบอกคุณเลย แต่ผมจะบอกเดี๋ยวนี้แหละ...คุณรู้ไหมว่าโลกของเรามันเหมือนอะไรเวลามองจากข้างล่าง คุณไม่มีทางรู้ได้เลย เหมือนกับพวกเหยี่ยวที่มันบินสูงเหลือเกินจนไม่เคยมีใครมองเห็นหลังของมันได้ ผมอาศัยอยู่ในบ้านหลังเล็ก ๆ ของกรรมกรคนหนึ่ง เขามีลูกตั้ง 7 คน มีหมูตัวหนึ่งเลี้ยงไว้กลางทุ่งที่ไม่มีต้นไม้สักต้น จากหน้าต่างบ้านมองเห็นรั้วกั้นเขตสวนแอปเปิ้ลของท่านเคาท์ มันเหมือนกับสวนอีเดน ที่มีเทวดาดุร้ายถือดาบเป็นประกายคอยดูแล ผมกับเด็ก ๆ ผู้ชายอื่นตั้งใจจะไปยังต้นไม้แห่งชีวิตนั้นให้ได้ สิ่งเหล่านั้นมันทำให้คุณรู้สึกดูถูกผมไหม

จูลี่

ตายจริง เด็กผู้ชายทุกคนมาขโมยแอปเปิ้ล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ฌอง

คุณดูถูกผมตลอดเวลา ครั้งหนึ่งผมก็เข้าไปถึงสวนอีเดนกับแม่ของผมเพื่อไปถางหญ้าที่ร่องหัวหอมที่ใกล้สวนครัวมีประสาทแบบเตรอก์ซึ่งมีต้นไม้ปลูกอยู่รอบ ผมไม่รู้หรอกว่ามันใช้ทำอะไรได้บ้าง ผมเห็นคนเดินเข้าไปในนั้น วันนึงประตูบานหนึ่งเปิดทิ้งไว้ ผมแอบเข้าไป ผมเห็นผนังห้องเต็มไปด้วยรูปภาพของกษัตริย์จักรพรรดิ์หลายองค์ ที่หน้าต่างมีม่านสีแดงติดระบาย ตอนนี้คุณรู้แล้วสิว่าผมหมายถึงที่ไหน (หักดอกไลแลค ยื่นให้จูลี่ดมในขณะที่เขาพูด จูลี่ก็ดึงเอาไปจากมือฌอง) ผมไม่เคยเข้าไปในคฤหาสน์นั้นมาก่อนเลย ผมไม่เคยเห็นอะไรนอกจากวัด แต่ที่คฤหัสถ์นั้นสวยงามมากกว่า ผมไม่เคยลืมความงดงามนั่นเลย ผมเฝ้ารอคอยที่จะมีโอกาสเข้าไปดูให้ทั่วหมด ผมเฝ้ามองและชื่นชม แล้วผมก็ได้ยินใครคนหนึ่งกำลังมา มันมีทางเดียวเท่านั้นสำหรับผู้ดีเขาจะเดินผ่าน แต่สำหรับผมมันเป็นอีกทางซึ่งผมก็ไม่มีโอกาสจะเลือกได้ (จูลี่ทิ้งดอกไลแลคลงบนโต๊ะ) ผมวิ่งหนีผ่านต้นไม้ซึ่งติดอยู่กับแปลงปลูกสตรอเบอรี่ แล้วไปนอนอยู่ที่ร้านปลูกกุหลาบ แล้วผมก็เห็นคุณในชุดสีชมพู ใส่ถุงเท้าสีขาว ผมคลานไปแอบดูคุณที่กองหญ้า ผมเห็นคุณเดินอยู่ท่ามกลางดอกกุหลาบ ผมบอกตัวเองว่า “ถ้ามันเป็นจริงว่าขโมยอาจจะได้ไปสวรรค์ ไปอยู่กับพวกเทวดานางฟ้าได้ มันก็แปลกมากที่ลูกกรรมกรที่อยู่บนดินอย่างผม จะไม่มีโอกาสเข้าไปเล่นกับลูกของท่านเขาในสวนสาธารณะได้”

จูลี่

(รู้สึกเห็นใจสงสาร) เธอคิดว่าเด็กยากจนคนอื่น ๆ เขาจะรู้สึกเหมือนเธอไหม

ฌอง

(ถอยหลังกลับแล้วพูดอย่างสำรวม) เด็กยากจนนั่นหรอครับ แน่นอนเขาก็คิดแบบนั้นแหละ

จูลี่

มันน่ากลัวเหลือเกินนะ ความยากจนนี่

ฌอง

(พูดอย่างเจ็บปวดมากเหลือเกิน) ใช่สิครับคุณจูลี่ สุนัขตัวหนึ่งอาจได้นอนบนโซฟาของท่านเคาท์เตส ม้าตัวหนึ่งมีคุณผู้หญิงเอามือไปลูบจมูกมันอย่างรักใคร่ แต่คนรับใช้... (เปลี่ยนเสียงพูด) คุณพบกับคนกล้าคนหนึ่งที่กล้ายืนขึ้นต่อสู้โลก คุณรู้ไหมว่าผมทำอย่างไร ผมกระโดดลงไปอาบน้ำทั้งเสื้อผ้า ผมถอดมันออกแอบมาเอาไว้ซะ วันอาทิตย์ต่อมาพ่อกับทุกคนไปบ้านย่า ผมอยู่คนเดียว ผมอาบน้ำถูสบู่ อาบน้ำร้อนใส่เสื้อผ้าตัวที่ดีที่สุดไปที่โบสถ์เพื่อจะได้ดูคุณ เมื่อผมเห็นคุณแล้วผมก็กลับบ้านตั้งใจอยากจะตายไปเสีย แต่ผมอยากจะตายอย่างดี ๆ และสงบไม่เจ็บปวด ผมจำได้ว่ามันไม่ปลอดภัยที่จะนอนอยู่ใต้ต้นไม้ที่มันก็อายุมากออกดอกออกผลเต็มต้น ผมปีนขึ้นไปบนต้นโอ๊คถือดอกไม้ติดมือไปด้วย... คุณเคยสังเกตไหมว่าผิวของต้นโอ๊คมันเรียบและนิ่มราวกับเนื้อมนุษย์... ผมหลับตกลงแล้วเลยนอนหลับไป เมื่อมีคนมาปลุกผม ผมรู้สึกไม่ค่อยสบาย แต่ผมไม่ตายหรอก ผมไม่รู้เหมือนกันว่าสิ่งทั้งหมดนี้ผมหมายถึงอะไร มันไม่มีทางที่ผมจะหวังเอาชนะคุณได้ คุณเป็นเครื่องหมายที่ทำให้ผมหมดหวังจะหนีจากความต่ำต้อยของกอหญ้าที่ผมเกิด

จูลี่

เธอรู้จักเปรียบเทียบดีมาก เธอเคยไปโรงเรียนบ้างไหม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ฌอง

เคยไปอยู่พักหนึ่ง ผมได้อ่านนวนิยายอยู่หลายเล่ม ผมดูละครด้วย นอกจากนี้ผมก็จำคำที่เขาพูด ๆ กัน นั่นแหละที่สอนผมมาก

จูลี่

เธอคอยอยู่ฟังอยู่ใกล้ ๆ ฟังพวกฉันพูดอะไรกันใช่ไหม

ฌอง

ใช่ครับ แล้วผมก็ได้ยินบ้างเล็กน้อยที่ในรถมากับเรือพาย ครั้งหนึ่งผมได้ยินคุณกับเพื่อนคนหนึ่งของคุณ.....

จูลี่

เธอได้ยินอะไร

ฌอง

อ้า...มันไม่ดีนักหรอกครับที่ผมจะเอามาพูดอีก แต่ผมต้องขอพูดว่าผมตกใจที่ได้ยินคุณพูดกัน คุณไปหาคำเหล่านั้นมาจากไหนกันครับ ผมว่าบางทีส่วนลึกของคนเรามันมีความแตกต่างกันไม่มากนักอย่างที่ใคร ๆ เขาคิดหรอกนะครับ

จูลี่

อวดดีอย่างไรถึงพูดอย่างนั้นหรือ เราไม่ประพฤติตัวอย่างเธอหรอก ถ้าเรามีคู่หมั้น

ฌอง

(มองอย่างไม่ค่อยเชื่อ) คุณแน่ใจหรือ ไม่มีประโยชน์ที่จะมาทำว่าบริสุทธิ์กับผมหน่อยเลย

จูลี่

ผู้ชายคนที่ฉันให้ความรักไปนั้น เป็นคนไม่เอาไหนเลย

ฌอง

คุณพูดอย่างนั้นเสมอ

จูลี่

เสมอเชียวหรือ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ฌอง

ผมคิดว่ามันจะต้องเป็นอย่างนั้นเรื่อยไป ผมได้ยินคุณพูดอย่างนี้มาหลายหนแล้ว ในสภาพการณ์ที่มันเหมือน ๆ กันนั่นแหละ

จูลี่

สภาพการณ์อะไร

ฌอง

ก็เหมือนกับคำถามนั่นแหละ ครั้งสุดท้าย....

จูลี่

(ยืนขึ้น) หยุดที ฉันไม่อยากฟังแล้ว

ฌอง

ผมจะไปนอนได้หรือยังทีนี้

จูลี่

(เสียงอ่อนลง) เธอจะเข้านอนในคืนอย่างนี้น่ะเหรอ

ฌอง

ผมไม่นึกสนุกนักหรอกกับไอ้การเต้นรำที่มีคนมากมาย

จูลี่

เอากุญแจไปเปิดโรงเก็บเรือ แล้วไปพายเรือให้ฉันนั่งที่ทะเลสาบ ฉันอยากเห็นพระอาทิตย์ขึ้น

ฌอง

จะดีหรือครับ

จูลี่

แหม รู้สึกว่าเธอห่วงชื่อเสียงที่ดีของเธอซะจริงเชียว

ฌอง

ทำไมล่ะ เมื่อผมไม่อยากเป็นไอ้โง่คนนึง ผมไม่อยากถูกไล่ออกไปพบกับสภาพที่ไม่ดี ในเมื่อผมเรียกร้องหาทางที่จะทำให้ตัวเองดีขึ้น ทั้งผมยังต้องดูแลคริสตินอีกด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

จูลี่

คริสติน

ฌอง

ใช่ เอ่อ....แต่ผมก็คิดถึงคุณอยู่มากทีเดียว เชื่อผมเถอะ คุณควรไปนอนได้แล้ว

จูลี่

ฉันจะต้องฟังคำสั่งจากเธอด้วยหรือนี่

ฌอง

ได้โปรด นี่เพื่อตัวคุณเองนะ ดึกมากแล้ว ความง่วงอาจทำให้เราขาดการคิดอะไรรอบคอบ ไปนอนเสียเถิดครับ นั่นอะไร ถ้าผมฟังไม่ผิดผมว่ากำลังมีคนมา เขาคงจะมาตามหาผม และถ้าเขามาพบเราอยู่กันที่นี่ คุณจะถูกนินทา (เสียงเพลงดังใกล้เข้ามา ในระหว่างบทสนทนาต่อไป จะได้ยินเสียงเพลงแว่ว ๆ และจะได้ยินชัดเจนเมื่อพวกชาวบ้านเข้ามา)

จูลี่

ฉันรู้จักพวกนี้ ฉันรักพวกเขา พวกเขาก็รักฉัน ให้เขาเข้ามาเถอะ เธอจะได้เห็นว่าจริงอย่างที่ฉันพูดหรือเปล่า

ฌอง

ไม่จริงหรอก พวกนั้นเขาไม่ได้รักคุณ เขากินอาหารของคุณ และเขาก็ดูถูกมัน คุณเชื่อผมสิ ฟังดูพวกเขาร้องเพลงอะไรกัน แต่... อย่าไปฟังมันเลยดีกว่า

จูลี่

(ฟัง) เขากำลังร้องเพลงอะไรกัน

ฌอง

มันกำลังเยาะเย้ยคุณกับผมน่ะสิ

จูลี่

ช่างร้ายกาจอะไรอย่างนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ฌอง

อ้ายกลุ่มอย่างนี้มันไม่กล้านักหรอก อย่าไปวุ่นวายกับพวกนั้นเลย หนีไปซะดีกว่า

จูลี่

หนีไปไหนล่ะ จะออกไปก็ไม่ได้ จะไปอยู่ในห้องคริสตินก็ไม่ได้

ฌอง

ที่ห้องผมสิครับ ความจำเป็นอย่างนี้จะมัวมีกฎเกณฑ์อยู่ทำไม คุณไว้ใจผมได้ ผมจริงใจกับคุณและเป็นเพื่อนที่จะยอมเสียสละเพื่อคุณได้ด้วย

จูลี่

แล้วถ้าสมมุติ...สมมุติว่าเขาเข้าไปหาเธอในห้องล่ะ

ฌอง

ผมจะใส่กลอนประตู ถ้าเขาจะพังเข้าไป ผมก็จะยิงมันเสียนะสิ มาเถิดครับ
(อ้อนวอน) มาสิครับ

จูลี่

(ไม่ค่อยสบายใจ) เธอสัญญาว่าจะ.....

ฌอง

ผมสาบานก็ได้

(จูลี่เดินเข้าไปในห้องของฌอง ฌองทำถ้าตื่นเต้นเดินตามเข้าไปด้วย)

(คนสีซอเดินพาพวกชาวบ้านเข้ามา บนหัวทุกคนมีดอกไม้ประดับ คนเหล่านี้เอาถังเบียร์ถังเหล้าซึ่งตกแต่งด้วยใบไม้วางบนโต๊ะ หยิบแก้วมาดื่มกัน ทุกคนมึนเมา แล้วเต้นรำกันเป็นวง ร้องเพลงออกท่าทางล้อเลียนตามความหมายของเนื้อเพลง แล้วในที่สุดก็พากันเดินร้องเพลงออกจากครัวไป)

(จูลี่เดินออกมาคนเดียวมองดูสภาพห้องครัวที่เกะกะ หยิบตลับแป้งมาผัดหน้า ฌองมองตามออกมาอย่างร่าเริง)

ฌอง

เห็นไหมล่ะ ได้ยินแล้วหรือยัง คุณยังคิดว่าเราจะอยู่ที่นี่ได้งั้นรึ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จูลี่

แล้วเราจะทำอย่างไรกันดี

ฌอง

หนีไป ไปเสียให้ไกลจากที่นี่เลย เดินทางไปซะ

จูลี่

เดินทางไปไหนกันดี ไปไหนล่ะ

ฌอง

สวิตเซอร์แลนด์ ทะเลสาบอิตาเลียน คุณเคยไปไหม

จูลี่

ไม่ มันสวยมากไหม

ฌอง

อ้า...อากาศอบอุ่นอยู่ตลอดเวลา มีส้ม มีต้นไม้เขียวอยู่เรื่อย...อ้า....

จูลี่

ที่นั่นเราจะทำอะไรดี

ฌอง

ผมจะเริ่มสร้างโรงแรมสักแห่ง จัดบริการชั้นหนึ่งสำหรับลูกค้าชั้นผู้ดีเลยทีเดียว

จูลี่

โรงแรม

ฌอง

มันจะเป็นชีวิตใหม่สำหรับคุณเชียวล่ะ คุณจะพบกับคนหน้าใหม่ ๆ ภาษาใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา ไม่ต้องมีเวลามานั่งทุกข์วิตก ไม่ต้องมานั่งมองหาอะไรทำ งานทั้งหลายจะมาเอง กระดิ่งจะดังตลอดทั้งวันทั้งคืน เสียงวูดรถไฟ รถเมล์วิ่งไปมา เงินไหลมาเทมาที่โต๊ะเก็บเงิน นี่จะเป็นชีวิตใหม่ของคุณ

จูลี่

สำหรับเธอและฉันงั้นรึ

ฌอง

คุณจะเป็นคุณนายของบ้าน จะเป็นตราเชิดชูของกลุ่มเราด้วย ท่าทางแบบคุณ โอ...คุณจะนั่งอยู่อย่างราชินีในที่ทำงาน สั่งพวกคนใช้ทำงานโดยเพียงแต่กดปุ่มไฟฟ้าเท่านั้น พวกแขกที่มาพักก็จะต้องพากันเข้าแถวนำเอาสมบัติของเขาวางลงบนโต๊ะอย่างเกรงกลัวคุณ พวกนั้นเขากลัวคุณเวลาที่เขารับบิลจ่ายเงินจากคุณ ผมจะเขียนบิลอย่างแพงลิ่ว แล้วคุณจะเป็นผู้บังคับให้พวกนั้นจ่ายเงินด้วยการยิ้มหวานที่สุดของคุณแค่นั้น อา...ไปกันเถิด ไปเสียจากที่นี่ (หยิบตารางเวลาออกมา) ทันทีที่รถไฟเที่ยวหน้ามาถึง เราจะไปถึงเวลา 6 โมงครึ่ง วันรุ่งขึ้นเราจะไปถึงฮัมบรูกเวลา 8:40 น. แล้ววันต่อไปก็เข้ามิวนิค เราจะผ่านไปที่สวิตเซอร์แลนด์ เห็นไหม เพียงสามวันเท่านั้น สามวันเท่านั้นเอง

จูลี่

สามวันเท่านั้น ฉองเธอต้องช่วยให้กำลังใจฉันนะ บอกฉันหน่อยว่า เธอรักฉัน กอดฉันสิ

ฉอง

(ลังเล) ผมอยากทำอย่างนั้นเหมือนกัน แต่ไม่กล้า อย่าให้มันเกิดขึ้นในบ้านอีกเลย ผมรักคุณจูลี่ คุณเลิกกังวลได้

จูลี่

ยังจะเรียกฉันว่าคุณจูลี่อีกหรือ เรียกฉันว่าจูลี่เฉย ๆ สิ เราไม่มีกำแพงกั้นอะไรเราสองคนแล้วนะ ไหนลองเรียกจูลี่ให้ฟังหน่อย

ฉอง

ตราบใดที่ยังอยู่ในบ้านนี้ผมเรียกอย่างนั้นไม่ได้ มันยังมีกำแพงกั้นเราอยู่ มันยังมีอดีต มีท่านเคาท์ ผมไม่เคยกลัวใครเท่านี้เลย แม้จะถุงมือของท่านที่วางอยู่ก็ทำให้ผมกลัวได้ ผมยิ่งลนลานเมื่อได้ยินเสียงกระดิ่งเรียก แม้กระทั่งตอนนี้ รองเท้าบู๊ทของท่านเคาท์ก็น่าเกรงขามและมีอำนาจเหลือเกิน ผมรู้สึกว่าหลังของผมถูกกดให้ต่ำลง (เตะรองเท้าบูท) มันเป็นอ้ายสิ่งเก่า ๆ ที่ยอมรับมาตั้งแต่เด็ก ๆ แล้ว แต่มันจะถูกลืมไม่ได้ถ้าคุณตกลงเดินทางไปอยู่ที่ที่ไม่มีชั้นวรรณะ ไม่มีใครดูถูกเครื่องแบบคนใช้ของผม ผมไม่ต้องก้มหัวนอบน้อมใคร ผมไม่ได้เกิดมาเพื่อทำสิ่งแค่นั้น ผมกล้า ผมมีลักษณะที่ดี เมื่อผมขึ้นกิ่งไม้กิ่งแรกนั้นได้ครั้งเดียวเท่านั้น คุณจะเห็นผมปีนมันขึ้นต่อไป วันนี้ผมเป็นเพียงคนรับใช้ ปีหน้าผมจะเป็นคนมั่งมี อีก 10 ปีข้างหน้าผมมีทรัพย์สมบัติร่ำรวย ผมก็จะไปสวิตเซอร์แลนด์ แล้วผมอาจจะได้เป็นท่านเคาท์คนหนึ่งในที่สุด

จูลี่

มันไม่ง่ายนักหรอก

ฉอง

ที่สวิตเซอร์แลนด์ ใครมีเงินก็ซื้อตำแหน่งได้ แล้วคุณอาจจะได้เป็นเคาท์เตสในที่สุด เป็นเคาท์เตสของผมไงล่ะ

จูลี่

ฉันไม่ค่อยสนใจเรื่องนั้นนักหรอก เอาไว้ทีหลังก็ได้ ตอนนี้บอกหน่อยซิว่า เธอรักฉัน ถ้าเธอไม่รักฉันแล้ว ตัวฉันก็ไม่มีความหมาย

ฉอง

ผมจะบอกคุณเป็นพัน ๆ ครั้งเลย แต่ต้องเอาไว้ที่หลัง ซึ่งไม่ใช่ที่นี่ ผมไม่มีอารมณ์จะพูดในเวลานี้ เราจะต้องพิจารณากันก่อนอย่างมีเหตุผล (จุดซิการ์) คุณนั่งที่ตรงนั้น ผมจะนั่งตรงนี้ แล้วเราจะพูดกัน เหมือนกับว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย

จูลี่

พระเจ้าช่วย เธอไม่รู้สึกอะไรเลย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ฌอง

ใครก็มีความรู้สึกกันทุกคน แต่ผมต้องควบคุมมันไว้

จูลี่

เมื่อกี้เธอยังจูบเท้าฉันได้ เดี๋ยวนี้ล่ะ

ฌอง

(เกรี้ยวกราด) ก็นั่นมันเมื่อกี้ ตอนนี้มันมีเรื่องอื่นจะต้องคิดนะ

จูลี่

อย่าหยาบคายกับฉันนะ

ฌอง

มันมีเหตุผลนะ เรื่องบ้า ๆ มันเกิดมันได้เกิดขึ้นมาแล้ว อย่าทำให้มันวุ่นไปกว่านี้อีกเลย ท่านเคาท์อาจจะกลับมาตอนไหนก็ได้ เราต้องวางแผนอนาคตกันก่อนหน้านั้น คุณเห็นด้วยกับแผนที่ผมพูดให้ฟังไหม

จูลี่

มันก็ดี แต่มันต้องใช้เงินมากที่จะทำอย่างนั้น เธอมีเงินบ้างไหมล่ะ

ฌอง

(กัดซิการ์) มี ผมมีความชำนาญ มีประสบการณ์ ความรู้ภาษาต่างประเทศ นี่แหละเป็นทุนของผม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จูลี่

แล้วมันซื้อตั๋วรถไฟได้สักใบไหมล่ะ

ฌอง

ก็จริงของคุณ เพราะเหตุนี้ไงผมต้องหาคนสนับสนุนที่มีเงิน

จูลี่

ในเวลากระทันหันอย่างนี้จะเอาเงินที่ไหน

ฌอง

คุณสิ คุณต้องหามา ถ้าคุณจะไปกับผม

จูลี่

ฉันจะทำได้อย่างไร ฉันไม่มีเงินส่วนตัวเลย

ฌอง

งั้นก็หมดเรื่องพูดกันแล้ว

จูลี่

แล้ว...

ฌอง

เราก็อยู่กันไปอย่างธรรมดา

จูลี่

เธอคิดว่าฉันจะทนอยู่ในบ้านนี้และเป็นภรรยาลับ ๆ ของเธอนะหรือ ใครเขาก็จะต้องจับได้ ต่อไปนี้ฉันจะดูหน้าพ่อได้อย่างไร ไม่เธอช่วยพาฉันไปทีเถิด ไปเสียให้พ้นจากความอับอาย ความต่ำ ช้าพระเจ้าช่วย ฉันทำอะไรลงไป ช่วยฉันด้วย (ร้องไห้)

ฌอง

มันก็ถึงเวลาแล้วไม่ใช่หรือ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จูลี่

(ร้องไห้ฟูมฟาย) เธอกำลังพูดดูถูกฉันนะ ฉันกำลังตกต่ำลงมา ต่ำลงมา

ฌอง

ต่ำมาไกลพอ ๆ กับผมนั่นแหละ แต่ผมยังช่วยดึงคุณไว้ด้วย

จูลี่

ฉันเป็นสิ่งดึงดูดสำหรับเธอมากนะรึ ความอ่อนแอกับความเข้มแข็ง การตกจากที่สูงกับการไต่ขึ้นไป มันเป็นความรักหรือนี่ เธอรู้บ้างไหมว่าความรักเป็นยังไง

ฌอง

ผมรู้สิ พนันกันก็ได้ ผมผ่านผู้หญิงมาแล้ว

จูลี่

นี่เธอกำลังคิดอะไรอยู่นะ

ฌอง

ก็นั่นแหละที่สอนให้ผมรู้จักชีวิตของผมเอง ไม่มีประโยชน์อะไรที่คุณจะมาฟูมฟาย เราสองคนก็เหมือน ๆ กัน นี่ที่รัก ฉันจะให้เธอดื่มอะไรเป็นพิเศษหน่อย (เปิดลิ้นชักหยิบขวดเหล้าไวน์ออกมา รินใส่แก้วสองใบที่ใช้แล้ว)

จูลี่

เธอไปเอามาจากไหน

ฌอง

ห้องใต้ถุน

จูลี่

ของพ่อฉันนี่

ฌอง

เป็นไรไป ก็ลูกเขยของท่านคนหนึ่งนะ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จูลี่

ฉันจะดื่มเบียร์

ฌอง

เห็นไหม รสนิยมของคุณไม่ดีเท่าผมเลย

จูลี่

ขี้ขโมย

ฌอง

คุณจะเอาไปฟ้องงั้นเรอะ

จูลี่

พระเจ้าช่วย ฉันเมามายนักรึ ฉันฝันไปตลอดคืน คืนแห่งความสนุกสนานและบริสุทธิ์

ฌอง

บริสุทธิ์

จูลี่

จะมีใครบ้างที่หมดสิ้นทุกสิ่งทุกอย่างแบบเดียวกับฉัน

ฌอง

ทำไมล่ะ เธอก็ได้ชัยชนะออกอย่างนี้ คริสตินซะอีก คุณน่าจะคิดนะว่าเขาจะรู้สึกอย่างไร

จูลี่

ฉันคิดเหมือนกัน แต่ฉันจะไม่คิดอีกแล้ว คนใช้ก็คือคนใช้

ฌอง

ผู้หญิงแพศยาก็คือผู้หญิงแพศยาอยู่วันยังค่ำ

จูลี่

(คุกเข่าลง ประสานมือ) พระผู้เป็นเจ้าช่วยลูกด้วย ยุติความทุกข์เหล่านี้เสียที โปรดนำลูกไปให้พ้นความสกปรกที่ลูกตกไปแล้วด้วยเถอะ ได้โปรดเถิด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ฌอง

ผมยอมรับว่าผมเสียใจที่เห็นคุณเดินที่สวนกุหลาบ ผม...จะบอกเดี๋ยวนี้ว่าผมมีความคิดที่สกปรกเหมือนเด็กผู้ชายทั่ว ๆ ไปนั่นแหละ

จูลี่

เธอ ต้องการจะตายเพื่อฉันงั้นรึ

ฌอง

มันเป็นเพียงสิ่งที่เขาพูดกัน

จูลี่

เธอจะบอกว่ามันเป็นเรื่องโกหกทั้งเพงั้นสิ

ฌอง

(สะลึมสะลือ) ก็นิดหน่อย ผมเคยอ่านหนังสือพิมพ์ พบเรื่องเกี่ยวกับคนกวาดปล่องไฟ เขาขังตัวเองอยู่ในตู้ที่มีแต่ดอกไลแลค เพราะเขาถูกศาลเรียกตัวเนื่องจากเขาไม่ยอมรับลูกของเขา

จูลี่

เธอก็เป็นอย่างเดียวกันนั่นแหละ

ฌอง

ผมต้องคิดเรื่องอะไรบางอย่างขึ้น เพื่อจะไว้จับผู้หญิง

จูลี่

เลว

ฌอง

ก็พอกันหรอก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จูลี่

พอดีขึ้นวอก็ผยอง

ฌอง

ก็มันน่าไหมล่ะ

จูลี่

ฉันเป็นกิ่งไม้กิ่งแรกนะ

ฌอง

แต่ว่ามันผุแล้ว

จูลี่

ฉันจะเป็นตราประจำโรงแรมนะ

ฌอง

และฉันก็จะเป็นเจ้าของโรงแรม

จูลี่

นั่งที่โต๊ะรับเงิน ดึงดูดลูกค้าให้เข้ามา เตรียมทำบัญชีเก็บเงิน

ฌอง

ฉันจะทำเอง

จูลี่

คงไม่มีใครสกปรกเท่าเธออีกแล้ว

ฌอง

จะล้างออกซะก็ได้

จูลี่

คนใช้ขี้ข้า

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ฌอง

นางโสเภณีชั้นต่ำ หยุดพูดได้แล้ว ออกไป คุณเป็นคนเดียวที่ทำให้ผมต้องด่า ไม่มีพวกผมคนไหนจะน่าประมาณเท่าคุณเลยคืนนี้ ไม่มีคนใช้ผู้หญิงคนไหนที่เขาจะหาทางแบบคุณหรอก ไม่มีใครเขามาร้องขอแบบคุณ จะมีก็แต่สัตว์เดรัจฉานกับนางโสเภณีเท่านั้น

จูลี่

พูดต่อไปสิ เตะฉันซะด้วย กระทืบซะเลย มันเป็นสิ่งที่ฉันควรได้รับตอบแทน ฉันมันเสียคนแล้ว แต่ช่วยฉันด้วยเถิด ถ้ายังพอมีทางให้ฉันพ้นจากสภาพเช่นนี้

ฌอง

(สุภาพอีกครั้ง) ผมยอมรับว่ามีส่วนทำให้คุณเสียเกียรติ และคุณคิดไหมว่าคุณเองนั่นแหละเปิดโอกาสให้เอง ไม่งั้นแล้วใครจะกล้า

จูลี่

นึกภูมิใจล่ะสิ

ฌอง

ก็ทำไมล่ะในเมื่อมันง่ายจนผมเองก็

จูลี่

เอาสิ ทำร้ายฉันต่อไปอีกสิ

ฌอง

ไม่หรอก ผมต้องขอโทษสำหรับเรื่องที่พูด ๆ ไปแล้ว ผมไม่เตะคนล้มหรอกโดยเฉพาะเป็นผู้หญิงด้วย ผมต้องยอมรับว่ามันมีความสว่างมากทีเดียวในคืนวันพระจันทร์หงาย อย่างนี้ ผมพบว่าหลังของเฮียมันเป็นสีขาวธรรมดาเท่านั้นเอง แก้มสวยนั้นมีแป้งทาทับไว้เล็บที่ทาไว้สวย ๆ ก็อาจมีขี้เล็บดำ ๆ ติดอยู่ที่ปลายเล็บก็ได้ ผ้าเช็ดหน้าที่มีกลิ่นหอมแต่มันสกปรกเต็มที ผมผิดหวังเหลือเกินที่พบว่าสิ่งที่ผมต่อสู้เพื่อจะเอามาให้ได้นั้น แต่ก็ไม่ใช่ของที่มีค่าอะไรสูงเลย ผมเสร้าใจจริง ๆ ที่เห็นคุณต่ำต้อยกว่าแม่ครัวในบ้านคุณเอง มันเป็นสิ่งที่น่าเศร้าเหมือนมองเห็นดอกไม้ในฤดูร้อนถูกฝนทำให้จมโคลนไป

จูลี่

เธอพูดราวกับว่า เป็นต่อเหนือชั้นมากเหลือเกิน

ฌอง

ก็หรือไม่จริงล่ะ ผมอาจทำให้คุณเป็นเคาท์เตสขึ้นมาก็ได้ แต่คุณจะไม่มีทางทำให้ผมเป็นท่านเคาท์ได้เลย

จูลี่

ฉันเป็นลูกท่านเคาท์คนหนึ่ง ซึ่งเธอไม่ได้เป็นอย่างฉัน

ฌอง

ใช่ แต่ฉันอาจเป็นพ่อที่ให้กำเนิดท่านเคาท์อีกหลาย ๆ คนก็ได้นา

จูลี่

เธอมันเป็นขโมยซึ่งฉันไม่เป็นอย่างเธอ

ฌอง

ไอ้ายคนที่ต่ำกว่าขโมยยังมีนะคุณ ผมคิดว่าตัวเองเป็นสมาชิกคนหนึ่งของบ้านเหมือนกับเป็นลูกคนหนึ่งของครอบครัวนี้ คุณคงจะไม่เรียกว่าขโมยนะ เมื่อเด็ก ๆ เก็บลูกเชอรี่จากต้น มันดกมากเหลือเกิน คุณจูลี่ คุณเป็นคนมีเกียรติสูงเกินไปสำหรับคนอย่างผม ผม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขาดสติทำคุณลำบาก คุณพยายามจะปกปิดความผิดของคุณ พยายามจะบอกกับตัวเองว่าคุณพิศวาสผมนัก ที่จริงเปล่าเลย คุณไม่ได้รักผมหรอกผมรู้ ต่อให้ผมหล่อสักแค่ไหนก็ตาม แต่อย่างไรก็ตามผมยังดีใจพอที่ผมไม่ได้เป็นแค่สัตว์ตัวหนึ่งที่พยายามจะทำให้คุณรักมัน

จูลี่

เธอคิดอย่างนั้นเหรอ แน่ใจรึ

ฌอง

คุณคิดว่าอยากจะพอมีโอกาสไหม คุณสวย (จับมือจูลี่) มีการศึกษา คุณจะทำตัวให้น่ารักก็ได้ถ้าคุณอยากทำ ไฟที่คุณจุดให้ผู้ชายนั้นน่ะมันไม่ดับได้ง่ายเลย (โอบกอด) คุณเหมือนเหล้าไวน์ อุ่น มีรสอร่อย และจูบของคุณ (เขาพยายามดึงจูลี่เข้ามาหา แต่จูลี่ผละหนี)

จูลี่

ปล่อยฉันนะ อย่านึกว่าจะเอาชนะฉันด้วยวิธีนี้

ฌอง

ไม่ใช่วิธีนี้จะทำอย่างไรล่ะ ไม่ใช่จูบกับคำหวาน ไม่ใช่แผนที่วางเพื่ออนาคตของคุณให้พ้นจากความละอายหรือ แล้วจะเอาแบบไหน

จูลี่

วิธีไหน วิธีไหนฉันไม่รู้ มันไม่มีสักทางเดียว ฉันขยะแขยงเธอเหมือนกับพวกหนู แต่ฉันก็หนีไปไม่พ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ฌอง

หนีไปกับผมไหมล่ะ

จูลี่

(ตัวเกร็ง) หนี ใช่ เราต้องหนี แต่ฉันเหนื่อยเหลือเกิน ขอไวน์ซักแก้ว (ฌองรินใส่แก้ว จูลี่มองดูนาฬิกา) เราต้องพูดกันก่อน เรายังพอมีเวลาบ้าง (ดื่มไวน์หมดแก้ว ยื่นแก้วขออีก)

ฌอง

อย่าดื่มอย่างนั้น คุณจะเมาหมดสติ

จูลี่

แล้วจะเป็นอะไรไป

ฌอง

เป็นอะไร มันก็ไม่สุภาพนักที่จะเมามาอย่างนั้น เอาล่ะคุณมีอะไรจะพูด

จูลี่

เราต้องหนีไป แต่จะต้องพูดกันก่อน เธอก็เล่าอะไร ๆ เกี่ยวกับชีวิตของเธอ แล้วฉันจะเล่าเรื่องของฉันให้เธอฟังบ้างล่ะตอนนี้ เพื่อเราจะได้รู้จักกันและกันดีก่อนจะไปด้วยกัน

ฌอง

ผมขอโทษสำหรับเรื่องที่พูดไปแล้ว แต่คุณคงจะเสียใจภายหลังนะถ้าบอกความลับของคุณให้ผมรู้เสียหมด

จูลี่

เธอเป็นเพื่อนฉันไม่ใช่รึ

ฌอง

จะว่าไป ก็ใช่ แต่อย่าวางใจนักเลย

จูลี่

เธอพูดเล่นใช่ไหม แต่ใคร ๆ ก็อาจรู้ความลับของฉันได้ ฟังนะ แม่ของฉันไม่ได้เกิดมาในครอบครัวผู้ดีที่ไหนหรอก แม่เกิดในครอบครัวของชาวบ้านนี้เอง ถูกเลี้ยงมาด้วยความคิดสมัยใหม่ว่าผู้ชายผู้หญิงนั้นทัดเทียมกัน แม่คิดว่าการแต่งงานนั้นผิด ดังนั้นเมื่อพ่อไปขอแต่งงาน แม่ก็ประกาศว่าจะไม่ยอมแต่งงานเป็นภรรยาของพ่อ และในที่สุดเธอก็แพ้ ฉันได้เกิดมาในโลกโดยที่ไม่ต้องการเลย ฉันถูกปล่อยให้อ้างว้าง ฉันถูกสอนให้ทำอะไร ๆ เหมือนเด็กผู้ชาย เพื่อจะได้พิสูจน์ว่าผู้หญิงก็ดีเท่า ๆ ผู้ชาย ฉันต้องใส่ผ้าแบบเด็กผู้ชาย ถูกสอนให้รู้จักการบังคับม้า ไม่เคยสักครั้งที่จะได้รับอนุญาตให้เข้าไปอยู่ในโรงรีดนมวัว ฉันเติบโตขึ้นมาด้วยความแข็งกระด้าง แม่ให้ฉันออกไปล่าสัตว์ ฉันเคยลองแม้กระทั่งไถนา ผู้ชายที่มีเงินทั้งหลายมักจะทำงานของผู้หญิงส่วนผู้หญิงก็ไปทำงานของพวกผู้ชาย จนกระทั่งทุกอย่างมันต้องถูกทำลายไป เพื่อนบ้านพากันหัวเราะเยาะพวกเรา ในที่สุดพ่อก็เริ่มรู้สึกตัวแล้วเริ่มต่อสู้ พ่อเปลี่ยนแปลงทุกอย่างและดูแลทุกอย่างตามแบบของท่านเอง ส่วนแม่ฉันล้มป่วยลง ฉันไม่รู้ว่าแม่เป็นอะไรไป ฉันเห็นแม่ชอบทำอะไรแปลก ๆ ชอบเก็บตัวอยู่แต่ในห้องใต้หลังคา บางทีก็ที่สวนดอกไม้ บางครั้งแม่ออกจากบ้านทั้งคืน แล้วต่อมาก็เกิดไฟไหม้บ้านอย่างที่เธอได้ยินใคร ๆ ก็พูดกันนั่นแหละ บ้าน คอกม้า โรงนา ถูกไฟไหม้หมด มันน่าสงสัย เพราะไฟมันเกิดไหม้ในวันที่สัญญาประกันจะต้องทำกันใหม่อีกพอดี เบี้ยประกันพึ่งส่งไป แต่คนถือหนังสือส่งข่าวไปช้า ทุกอย่างมันสายเกินไปแล้ว (เติมเหล้าแล้วดื่ม)

ฌอง

อย่าดื่มอีกเลย

จูลี่

โธ่ ไม่เป็นไรหรอกน่า ตอนนั้นเราก็หมดตัวต้องนอนกันในโรงม้า พ่อไม่มีเงินจะสร้างบ้านใหม่ได้อีก ส่วนแม่แนะนำให้พ่อขอยืมเงินเพื่อนเก่าคนหนึ่งของแม่ เขาเป็นเจ้าของโรงงานทำอิฐประจำท้องถิ่น พ่อแปลกใจมากที่ได้ยืมเงินโดยไม่ต้องเสียดอกเบี้ย บ้านจึงได้สร้างขึ้นใหม่ (ดื่ม) เธอรู้ไหมว่าใครเป็นคนเผา

ฌอง

คุณแม่ของคุณ

จูลี่

ใครเป็นเจ้าของโรงงานทำอิฐ

ฌอง

ชู้ของคุณแม่คุณใช่ไหม

จูลี่

แล้วรู้ไหมว่ามันเป็นเงินของใคร

ฌอง

เดี๋ยว...ไม่รู้สิ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จูลี่

ก็เงินของแม่ฉันเองล่ะสิ

ฌอง

ก็หมายถึงเงินท่านเคาท์ด้วยสิคุณ ถ้าจะเป็นทรัพย์สินอีกก้อนหนึ่งมั้ง

จูลี่

ไม่มีอะไรเหลือแล้วของพ่อน่ะ มันเป็นเงินของแม่ซึ่งไม่มากนัก แม่ไม่ได้มอบให้พ่อดูแล แต่แม่เอาไปลงทุนกับเพื่อน

ฌอง

แต่ถูกโกง

จูลี่

ใช่ เขาโกงเงินของแม่ไป เมื่อพ่อรู้เรื่องทั้งหมด พ่อก็ทำอะไรไม่ได้ ไม่มีทางแก้แค้นชู้รักของแม่ได้ ไม่มีข้อพิสูจน์อะไรเลยว่าเงินนั้นเป็นของแม่ นี่เป็นการแก้แค้นของแม่ที่เห็นพ่อทำตัวเป็นใหญ่ในบ้านของพ่อเอง พ่อเกือบจะยิงตัวเอง แต่พอเป็นข่าวลือกัน พ่อก็เลิกล้มที่จะทำอย่างนั้น พ่อทนอยู่ต่อมา ส่วนแม่ก็ต้องชดใช้สิ่งที่แม่ทำเอาไว้อย่างมากทีเดียว ลองวาดภาพดูสิว่า 5 ปีนั้นสำหรับฉันจะเป็นอย่างไรบ้าง ฉันเห็นใจพ่อ แต่ฉันก็เป็นฝ่ายแม่ด้วย ฉันไม่รู้ความจริงเหล่านั้น แม่สอนให้ฉันเกลียดและไม่เชื่อใจผู้ชายคนไหน เธอรู้ไหมว่าแม่เกลียดชังพวกผู้ชายมากแค่ไหน ฉันสาบานได้ว่าฉันจะไม่ยอมเป็นทาสผู้ชายเด็ดขาด

ฌอง

แล้วคุณก็หมั้นกับทนายความคนนั้น

จูลี่

ก็เพราะอย่างนั้นน่ะสิ เขาควรจะเป็นทาสของฉัน

ฌอง

แต่เขาก็ไม่ยอมเป็นอย่างนั้น

จูลี่

เปล่า เขาอยากจะเป็น แต่เขาไม่มีโอกาส ฉันเกิดเบื่อเขาเสียก่อน

ฌอง

เพราะเรื่องที่เกิดที่คอกมาใช่ไหม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จูลี่

เธอเห็นอะไร

ฌอง

ผมเห็นเขาถอนหมั้นคุณ

จูลี่

โกหก ฉันเป็นคนถอนหมั้นเขาเองต่างหาก เขาบอกเหรอว่าเขาถอนหมั้นฉัน เลวเหลือเกิน

ฌอง

เขาไม่เลวทรามหรอกคุณ แต่คุณเกลียดเขามากใช่ไหมคุณจูลี่

จูลี่

ใช่...ฉันเกลียดเขาอยู่ตลอดเวลา พอความอ่อนแอนั้นเกิดขึ้น...มันน่าระอาจริง

ฌอง

ผมล่ะ คุณเกลียดผมไหม

จูลี่

เกินที่จะพูดออกมาได้ ฉันจะดีใจถ้าเธอถูกฆ่าตายเหมือนสัตว์ตัวนึง

ฌอง

เหมือนกับที่คุณยิงสุนัขบ้าตัวนึง

จูลี่

ใช่

ฌอง

แต่ว่าที่นี่ไม่มีการยิงกัน ไม่มีหมาสักตัว แล้วเราจะทำอย่างไรกันล่ะ

จูลี่

ไปอยู่ประเทศอื่นกัน

ฌอง

ไปให้มันมีแต่ความทุกข์ไปตลอดชีวิตงั้นเหรอ

จูลี่

ไม่ใช่ เราจะไปเพื่อความสุขของเราต่างหาก สักวันหรือสองวัน หรือ สองอาทิตย์ หรือตลอดไปจนกว่าจะตาย

ฌอง

ตาย โง่อะไรอย่างนั้น ผมคิดว่ามันจะดีกว่าเป็นไหนที่จะตั้งโรงแรมเข้าสักแห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จูลี่

(ไม่ได้ฟัง) ตายที่ฝั่งทะเลสาบ ที่ที่พระอาทิตย์ขึ้นอยู่เรื่อย เวลาคริสต์มาสต้นไม้ก็ยังเขียวอยู่ ส้มก็ดก

ฌอง

ทะเลสาบ อ้ายแอ่งน้ำฝนอย่างนั้น เห็นแต่ส้มวางขายอยู่ทุกร้าน แต่มันก็เป็นสถานที่สำหรับนักท่องเที่ยว มีบ้านพักสำหรับคู่แต่งงานไปเช่าระหว่างดื่มน้ำผึ้งพระจันทร์กัน เหมาะสำหรับเรื่องด้านนั้นมาก คนจะไปตกลงเช่ากันตั้ง 6 เดือน แต่ว่าจะอยู่เพียง 3 อาทิตย์เท่านั้น

จูลี่

(อย่างไม่เดียงสา) 3 อาทิตย์เท่านั้น ทำไมล่ะ

ฌอง

เขาทะเลาะกันน่ะสิ แต่เขาก็ต้องจ่ายค่าเช่าเต็ม 6 เดือน และต่อมาบ้านก็จะถูกเช่าต่อไปอีก มันก็เป็นอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ ความรักยังมีอีกมาก แม้มันจะไม่ยืดยาว

จูลี่

งั้นเธอก็ไม่อยากจะตายกับฉันใช่ไหม

ฌอง

ผมไม่ต้องการตายเลย ผมชอบมีชีวิตอยู่ อีกอย่างหนึ่ง ผมรู้ว่ามันบาปมากไอ้การฆ่าตัวตาย เป็นบาปที่ทำกับพระเจ้าเชียวละ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จูลี่

เธอเชื่อพระเจ้าด้วยหรือ

ฌอง

ใช่ ผมไปโบสถ์ทุกวันอาทิตย์ เอาล่ะ ผมเหนื่อย ผมอยากจะนอนเสียที

จูลี่

เธอคิดว่าฉันจะปล่อยเรื่องเอาไว้อย่างนี้หรือไง เธอไม่คิดว่าเธอกำลังเป็นหนี้ผู้หญิงที่เธอทำร้ายเขาบ้างหรือไง

ฌอง

(หยิบกระเป๋าสตางค์ออกมา หยิบเหรียญเงินโยนไปบนโต๊ะ) เอ้านั่น ผมไม่อยากเป็นหนี้ใครหรอก

จูลี่

(ทำเป็นไม่สนใจการดูถูกของฌอง) เธอรู้ไหมว่ากฎหมายคืออะไร

ฌอง

น่าเสียดายมากนะที่ไม่มีกฎหมายลงโทษผู้หญิงที่ยั่วยวนผู้ชายบ้าง

จูลี่

แต่เธอเห็นทางอื่นไหมล่ะ ที่นอกจากการไปต่างประเทศ แต่งงานกันแล้วหย่าเป็นไง

ฌอง

ถ้าฉันปฏิเสธการแต่งงานที่ไม่สมฐานะนั้นล่ะ

จูลี่

ไม่สมฐานะ

ฌอง

ก็ใช่น่ะสิ สำหรับคนที่มีการอบรมอย่างดีอย่างผม เห็นไหมว่าไม่มีใครในครอบครัวของผมจะเป็นผู้ร้ายวางเพลิงอย่างนั้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จูลี่

เธอรู้ได้อย่างไร

ฌอง

คุณก็พิสูจน์ไม่ได้ว่ามี เพราะเราไม่มีบันทึกของครอบครัวที่อยู่นอกทะเบียน ผมเคยเห็นลำดับญาติของคุณในหนังสือเล่มหนึ่งบนโต๊ะที่ห้องนั่งเล่น คุณรู้ไหมว่าใครเป็นหัวหน้าต้นตระกูลของคุณ เจ้าของโรงสีคนหนึ่งที่ยอมให้เมียของเขาไปนอนกับกษัตริย์คืนนึงในสงครามเดนมาร์ก แต่บรรพบุรุษของผมไม่เป็นอย่างนั้น ผมแทบจะไม่มีบรรพบุรุษเสียด้วยซ้ำไป แต่บางทีผมอาจกลายเป็นบรรพบุรุษขึ้นมาก็ได้นะ

จูลี่

นี่เป็นสิ่งที่ได้รับจากการไว้วางใจคนต่ำ ๆ สำหรับการยกย่องเกียรติของครอบครัว

ฌอง

ไม่มีเก็บอะไรเลยคุณ นี่คุณ เขาไม่ดื่มหรอกเวลาฟังคนอื่นพูดและก็ไม่ควรพูดอีกด้วย

จูลี่

โอ้ มันน่าละอายเหลือเกิน ถ้าเธอจะรักฉันสักหน่อย

ฌอง

คุณต้องการอะไรอีกล่ะ จะให้ผมร้องไห้ฟูมฟายหรือจะให้ผมกระโดดข้ามแส้ตีม้าของคุณ หรือจะให้ผมจูบคุณและพาไปทะเลสาบไปอยู่ด้วยกันสัก 3 อาทิตย์หลังจาก...ผมต้องทำอะไรบ้าง คุณต้องการอะไร นี่มันแทบจะทนไม่ไหวแล้ว ยุ่งกับผู้หญิงก็เป็นอย่างนี้แหละ คุณจูลี่ ผมรู้ว่าคุณมีความทุกข์มาก คุณกำลังตกนรกทั้งเป็น แต่ผมก็ไม่เข้าใจคุณ เราเลิกทะเลาะกันเสียที เลิกเกลียดกัน เรามาถือว่ามันเป็นเรื่องสนุก ๆ ในระหว่างเวลาว่าง ๆ เราจะไม่ได้ทำอย่างนี้บ่อยนักหรอก

จูลี่

งั้นเธอก็ต้องนุ่มนวลกับฉัน อย่างนี้เธอเคยดูเป็นคนขึ้นมาก

ฌอง

ทำตัวของคุณให้เป็นคนก่อนเถอะน่า คุณถ่มน้ำลายรดผมแล้ว ต้องระวังอย่าให้ผมเอาไปป้ายคุณได้

จูลี่

ช่วยฉันด้วยฌอง ฉันจะทำอย่างไรดี บอกฉันหน่อย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ฌอง

ให้ตายสิ จะให้ผมรู้ไปซะทุกอย่างเลย

จูลี่

ฉันกำลังจะเป็นบ้านะ ไม่มีทางไหนสักทางเลยเชียวรึ

ฌอง

คุณอยู่ที่นี่ต่อไปแล้วเงียบไว้ ใครเขาก็ไม่รู้

จูลี่

ไม่ได้หรอก เขาต้องรู้กันจนได้ คริสตินก็รู้

ฌอง

ใครเขาไม่รู้หรอกน่า แล้วเขาไม่เชื่อกันหรอก

จูลี่

(ลังเล) แต่มันอาจจะเกิดขึ้นอีก

ฌอง

ก็อาจเป็นได้

จูลี่

แล้วอาจจะ...สิ่งที่ตามมาภายหลังล่ะ

ฌอง

(ชักโกรธ) เออ...จริง ผมโง่ไปถนัดเลย ลืมคิดถึงมันไป งั้นก็มีทางเดียวคือต้องไปจากนี่ ผมไปกับคุณไม่ได้หรอกนะ คุณต้องไปคนเดียว ไปจากประเทศนี้ ที่ไหนก็ได้

จูลี่

ไปคนเดียว ไปไหนกันล่ะ ฉันไม่กล้า

ฌอง

คุณต้องกล้า และไปก่อนที่ท่านเคาท์จะกลับมา ถ้าคุณอยู่ก็รู้ดีว่าอะไรจะเกิดขึ้น ครั้งหนึ่งที่คุณทำบาปไปแล้ว คุณก็จะต้องทำครั้งต่อ ๆ ไปอีก คุณจะกล้าเสี่ยงมากขึ้น แล้วก็ไม่กลัวอะไร ในที่สุดคุณจะพบทางออก อย่าเลย คุณควรไปจากที่นี่ แล้วค่อยเขียนจดหมายมาเล่าให้ท่านเคาท์รู้ทุกอย่างภายหลัง ยกเว้นอย่าบอกว่าเป็นผมเข้าล่ะ เขาจะไม่มีวันเดาได้หรอกว่าเป็นใคร ผมว่าท่านไม่ต้องการคิดว่าเป็นเองด้วย

จูลี่

ฉันจะไป ถ้าเธอไปกับฉัน

ฌอง

คุณเป็นบ้าไปแล้วหรือไง มันจะเป็นข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์เข้าให้สิ "นายสาวหนีตามคนใช้ผู้ชาย" ท่านเคาท์จะไม่มีวันลืมเรื่องนี้ได้เลย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จูลี่

ฉันไม่กล้าไป จะอยู่ก็ไม่ได้ เหนื่อยเหลือเกิน หมดทางจริง ๆ แล้ว ช่วยฉันด้วย สั่งให้ฉันทำอะไร ๆ ที่ฉันคิดเองไม่ออก ฉันไม่รู้ว่าจะทำอะไรแล้ว

ฌอง

เห็นไหมว่าคุณอ่อนแอแค่ไหน ทำไมคุณไม่วางท่าแล้วตัดสินใจเองล่ะ เอาเถอะ ผมจะออกคำสั่งเองก็ได้ คุณขึ้นไปข้างบน แล้วแต่งตัวซะ หยิบเงินสำหรับเดินทางมาด้วย

จูลี่

ขึ้นไปด้วยกันสิ

ฌอง

ไปห้องของคุณ พูดเป็นบ้าอีกแล้ว ไม่ได้หรอก (ลังเลครูหนึ่ง) คุณไปได้แล้ว (จับมือลากไปที่ประตู)

จูลี่

(ขณะที่ถูกลากไปที่ประตู) พูดเพราะ ๆ หน่อยสิฌอง

ฌอง

มันเป็นคำสั่ง มันฟังดูไม่เพราะอย่างนี้แหละ คราวนี้รู้แล้วสิว่าเป็นไง

(ฌองอยู่คนเดียว ถอนใจอย่างโล่งอก นั่งลงที่โต๊ะ หยิบสมุดดินสอออกมาคิดเลข ออกเสียงบวกเลขดังๆ พระอาทิตย์กำลังขึ้น คริสตินเดินออกมาแต่งตัวพร้อมจะไปโบสถ์ มือถือแผ่นอกเสื้อแข่งที่ใส่แทนเสื้อเชิ้ตปกแข็งกับเนคไทของฌองออกมา)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

คริสติน

พระเจ้าช่วย (มองรอบ ๆ ห้อง) เกิดอะไรขึ้นเนี่ย แล้วเธอมานั่งทำอะไรตรงนี้ (ปิดไฟที่โคม)

ฌอง

คุณจูลี่เธอพาพวกนั้นเข้ามา เธอคงต้องนอนหลับสนิทแน่ ๆ ถ้าไม่ได้ยินเสียงอะไรเลย

คริสติน

ฉันหลับเป็นตายเลยเชียวล่ะ

ฌอง

เธอแต่งตัวพร้อมจะไปโบสถ์แล้วหรือ

คริสติน

ก็ใช่น่ะสิ เธออย่าลืมนะว่าเธอสัญญากับฉันแล้วว่าวันนี้เราจะไปโบสถ์ด้วยกัน

ฌอง

ใช่ ฉันจำได้ และเธอก็เตรียมเสื้อผ้าให้ฉันเรียบร้อยแล้วด้วย เชิญเลยสิจ๊ะ (ฌองนั่งที่เก้าอี้ คริสตินเริ่มแต่งตัวให้ ฌองพูดขึ้นอย่างสะลึมสะลือ) วันนี้เขาจะสอนเรื่องอะไรนะ

คริสติน

เรื่องการปฏิบัติตนของนักบวชจอห์นมั้ง

ฌอง

พระเจ้า คงกินเวลานานโขเลย นี่ เธอจะรัดคอฉันหรือยังไงนะ...ฉันง่วงเหลือเกิน ง่วงจริง ๆ

คริสติน

แล้วเธอนั่งทำอะไรทั้งคืนเลยล่ะ...ดูสิขอบตาคล้ำเชียว

ฌอง

นั่งคุยอยู่กับคุณจูลี่น่ะสิ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

คริสติน

คุณจูลี่! เธอยังไม่รู้ด้วยซ้ำว่าตัวเองเป็นยังไง

ฌอง

(นิ่ง) คริสติน...เธอว่าไหม

คริสติน

อะไรหรือ

ฌอง

แปลกดีนะ เมื่อเธอมาคิดถึงมัน ฉันหมายถึงคุณจูลี่น่ะ

คริสติน

อะไรแปลก

ฌอง

ก็ทุกอย่างนั่นแหละ

คริสติน

(นิ่ง มองดูแก้วเหล้าบนโต๊ะ) นี่ดื่มกันด้วยหรือ

ฌอง

ใช่

คริสติน

น่าละอายจริง ๆ ! มองตาฉันสิ บอกฉันว่ามันไม่จริง

ฌอง

ใช่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

คริสติน

เป็นไปไม่ได้ เป็นไปไม่ได้ใช่ไหม

ฌอง

(คิด) ก็มันเป็นไปแล้ว

คริสติน

โอ น่ารังเกียจเหลือเกิน ฉันไม่คิดว่าจะมีเรื่องอย่างนี้เกิดขึ้นมาได้ ไม่ ไม่ มันเกินไปแล้วนะ

ฌอง

อย่าบอกนะว่าเธอหึง

คริสติน

ถ้าเป็นคุณจูลี่ล่ะก็ไม่ แต่ถ้าเป็นคลาร่าหรือโซฟีล่ะก็ ฉันจะควักลูกตาเธอออกมาแน่ ๆ คุณจูลี่หรือ...มันแตกต่างกันมาก ฉันเองก็ไม่รู้ว่าทำไม...แต่มันก็ยังคงน่ารังเกียจอยู่นั่นเอง

ฌอง

เธอโกรธคุณจูลี่ใช่ไหม

คริสติน

เธอต่างหากที่เลว...คุณจูลี่ที่น่าสงสาร...รู้เอาไว้นะ ฉันจะอยู่ที่นี่อีกไม่นานนักหรอก เมื่ออะไร ๆ ก็ไม่เหมือนเดิมอีกแล้ว

ฌอง

ทำไมล่ะ

คริสติน

เธอออกจะฉลาด น่าจะคิดเองได้นี่ เป็นเธอก็คงไม่อยากทำงานร่วมกับคนที่ไม่มีศีลธรรมใช่ไหม ถ้าเธอถามฉัน ฉันว่าตัวเธอกำลังต่ำลงเพราะมัน

ฌอง

ฉันไม่รู้ แต่ฉันไม่เห็นว่าคนพวกนั้นจะวิเศษกว่าเราที่ตรงไหน

คริสติน

แต่ฉันไม่คิดอย่างนั้น ถ้าพวกเขาไม่มีอะไรดีกว่า แล้วทำไมเราถึงไม่เหมือนกัน ลองคิดดูสิ ว่าท่านเคาท์ต้องผ่านอะไรมามากมายแล้วนะ เอาล่ะ ฉันจะไม่อยู่ที่นี่นานนักหรอก อย่างเธอน่ะ ถ้าลองมีทนายความคนนั้นอยู่ หรือถ้ามีใครที่น่านับถือ...

ฌอง

แล้วมันผิดกันตรงไหน

คริสติน

โอ กับเธอมันไม่มีอะไรหรอก แต่ความแตกต่างอย่างมากระหว่างชนชั้น และก็เรื่องอื่น ๆ น่ะ เธอคงจะไม่ปฏิเสธ ไม่...มีบางอย่างที่ฉันไม่อยากเชื่อ คุณจูลี่เธอเป็นคนถือตัวแล้วก็ดูถูกผู้ชายทุกคน ไม่มีทางที่คุณจูลี่จะมาคว้าคนอย่างเธอ ผู้หญิงที่เอาปืนยิงเจ้าไดน่าเพียงเพราะมันวิ่งไปกับหมาจู๋ของคนสวน ฉันพูดกับเธอมาพอแล้ว ฉันจะไม่ขออยู่ที่นี่อีกต่อไป วันที่ 24 ตุลาคมนี้ฉันจะลาออก

ฌอง

แล้วเธอจะไปทำอะไรต่อ

คริสติน

ก็ดีที่เธอถาม เธอก็มองหาลู่ทางที่ดี ๆ เอาไว้ ถ้าเราจะแต่งงานกัน

ฌอง

จะต้องมองหาอะไรอีก ฉันจะหางานอย่างนี้ไม่ได้อีกแล้ว

คริสติน

ก็พอจะหาได้นี่ฌอง อย่างไปเป็นพนักงานเปิดประตู หรืออาจจะไปเป็นเทศกิจก็ได้ เขาก็จะให้เงินดีพอที่จะมาเลี้ยงลูกเมียได้

ฌอง

ฟังดูดีนี่ แต่ฉันยังไม่คิดที่จะตายเพื่อลูกกับเมียหรอกนะ ฉันมีแผนการที่ดีกว่านั้นอีก

คริสติน

แผนการหรอ เธอน่าจะรู้ตัวเธอเองดีนะว่าควรจะทำอะไร ดีกว่าที่จะทำในสิ่งที่เกินตัว

ฌอง

อย่ามาจู้จี้ว่าฉันต้องทำอะไร ฉันรู้ว่าควรทำยังไง (ได้ยินเสียงจากชั้นบน) เอาเถอะ แล้วค่อยมาคุยเรื่องนี้กันทีหลัง เธอไปเตรียมตัวให้พร้อม เราจะไปโบสถ์กัน

คริสติน

ใครเดินอยู่ข้างบนน่ะ

ฌอง

อาจจะเป็นคลาร่า

คริสติน

(เตรียมเดินกลับเข้าห้อง) หรือจะเป็นท่านเคาท์ ท่านอาจกลับมาโดยที่ไม่มีใครรู้ก็ได้

ฌอง

(ตกใจ) ท่านเคาท์ ไม่หรอก คงไม่ใช่แน่ ถ้าท่านกลับมาแล้วก็ต้องสั่นกระดิ่งเรียกฉันสิ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

คริสติน

พระเจ้าช่วยเราด้วย! ฉันไม่รู้อะไรทั้งนั้นนะ (ออกไป)

(พระอาทิตย์ขึ้น แสงค่อย ๆ เปลี่ยนไปจนส่องลอดมาที่หน้าต่าง ฌองเดินไปส่งสัญญาณที่ประตู จูลี่เดินเข้ามา แต่งตัวอยู่ในชุดเดินทาง ถือกรงนกมาวางที่เก้าอี้)

จูลี่

ฉันพร้อมแล้ว

ฌอง

ชู่ววว! คริสตินตื่นแล้ว

จูลี่

(ตกใจมากและเริ่มกระวนกระวาย) เธอสงสัยอะไรหรือเปล่า

ฌอง

เธอยังไม่รู้อะไร...พระเจ้า ดูคุณสิ

จูลี่

ทำไมหรือ ฉันมีอะไรผิดปกติ

ฌอง

หน้าคุ้นซีดยังกับผี แล้วคุณก็...เออ...ขอโทษ แต่หน้าคุณมันเลอะเทอะไปหมด

จูลี่

ฉันไปล้างหน้าก็ได้ (ไปที่อ่าง ล้างหน้าและมือ) เธอมีผ้าเช็ดหน้าไหม ดูสิ พระอาทิตย์กำลังจะขึ้น

ฌอง

นั่นทำให้มนต์สะกดคลายลง

จูลี่

ใช่ เมื่อคืนนี้ทำจนเรางวยงง เหมือนไม่ใช่เรา...กลางฤดูร้อนที่ว้าวุ่น...ฌอง ฟังฉันนะ ไปกับฉันเถอะ ฉันได้เงินมาแล้ว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ฌอง

(สงสัย) พอหรือ

จูลี่

ก็พอสำหรับการเริ่มต้นใหม่ ไปกับฉันนะฌอง ถึงวันนี้แล้วฉันไม่สามารถเดินทางคนเดียวได้ วันกลางฤดูร้อนบนรถไฟที่แสนอึดอัดเบียดเสียดในฝูงชน ทุกคนจะมองเห็นฉันได้อย่างชัดเจน รถไฟก็จะจอดทุกสถานี ทั้งที่ฉันอยากที่จะหนีไปให้พ้นเสียเร็ว ๆ ฉันทำไม่ได้ฌอง ฉันทำไม่ได้...แล้วทุก ๆ อย่างจะทำให้ต้องหวนถึงเรื่องราวในอดีต...วันกลางฤดูร้อนตอนที่ฉันยังเด็กและโบสถ์ที่ประดับประดาไปด้วยใบเบิชและดอกไลแลค...โต๊ะที่กลางไว้สำหรับอาหารมื้อค่ำกับญาติและเพื่อนสนิท...หลังอาหารก็เต้นรำกันในสวนกับดอกไม้ รวมถึงการเล่นต่าง ๆ แม้ว่าฉันจะหนีไปไกลแค่ไหน ความทรงจำเหล่านี้ก็ยังจะคงติดตามไปเสมอ ฉันไม่มีวันลืมได้หรอก และฉันก็ต้องรู้สึกเสียใจและสำนึกผิด

ฌอง

ตกลง ผมจะไปกับคุณ แต่ต้องเดี๋ยวนี้เลย ก่อนที่มันจะสาย

จูลี่

งั้นรีบไปเก็บเสื้อผ้าเร็วเข้าเถอะ (ไปหยิบกรงนก)

ฌอง

ไม่ต้องเอากระเป๋าไปหรอก มันจะทำให้คนสงสัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

จูลี่

ไม่เป็นไร เราเอามันไว้ตรงที่นั่งของเราก็ได้

ฌอง

(หยิบหมวก) นั่นอะไร คุณจะเอาไอ้ห่าอะไรไปด้วยน่ะ

จูลี่

นกขมิ้นของฉันเอง ฉันทิ้งมันไว้ไม่ได้

ฌอง

นกขมิ้น! พระเจ้า คุณคิดจะหิ้วไอ้กรงนกบ้านี้ไปกับเราด้วยหรือ วางมันลงซะ

จูลี่

มันเป็นสิ่งเดียวที่ฉันจะเอาไปจากบ้าน มันเป็นเพียงสิ่งเดียวที่รักฉัน ตั้งแต่เจ้าไดน่ามันไม่ซื่อสัตย์กับฉันแล้ว เธออย่าทารุณกับฉันนักเลยใ ห้ฉันเอามันไปด้วยเถอะ

ฌอง

วางมันลงเดี๋ยวนี้ แล้วเงียบซะ เดี๋ยวคริสตินจะได้ยิน

จูลี่

ไม่ ฉันจะไม่ทิ้งมันไว้กับคนอื่น ฉันจะไม่...ฉันยอมให้เธอฆ่ามันเสียดีกว่า

ฌอง

งั้นส่งไอ้ตัวยุ่งยากนั้นมา ผมจะหักคอมันเอง

จูลี่

อย่าทำให้มันเจ็บนะ อย่า...ไม่...ไม่...ฉันทำไม่ได้

ฌอง

ผมทำได้ เอามานี่

จูลี่

(จับนกออกมาจากกรงแล้วจูบมัน) เซเรน่าน้อยของฉัน เจ้าคงต้องตายจากฉันแล้วนะ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ฌอง

อย่าลีลามากนักเลย ชีวิตและอนาคตของคุณต่างหากที่น่าเป็นห่วง คุณกำลังทำเสียเวลา (ฌองคว้าเซเรน่ามาจากจูลี่ วางมันไว้บนเขียงสับมันด้วยมีด จูลี่ต้องเบือนหน้าหนี) คุณน่าจะเรียนวิธีฆ่าไก่นะ แทนที่จะยิงเป้า (วางมีดลง) เวลาเห็นเลือดจะได้ไม่กลัวไง

จูลี่

(กรีดร้อง) ฆ่าฉันด้วยสิ ฆ่าฉัน เธอฆ่าได้กระทั่งสัตว์ตัวเล็ก ๆ ที่บริสุทธิ์โดยปราศจากความเมตตา ฉันเกลียดเธอ...คนน่ารังเกียจ ฉันกับเธอคงไม่มีวันเข้ากันได้อีก ฉันขอสาปแช่งเธอ

ฌอง

แช่งไปแล้วจะมีประโยชน์อะไร ไปกันได้แล้ว

จูลี่

(เข้าไปใกล้เขียง ถ้าย้อนกลับไปก่อนหน้านี้ได้ เธอจะทำ) ไม่ ฉันยังไม่ต้องการไปตอนนี้ ชู่ววว! ฉันได้ยินเสียงรถม้า (หูฟังแต่ตายังมองที่เขียงและมีด) เธอคงไม่คิดว่าฉันจะจ้องมองเลือดได้สินะ อย่าคิดว่าฉันอ่อนแอ ฉันอยากจะเห็นเลือดกับสมองของเธอมากองอยู่บนเขียงนี่ด้วยซ้ำ ฉันจะเอาผู้ชายอย่างเธอมาว่ายในทะเลเลือด คงจะอย่างนั้น แล้วฉันจะดื่มมันจากกระโหลกของเธอ จะล้างเท้าที่ซี่โครงของเธอ เอาหัวใจมาย่างกิน อย่าคิดว่าฉันอ่อนแอ เธอคงจะคิดว่าฉันรักเธอเพราะยอมให้เธอเอาเด็กมาไว้ในท้องของฉัน คงคิดว่าฉันจะดูแลสายเลือดของเธอและเอาชื่อเธอมาตั้งเป็นชื่อเด็ก มาคิดดูอีกที ฉันยังไม่รู้จักนามสกุลเธอด้วยซ้ำ ฉันอาจจะเป็นนางพนักงานเปิดประตูหรือมาดามถูพื้นก็ได้ เธอมันก็แค่หมาที่สวมปลอกคอของฉัน ขี้ข้าที่ติดกระดุมมีตราประจำตระกูลของฉันอยู่ แต่ฉันกลับต้องมาแบ่งเธอกับแม่ครัวของฉันเอง โอ้ โอ้...เธอคงคิดว่าฉันจะขี้ขลาดและหนีไป ฉันจะไม่หนีแล้ว จะอยู่ต่อไป พ่อกำลังจะกลับมาและพบว่าโต๊ะถูกงัด...เงินหายไป แล้วพ่อก็จะสั่นกระดิ่งเสียสองครั้งเรียกคนรับใช้ จะตามตำรวจ ฉันจะสารภาพให้หมดเลย เธอมันจะสักแค่ไหนกัน เมื่อเรื่องมันยุติลงได้เสียที พ่อคงจะตรอมใจตายไป แล้วก็หมดเรื่องกัน จะเหลือเพียงความสงบเงียบตลอดไป ตราประจำตระกูลจะถูกทำลายไปพร้อมกับโลงศพ เชื้อสายจะสิ้นสุด ลูกคนใช้จะโตในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า ใช้ชีวิตกลางถนน แล้วก็จบลงในคุก

(คริสตินเดินออกมาแต่งตัวพร้อมจะไปโบสถ์ มือถือหนังสือสวดมนต์ จูลี่โผเข้าไปหาแล้วเอาตัวเองเข้าไปอยู่ในอ้อมแขนของคริสติน)

จูลี่

ช่วยฉันด้วยคริสติน ช่วยฉันให้พ้นจากผู้ชายคนนี้ทีเถอะ

คริสติน

(เสียงเย็นชา ยืนนิ่ง) มีอะไรดี ๆ เกิดขึ้นในวันเทศกาลอย่างนี้อีกละ (มองที่เขียง) แล้วทำไมที่นี่ถึงดูยุ่งเหยิงไปหมด จะอธิบายเรื่องนี้กันยังไง แล้วยังเสียงกรีดร้องอะไรกัน

จูลี่

คริสติน เราเป็นผู้หญิงเหมือนกันนะ ระวัง อย่าไปยุ่งกับไอ้ปีศาจร้ายนี่

ฌอง

(ไม่สบายใจและอึดอัดเล็กน้อย) ถ้าคุณสุภาพสตรีจะคุยกัน ผมว่าจะไปโกนหนวดเสียหน่อย (เดินเข้าไปในห้อง)

จูลี่

เธอต้องเข้าใจฉันนะคริสติน แล้วฟังฉัน

คริสติน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ดิฉันไม่ฟัง ไม่เข้าใจอะไรทั้งนั้น คุณคิดจะไปไหน ถึงแต่งตัวอย่างนี้ แล้วฌองจะเอาหมวกไปทำไม

จูลี่

ฟังฉันก่อน แล้วฉันจะเล่าให้เธอฟังทุกอย่าง

คริสติน

ดิฉันไม่ต้องการฟังอะไรทั้งนั้น

จูลี่

เธอต้องฟังสิ

คริสติน

อะไรล่ะ ฟังความเหลวไหลของคุณกับฌองใช่ไหม ดิฉันไม่สนใจหรอก มันไม่เกี่ยวกับดิฉัน แล้วยิ่งถ้าคุณกำลังคิดที่จะหนีไปด้วยกันแล้ว ก็เลิกพูดได้เลย

จูลี่

(ร้อนรน) คริสตินอย่าเพิ่งอารมณ์เสียไป ฟังฉันนะ ฉันกลับฌองอยู่ที่นี่ต่อไปไม่ได้แล้ว เราต้องไป

คริสติน

อืม อืม อืม

จูลี่

(อย่างกระปี้กระเปร่า) นี่ฉันคิดออกแล้ว ทำไมเราไม่ไปพร้อมกันทั้งสามคนเลยล่ะ ไปสวิตเซอร์แลนด์ แล้วตั้งโรงแรมสักแห่ง ฉันมีเงินนะ เธอเห็นด้วยใช่ไหม ฉันกับฌองจะดูแลทุกอย่าง ส่วนเธอก็ดูแลในครัวอย่างนี้ดีไหม ตกลงนะ แล้วทุกอย่างจะเรียบร้อย (เข้าไปกอดคริสติน)

คริสติน

(เย็นชา) อืม อืม อืม

จูลี่

(พูดเร็ว) คริสติน เธอยังไม่เคยเดินทางไกลเลยนี่ ควรจะไปกับเราไปเห็นโลกกว้าง เธอคงไม่รู้หรอกว่าการเดินทางโดยรถไฟมันดีแค่ไหน เจอคนใหม่ ๆ เมืองใหม่ ๆ เราจะผ่านเมืองสัมบรูกและแวะเที่ยวสวนสัตว์ ดูละคร ฟังโอเปร่า พอถึงมิวนิค เราจะไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

พิพิธภัณฑ์ชมภาพวาดของรูเบนส์และราฟาเอล เธอเคยได้ยินชื่อมิวนิคไหม ที่กษัตริย์ลุดวิกเคยประทับ พระองค์ไงล่ะที่กลายเป็นบ้าไป เราจะไปดูปราสาทของพระองค์ มันเหมือนกับเทพนิยายเชียวนะ ที่นั่นไม่ไกลจากสวิตเซอร์แลนด์เลย ลองนึกถึงภาพภูเขาแอลป์ที่มีหิมะปรกคลุมในหน้าร้อนสิ มีส้มและมะกอกขึ้นเขียวตลอดปี (มองเห็นฌองกำลังลับมีดโกนอยู่ในห้อง โดยที่ใช้ฟันกัดเอาไว้กับเอามือซ้ายดึง ยืนฟังคำสนทนาอย่างพอใจ บางครั้งพยักหน้าเห็นด้วย) พอมีโรงแรมเป็นของเราเอง ฉันจะอยู่ที่โต๊ะ ฌองยืนอยู่ที่ประตูคอยต้อนรับแขก ไปจ่ายตลาดและเขียนจดหมาย เสียงหวูดรถไฟ เสียงรถยนต์ กระดิ่งจะดังขึ้นในห้องอาหารและฉันจะส่งบิลเก็บเงิน ฉันจะเก็บแพง ๆ เธอคงนึกหน้านักท่องเที่ยวพวกนั้นไม่ออกแน่ ส่วนเธอนั่งอยู่ในครัวแต่ไม่ต้องทนร้อนหน้าเตา เธอจะแต่งตัวสวยพร้อมที่จะให้ใครเข้าไปพบเธอได้ เปล่า ฉันไม่ได้แกล้งยอเธอ วันหนึ่งถ้าโชคดี เธอจะได้สามีเป็นคนรวยชาวอังกฤษ เราจะพากันรวย มีบ้านพักที่ทะเลสาบโคโม สายฝน แสงแดด แต่ถ้าอากาศไม่ดีเราจะกลับมาบ้าน (ถอนหายใจ) ที่นี่...หรือที่ไหนสักแห่ง

คริสติน

คุณเชื่ออย่างนั้นจริง ๆ หรอคะคุณจูลี่

จูลี่

ฉันเชื่อหรือเปล่านะหรือ

คริสติน

ใช่สิคะ

จูลี่

(เหนื่อยอ่อน) ฉันไม่รู้ ฉันไม่เชื่ออะไรทั้งนั้น (นั่งลงที่เก้าอี้ ซุกหน้าลงที่แขนสองข้าง) ไม่เชื่ออะไรทั้งนั้น

คริสติน

(หันไปหาฌอง) ฉนั้นแผนของเธอก็สำเร็จแล้วใช่ไหม

ฌอง

(ไม่สนใจ วางมีดลงบนโต๊ะ) สำเร็จอะไร เธอก็ได้ยินนี่ว่ามันเป็นแผนของคุณจูลี่ มันเป็นแผนที่สมบูรณ์ทีเดียว ขนาดคุณจูลี่อดนอนทั้งคืนนะเนี่ย

คริสติน

งั้นหรือ เธอคิดว่าฉันจะโง่ไปทำครัวกับพี่เรื่องกระจอก...

ฌอง

(สวนทันที) ระวังคำพูดหน่อย เธอกำลังพูดอยู่ต่อหน้านายผู้หญิงของบ้านนี้อยู่นะ เข้าใจใช่ไหม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

คริสติน

นายผู้หญิง

ฌอง

ใช่ นายผู้หญิง

คริสติน

เรื่องทั้งหมดที่เกี่ยวกับ...ฉันไม่เคยได้ยินมาก่อน

ฌอง

ใช่ ไม่เคย เธอจึงต้องฟังมากกว่าที่จะพูด อย่าลืมสิ คุณจูลี่เป็นนายผู้หญิงของเธอ การที่เธอไม่เคารพท่าน ก็หมายถึงเธอไม่เคารพตัวเธอเองด้วย

คริสติน

ฉันคิดว่าฉันเคารพตัวเองมากพอที่จะ...

ฌอง

(สวนขึ้น) พอที่จะดูถูกคนอื่นได้งั้นสิ

คริสติน

ก็พอที่จะไม่มีใครเห็นฉันไปยุ่งกับคนที่ต่ำกว่า อย่างเช่นคนเลี้ยงหมากับคนเลี้ยงหมู

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ฌอง

ใช่ ไม่หรอก เธอโชคดีที่ถูกห้อมล้อมด้วยเหล่าชนชั้นสูง

คริสติน

ประเภทไหนล่ะ ใช่แบบที่ขโมยข้าวโอ๊ตของท่านเคาท์ไปขายหรือเปล่า

ฌอง

แล้วใครล่ะที่บอกว่าได้เงินค่านายหน้าจากร้านชำและร้านขายเนื้อ

คริสติน

จะพูดอย่างนั้นได้ยังไงนะ

ฌอง

แล้วเธอยังบอกฉันว่าเธอไม่สามารถเคารพเจ้านายได้มากกว่านี้ เธอนั่นแหละ! เธอนั่นแหละ!

คริสติน

เธอจะไปโบสถ์กับฉันหรือเปล่า เธอควรได้รับการเทศน์เสียบ้าง หลังจากแสวงหาประโยชน์ส่วนตัวมาพอแล้ว

ฌอง

ไม่แล้วล่ะ เชิญเธอไปคนเดียวเถอะ แล้วก็สารภาพสารภาพบาปเสียด้วยนะ

คริสติน

ฉันไปแน่ แล้วจะเอาการให้อภัยมาให้เธอด้วย พระผู้ไถ่บาปต้องได้รับความทุกข์และสิ้นพระชนม์บนกางเขนเพื่อเหล่าคนบาป แต่เมื่อเราได้เข้าเฝ้าพระองค์ด้วยความเชื่อมั่นและหัวใจที่สำนึกแล้ว พระองค์ก็จะทรงรับบาปแทนเรา

ฌอง

แม้แต่บาปของคนขโมยเล็ก ๆ น้อย ๆ ด้วยหรือ

จูลี่

เธอเชื่ออย่างนั้นจริง ๆ หรือคริสติน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

คริสติน

มันเป็นความเชื่อที่ดิฉันได้รับการอบรมมาตั้งแต่เกิดและจำได้เสมอมาว่าที่ใดมีบาปที่นั่นก็มีความดีอยู่เช่นกัน

จูลี่

ถ้าฉันมีความเชื่ออย่างเธอบ้างก็ดีน่ะสิ ถ้า...

คริสติน

แต่คุณต้องเข้าใจว่าบางอย่างมันเป็นสิ่งที่พิเศษของพระเจ้าคุณไม่สามารถรับมันได้ไม่ใช่ทุกคน

จูลี่

แล้วมันมีใครบ้าง

คริสติน

เป็นความลับของความเมตตาค่ะคุณจูลี่ พระเจ้าไม่ส่งมาใส่ใจกับเรื่องของใครคนใดคนหนึ่งหรอกค่ะ สำหรับพระองค์ สิ่งสุดท้ายอาจจะกลายเป็นสิ่งแรกก็ได้

จูลี่

งั้น พระองค์ทรงใส่ใจกับสิ่งสุดท้ายใช่ไหม

คริสติน

(พูดต่อไปเรื่อย ๆ) ...และอะไรที่ไม่น่าเป็นไปได้ก็มีโอกาสมากกว่าการที่คนรวยจะได้ไปสู่อาณาจักรแห่งพระผู้เป็นเจ้า เอาล่ะ ดิฉันคงต้องไปเสียที ไปตามทางของดิฉัน และจะบอกกับคนเลี้ยงม้าว่าอย่าปล่อยหมาออกมาเลยดีกว่า ถ้าหากว่ามีใครจะออกไปก่อนที่ท่านเคาท์จะกลับมา ลาก่อนค่ะ (เดินออกไปจากห้อง)

ฌอง

เธอมันก็มารในชุดกระโปรง! ทั้งหมดเป็นเพราะไอ้นกบ้านั่นทีเดียว

จูลี่

(เศร้าซึม) อย่าไปโทษมันเลย...เธอมีทางไปจากที่นี่หรือเปล่า

ฌอง

(หลังจากครุ่นคิด) ไม่มีเลย

จูลี่

ถ้าเธอเป็นฉันจะทำยังไง

ฌอง

ถ้าผมเป็นคุณ ขอคิดก่อน...ถ้าเป็นผู้หญิงสูงศักดิ์แล้วต้องเสียเกียรติ ผมไม่รู้ หรือบางทีผมจะ

จูลี่

(หยิบมีดโกนขึ้นมาทำท่า) จะทำแบบนี้

ฌอง

ใช่ แต่ถ้าเป็นผมจะไม่ทำ คุณเข้าใจใช่ไหม นั่นคือความแตกต่างระหว่างเรา

จูลี่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แตกต่างกัน เพราะเธอเป็นผู้ชายฉันเป็นผู้หญิง

ฌอง

ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงแตกต่างแน่

จูลี่

(ประคองมีดโกนไว้ในมือ) ฉันอยากทำ แต่ว่าไม่กล้าพอ พ่อฉันก็เหมือนกัน เมื่อท่านจะต้องทำมันจริง ๆ

ฌอง

ไม่ ถูกแล้วที่ท่านไม่ทำอย่างนั้น ท่านจะต้องแก้แค้นก่อน

จูลี่

ตอนนี้กี่แก้แค้นแม่ได้แล้ว โดยผ่านฉันไง

ฌอง

คุณไม่เคยรักคุณพ่อคุณบ้างเลยหรือ คุณจูลี่

จูลี่

ฉันรักท่านมาก แต่ว่าก็เกลียดท่านโดยที่ไม่รู้ตัว ท่านปล่อยให้ฉันถูกเลี้ยงแบบกึ่งยิงกึ่งชาย และผลเสียมันเกิดขึ้นกับใครล่ะ พ่อ แม่ หรือว่าฉัน ฉันไม่เคยเป็นตัวของตัวเองเลย ไม่เคยได้คิดอะไรเองเพราะพ่อคิดให้ ไร้ความรู้สึกเพราะแม่กำหนดให้ และความคิดล่าสุดเกี่ยวกับการเสมอภาค อดีตคู่หมั้นฉันไงที่เป็นคนสอน นั่นคือเหตุผลที่ทำไมฉันถึงดูถูกเขาว่าไม่คู่ควรกัน มันจะเป็นความผิดของฉันไปได้ยังไง พระเยซูทรงควรรับมันไปเหมือนที่คริสตินทำ ฉันมีทิฐิและฉลาดมากเหลือเกิน ต้องขอบคุณที่คุณพ่อสอนฉัน... คนรวยไม่ได้ขึ้นสวรรค์งั้นหรือ นั่นมันหลอกลวงกันชัด ๆ อย่างน้อย คริสตินเองที่มีเงินเก็บในธนาคารก็ยังขึ้นสวรรค์ได้...จะโทษใคร มันไม่สำคัญว่า เป็นความผิดของใครทั้งนั้น แต่ฉันสิ กลายเป็นคนได้รับผลเป็นความผิดนั้น เป็นคนที่ถูกลงโทษ

ฌอง

ใช่ แต่ว่า... (เสียงกระดิ่งดังขึ้นสองครั้ง จูลี่สะดุ้ง ฌองรีบเปลี่ยนเสื้อนอก) ท่านเคาท์กลับมาแล้ว จะเกิดอะไรขึ้นถ้าคริสติน... (ไปที่กระบอกพูด ยกฟัง)

จูลี่

ท่านไปที่โต๊ะของท่านแล้วหรือยัง

ฌอง

นี่ฌองขอรับท่าน (ฟัง ผู้ชมไม่ได้ยินเสียงท่านเคาท์) ขอรับท่าน (ฟัง) ได้ขอรับท่าน (ฟัง) ทันทีขอรับ (ฟัง) ขอรับท่าน ครึ่งชั่วโมงขอรับ

จูลี่

(กระวนกระวาย) ท่านว่ายังไงบ้าง พระเจ้าช่วย ท่านว่ายังไงบ้าง

ฌอง

ท่านสั่งเอารองเท้าบูทกับกาแฟในครึ่งชั่วโมงนี้

จูลี่

มีเวลาเหลืออีกครึ่งชั่วโมง...ฉันทนไม่ไหวแล้ว ฉันทำอะไรไม่ได้เลย จะเสียใจก็ไม่ได้ จะหนีก็ไม่ได้ จะอยู่ก็ไม่ได้ จะมีชีวิตต่อไปก็ไม่ได้...จะตายก็ไม่ได้ ช่วยฉันที บัญชาฉันที และฉันจะเชื่อเธอเหมือนสุนัขตัวหนึ่ง สงเคราะห์ฉันเป็นครั้งสุดท้าย เพื่อรักษาเกียรติของฉันและชื่อเสียงของพ่อไว้ เธอคิดว่าฉันควรจะทำยังไงดี ฉันหมดแรงที่จะคิดทำอะไรเองแล้ว

ฌอง

ผมไม่รู้ ผมก็ไม่รู้เหมือนกัน ไม่ใช่ตอนนี้ ไม่รู้ว่าทำไม...เหมือนกับว่าไอ้ชุดนี้มันทำให้ผม...ผมสั่งอะไรคุณตอนนี้ไม่ได้ ยิ่งตอนนี้หลังจากที่ท่านเคาท์ได้พูดอะไรกับผม ผม...ผมก็อธิบายไม่ได้...แต่...ผมเชื่อเข้ากระดูกดำเลยว่าเป็นเพราะคำสาปของไอ้ชุดนี้ ถ้าท่านเคาท์มาที่นี่และสั่งให้ผมเชือดคอตัวเองล่ะก็ ผมก็จะต้องทำมัน

จูลี่

งั้นสมมุติว่าเธอเป็นท่านเคาท์สิ แล้วฉันเป็นเธอ เธอเคยเป็นนักแสดงที่ดีนี่ ตอนที่เธอคุกเข่าตรงหน้าฉัน ที่ทำเป็นผู้ดีไงล่ะ หรือว่า...เธอเคยเห็นคนถูกสะกดจิตที่โรงละครไหม (ฌองพยักหน้า) เขาบอกกับอาสาสมัครว่า "รับไม้กวาดไป" เขาก็รับมัน "กวาดเลย" เขาก็กวาด

ฌอง

แต่เขาเหมือนคนหลับ

จูลี่

(หลับตา รู้สึกปลาบปลื้มใจ) ฉันหลับแล้ว...ห้องนี้เต็มไปด้วยควัน เธอเป็นเหมือนเตาเหล็ก เจานั่นดูเหมือนชายในชุดดำสวมหมวกทรงสูง ตาเธอเหมือนถ่านหินที่ลุกโพรง หน้าเธอขาวเหมือนขี้เถ้า (แสงแดดส่องมาและกระทบที่ตัวฌอง) ดูดีมากและอบอุ่นเหลือเกิน (จูลี่เอามือทำท่าอังไฟจากเตา) สุกสว่างและเงียบสงบ

ฌอง

(วางมีดโกนลงบนมือจูลี่) นี่ไม้กวาด ไปได้เลย...เมื่อพระอาทิตย์ขึ้น เข้าไปที่โรงนา..แล้วก็ (กระซิบที่หูจูลี่)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

จูลี่

(ตื่นขึ้น) ขอบใจ ฉันจะไปพักผ่อนเสียที แต่บอกฉันอีกสักอย่างหนึ่ง ว่าสิ่งๆแรกก็สามารถรับความเมตตาได้ บอกฉัน แม้เธอจะไม่เชื่อมันก็ตาม

ฌอง

สิ่งแรกเหรอ ผมบอกไม่ได้หรอก แต่ขอผมคิดดูก่อน...ผมรู้แล้ว คุณไม่ใช่คนในจำพวกแรก แต่คุณเป็นจำพวกสุดท้ายต่างหาก

จูลี่

ใช่แล้ว ฉันอยู่ในพวกท้ายสุดเลยล่ะ ฉันคือพวกสุดท้าย โอ...แต่ฉันไปไม่ไหวแล้ว ช่วยบอกฉันอีกทีเถอะ

ฌอง

ไม่ ผมทำไม่ได้อีกแล้ว

จูลี่

...แล้วตอนนี้ สิ่งแรกจะกลายเป็นสิ่งสุดท้าย

ฌอง

อย่า...อย่าคิดอะไรอีกเลย คุณกำลังจะเอาความเข้มแข็งของผมไปหมด คุณทำให้ผมกลายเป็นคนขี้ขลาด... นั่น ผมคิดว่าผมเห็นกระดิ่งสั่น ไม่...ปล่อยผมเหลวไหลบ้างเถอะ...ผมกลัวเสียงกระดิ่ง ที่จริงแล้วผมกลัวคนที่อยู่เบื้องหลังมันมากกว่า มือที่ทำให้สั่นและเหตุผลบางอย่างที่สั่นมัน อย่าไปฟังมันเลย อย่าไปฟังมัน แต่เสียงกระดิ่งจะยิ่งดังขึ้น ดังขึ้น กระทั่งแกต้องไปรับมัน และเมื่อนั้นก็จะสายเกินไป เมื่อเจ้าหน้าที่มาถึง...และเมื่อ...(เสียงกระดิ่งดังขึ้นสองครั้ง ฌองเริ่มทำสีหน้าให้นิ่งขึ้นใหม่) มันน่ากลัว แต่ก็ไม่มีทางเลือกอื่นอีกที่จะทำให้มันจบสิ้นได้...ไปได้แล้ว

(จูลี่เดินอย่างแน่วแน่ออกประตูไป)

ปิดม่าน

VITA

NAME	Sarinya Inger Olsson
DATE OF BIRTH	19 July 1991
PLACE OF BIRTH	Trang, Thailand
HOME ADDRESS	122 Moo3 Hin Lek Fai sub-distirct, Huahin disctrict, Prachuablhirikhan 77110

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University